

ПСАЛТИР

преведен от църковнославянски език¹

Песен на пророк и цар Давид

Катизма първа.

Псалом Давидов, без надпис у евреите, 1.

¹ Блажен е човекът, който не е ходил в съвета на нечестивите и не е стъпвал на пътя на грешните и на седалището на губителите не е сядал;

² Но в закона Господен е волята му и над закона Му ден и нощ той размишлява.

³ И ще бъде той като дърво, насадено край извори водни, което плод ще даде в свое време; листата му не ще окапят и всичко, що върши, ще успее.

⁴ Не тъй са нечестивите, не тъй, но като прах, що вятърът пилее от земното лице.

⁵ Затуй не ще се вдигнат нечестивите за съд, нито пък грешниците — в съвета на праведните.

⁶ Понеже знае Господ пътя на праведните и пътят на нечестивите ще погине.

Псалом Давидов, 2.

¹ Защо вилнеят езичниците, защо народите замислят суетни дела?

² Изстъпиха се земните царе и се събраха вкупом първенците против Господа и против Неговия Помазаник.

³ „Нека строшим оковите им и отхвърлим от себе си тяхното иго”.

⁴ Живеещият на небесата ще им се надсмее и Господ ще се подиграе с тях.

⁵ Тогава ще им заговори в Своя гняв и с яростта Си ще ги насмете;

⁶ Аз пък съм поставен от Него Цар над Сион, светата Му планина, и възвестявам повеленията Господни.

⁷ Господ ми рече: „Ти си Моят Син, Аз днес Те родих.

⁸ Проси от Мене и ще ти дам езичниците за наследство, и за владение — земята от край до край.

⁹ Ще ги пасеш с желязна гега и като грънчарски съдове ще ги строшиш.”

¹⁰ И сега, царе, разберете, вземете поука, всички земни съдници.

¹² Работете за Господа със страх и радвайте Му се с трепет.

¹³ Вземете поука, да не би да се прогневи един ден Господ и да погинете от пътя на правдата, когато яростта му пламне скоро.

¹⁴ Блажени са всички надяващи се на Него.

¹ © 2009, Превод от църковнославянски език, инок Евтимий (Хинов).

¹ Псалом от Давид, когато бягаше от лицето на своя син Авесалом, 3.

² Господи, защо се умножиха моите гонители? Мнозина се надигат против мене,

³ Мнозина думат на душата ми: „Спасение за него няма в неговия Бог!”

⁴ Ала Ти, Господи, си мой застъпник, моя слава — Ти повдигаш главата ми.

⁵ С гласа си викнах към Господа и Той ме чу от светата Си планина.

⁶ Легнах и заспах, и станах (пак), защото Господ ме закриля.

⁷ Не ще се побоя от десетки хиляди люде, които отвред ме нападат.

⁸ Стани, Господи, спаси ме, Боже мой! Понеже Ти си поразил всички, които без причина враждуват против мен, строшил си зъбите на грешниците.

⁹ От Господа е спасението и върху Твоя народ почива Твоето благословение.

*Слава на Отца и Сина и Светия Дух,
И сега и всякога и во веки веков, амин.
Алилуя, алилуя, алилуя, слава на Тебе, Боже!
Алилуя, алилуя, алилуя, слава на Тебе, Боже!
Алилуя, алилуя, алилуя, слава на Тебе, Боже!
Господи, помилуй. Господи, помилуй. Господи, помилуй.
Слава на Отца и Сина и Светия Дух,
И сега и всякога и во веки веков, амин.²*

¹ В края, сред песните, псалом Давидов, 4.

² Когато глас издигнах, чу ме Бог на моята правда; в скръбта ми Ти ме постави на широта: смили се над мене и чуй молитвата ми!

³ Човешки синове, докога ще са от камък сърцата ви? Защо обичате суетата и търсите лъжата?

⁴ Ала узнайте, че дивен яви Господ Своя светия — Господ ще ме чуе, колчем викна към Него.

⁵ Гневете се и не съгрешавайте; за онова, което думате в сърцата си, се съкрушавайте на одъра си.

⁶ Принесете за жертва правда и се уповавайте на Господа.

⁷ Мнозина думат: „Кой ще ни покаже блага?” Отпечата се върху нас светлината на Твоето лице, Господи,

⁸ Ти вложи в сърцето ми радост. Те се наситиха от плодовете на пшеницата, виното и елея си.

⁹ Аз ще легна и в сън ще почина, понеже Ти, Господи, на мене единия си ми дал да живея в надежда.

¹ За наследяващия, псалом Давидов 5.

² Чуй внимателно думите ми, Господи, вникни в моя зов;

³ Обърни внимание на гласа на моето моление, Царю мой и Боже мой, понеже на Теб ще се помоля, Господи.

² На следващите места в Псалтира за краткост означаваме този преход между псалмите само с думата *Слава*: — бел. прев.

⁴ В ранни зори чуй гласа ми, в ранни зори ще застана пред Тебе и Ти ще ме видиш;

⁵ Понеже Ти си Бог, Който не желае беззаконие, не ще се всели при Тебе вършещият зло,

⁶ Нито беззаконниците ще пребъдат пред очите Ти. Ти мразиш всички, които вършат беззаконие,

⁷ Ти ще погубиш всички, които говорят лъжа.

⁸ Господ се гнуса от човек кръвник и измамник.

⁹ Аз пък по великата Ти милост ще вляза в Твоя дом, на Твоя свят храм ще се поклоня, изпълнен със страх пред Теб.

¹⁰ Господи, напъти ме с Твоята правда, заради враговете ми изправи пред Тебе моя път,

¹¹ Понеже в устата им няма истина, сърцето им е суетно, зинал гроб е гърлото им, с езиците си мамеха.

¹² Съди ги, Боже, нека пропаднат замислите им: по многото им злочестие изхвърли ги, че твърде много Те огорчиха, Господи.

¹³ И да се развеселят всички, които на Тебе се уповават, навеки ще се възрадват и Ти ще се вселиш в тях;

¹⁴ И ще се похвалят с Тебе ония, що любят името Ти.

¹⁵ Понеже Ти ще благословиш праведника, Господи, като с щит си ни увенчал с *Твоето* благоволение.

¹ В края, сред песните за осмия (ден), псалом Давидов, 6.

² Господи, в яростта Си не ме изобличавай, нито ме наказвай в гнева Си.

³ Помилуй ме, Господи, понеже съм немощен, изцели ме, Господи, понеже треперят костите ми,

⁴ И душата ми твърде се смути; а Ти, Господи, докога?

⁵ Върни се, Господи, избави душата ми, спаси ме, заради Твоята милост,

⁶ Понеже никой в смъртта не ще Те помни; и в ада кой ще Ти благодари?

⁷ Преуморих се от въздишките си, всяка нощ ще къпя в *плач* одъра си, постелята си със сълзи ще намокрям.

⁸ От гнева окоото ми се смути, поради всичките си врагове се състарих.

⁹ Махнете се от мене, всички вие, що вършите беззаконие, понеже Господ чу гласа на моя плач,

¹⁰ Чу Господ моето моление, Господ прие молитвата ми.

¹¹ Да се посрамят и объркат всичките ми врагове, да отстъпят назад и скоро-скоро да потънат в срам!

Слава:

¹ Псалом Давидов, що изпя на Господа за думите на Хуси, сина Иемениин, 7.

² Господи Боже мой, на Тебе се уповавах, спаси ме от всички, които ме гонят, и ме избави.

³ Да не би някой ден да грабне като лъв душата ми, кога няма кой да ме избави и спаси.

⁴ Господи Боже мой, ако съм сторил такова нещо, ако в ръцете ми има неправда,

⁵ Ако съм отвърнал на ония, които ми правят зло, тогава нека празен отпадна от враговете си,

⁶ Тогава нека да погне моят враг душата ми и да я стигне, и нека в земята да стъпче живота ми, а славата ми да поGREBE в праха.

⁷ Вдигни се, Господи, в гнева Си, възнеси се до последните предели на Твоите врагове, и стани, Господи Боже мой, по повелението, що си заповядал;

⁸ И ще се струпат около Тебе множество народи и заради тях във висините се върни.

⁹ Господ ще съди народите: съди ме, Господи, според правдата ми и според незлобието, което е у мене.

¹⁰ Да се свършат злините на грешните и ще изправиш праведния, Боже, Ти, Който праведно изпитваш сърца и утроби.

¹¹ Помощта ми иде от Бога, Който спасява правите по сърце.

¹² Бог е съдия праведен и крепък и дълготърпелив, и не изливащ всеки ден гнева си.

¹³ *Ала* ако не се обърнете, *Той* ще очисти Своето оръжие, лъка си е обтегнал *вече* и го е приготвил.

¹⁴ И в него е приготвил смъртоносни оръдия, стрелите Си е направил за горящите от ярост.

¹⁵ Ето, той се разболя от неправда, зачена болка и роди беззаконие.

¹⁶ Изри ров и го изкопа и ще падне в ямата, що *сам* направи.

¹⁷ Въз неговата глава ще се върне болестта му и върху темето му ще се стовари неговата неправда.

¹⁸ Ще възнасям благодарение на Господа според Неговата правда и името на Господа всевишни ще възпявам.

¹ *В края, за лина, псалом Давидов, 8.*

² Господи, наш Господ! Как чудно е името Ти по цялата земя; понеже твоето великолепие се извиси над небесата.

³ От устата на младенци и кърмачета Ти си стъкмил похвала, поради враговете Ти, та да съсипеш врага и мъстителя.

⁴ И тъй, ще гледам небесата, дело на Твоите пръсти, месечината и звездите, що Ти си закрепил (на небосклона).

⁵ Какво е човекът, та го помниш? Или синът човешки, та го посещаваш?

⁶ (А ето), Ти си го създал с малко нещо по-низш от ангелите, със слава и чест си го увенчал.

⁷ И си го поставил над делата на ръцете Си, всичко си покорил под нозете му:

⁸ Всички овце и волове, а още и полските зверове,

⁹ Птиците небесни и рибите морски, що прекосяват морските пътеки.

¹⁰ Господи, наш Господ! Как чудно е името Ти по цялата земя!

Слава:

Катизма втора

¹ В края, за тайните на Сина, псалом Давидов 9.

² Благодарение ще Ти възнасям, Господи, от все сърце, ще разгласявам всички Твои чудеса.

³ Ще се развеселя и възрадвам в Тебе, ще възпявам името Ти, Всевишни.

⁴ Когато враговете ми се върнат назад, те ще изнемогнат и ще погинат от лицето Ти;

⁵ Понеже Ти подкрепи моя съд и моята тъжба; седна на престола, Ти, Който праведно съдиш.

⁶ Заплашил си народите и нечестивецът погина, името му си изтребил навеки и за вечни векове.

⁷ Оръжията на врага се провалиха докрай и Ти разсипа градове(те му): погина споменът за него с шум.

⁸ И Господ навеки пребъдва, приготви за съд Своя престол,

⁹ И Той ще съди вселената по правда, ще съди народите справедливо.

¹⁰ И бе Господ прибежище за бедния — помощник благовременен в скърби.

¹¹ Нека се уповават на Тебе знаещите Твоето име, понеже Ти не изостави търсещите Тебе, Господи.

¹² Пейте на Господа, Който живее в Сион, разгласяйте всред народите Неговите замисли.

¹³ Понеже Отмъстителят за (пролята) кръв си спомни за тях, не забрави воплите на бедните.

¹⁴ Помилуй ме, Господи, виж теглото ми от моите врагове, Ти, Който ме въздигаш от вратите на смъртта,

¹⁵ За да разгласям всички Твои похвали край портите на дъщерята Сионска. Ще се зарадваме за Твоето спасение.

¹⁶ Потъгнаха народите в пагубното дело, що съставиха, в самата клопка, що потулиха, се улови ногата им.

¹⁷ Познат е Господ, Който отрежда съдбините; в делата на ръцете си се заплете грешникът.

¹⁸ Нека се върнат грешниците в ада — всички народи, забравящи Бога;

¹⁹ Защото не ще бъде докрай забравен нищият и търпението на бедния не ще погине завинаги.

²⁰ Вдигни се, Господи, та да не се големее човекът, нека се съдят народите пред Тебе.

²¹ Тури над тях, Господи, законодател, нека (у)знаят народите, че са човеци.

²² Защо, Господи, стоиш надалече и отвърщаш очите си в нужно време, в скърби?

²³ Когато нечестивецът се гордее, нищият потъва в горести: (злите) се заплитат в замислите, що измислят.

²⁴ Понеже грешният се хвали с похотите на душата си и насилникът се благославя.

²⁵ Раздразни грешникът Господа: по великата си гордост не ще Го потърси: за него Бог няма.

²⁶ Оскверняват се пътищата му във всяко време, Твоите съдби се отнемат от лицето му, той владее над всичките си врагове.

²⁷ Понеже рече в сърцето си: не ще се помръдна от рода в род и зло няма (да ме постигне).

²⁸ Устата му е пълна с проклетия, горчилка и лъст, под езика му са (стаени) неспокойствие и болка.

²⁹ Той присяда в засада с богатите на тайни места, за да погуби невинния; очите му дебнат нищия;

³⁰ Той ловува из тайно, като лъв в бърлогата си, ловува, за да грабне нищия, да грабне бедния, когато го примамва в клопката си,

³¹ Да го смаже: *но* ще се превие и ще падне, кога зароби бедните.

³² Понеже рече в сърцето си: забрави Бог, скри лицето Си и не ще види до края.

³³ Стани, Господи Боже мой, да се въздигне ръката Ти, недей забравя Твоите бедни люде докрай!

³⁴ Заради какво разгневи нечестивият Бога? Задето рече в сърцето си: няма да подири (сметка).

³⁵ Ти виждаш; понеже Ти съзираш болките и яростта, да се предадат в ръцете Ти: на Тебе е оставен бедният, на сирака Ти бъди помощник!

³⁶ Строчи мишницата на грешния и злия: ще се потърси грехът му и няма да се намери.

³⁷ Господ е Цар навеки и във вечни векове: ще погинете, езичници, от Неговата земя.

³⁸ Ти, Господи, чу желанието на бедните, ухото Ти се наклони към пригответното в сърцето им (моление).

³⁹ Отсъди на сирака и угнетения, за да не продължава човек да се големее на земята.

В края, псалом Давидов 10.

¹ На Господа се уповавах, как ще речете на душата ми: бягай, като врабец, в планините?

² Понеже, ето, грешниците обтегнаха лък, пригответиха стрели в колчана, за да прострелят в мрака правите по сърце.

³ Понеже каквото Ти съгради, те го разрушиха: а праведникът що стори?

⁴ Господ е в светилището си. Господ — престолът Му е на небето, очите Му се скланят над бедния, веждите Му изпитват синовете човешки.

⁵ Господ изпитва праведния и нечестивия, а който обича неправда, мрази своята душа.

⁶ Ще изсипе като дъжд върху грешниците примки, огън и жупел, и бурен вихър ще е дял на чашата им.

⁷ Понеже праведен е Господ и правдата възлюби, лицето Му вижда правотата.

Слава:

¹ В края, за Осмия, псалом Давидов, 11.

² Спаси ме, Господи, понеже не остана праведник, понеже истината изтъня сред синовете човешки.

³ Суетни неща говори всеки на ближния си: устни измамни има в сърцето им, в сърцето си зло говорят.³

⁴ Ще погуби Господ всички лъжовни уста и велехвални езици,

⁵ Които казаха: „Ще възвеличим езика си, устата ни са си наши, кой е за нас Господ?“

⁶ „Заради страданията на сиромасите и въздишките на бедните сега ще се вдигна,“ казва Господ, „ще положи Себе Си за спасението, няма да се отметна от него“.

⁷ Господните думи са думи чисти — сребро претопено, в пръстена пещ изпитано, седем пъти пречистено.

⁸ Ти, Господи, ще ни запазиш и опазиш от този род дори до вечност.

⁹ Наоколо ни ходят нечестивците, а Ти по Своето величие си въздигнал синовете човешки.

¹ В края, псалом Давидов, 12.

² Докога, Господи, ще ме забравяш докрай? Докога ще отвърщаш лицето Си от мене?

³ Докога ще турям в душата си замисли, в сърцето си болки денем и нощем? Докога ще се големее над мене врагът ми?

⁴ Погледни отгоре, чуй ме, Господи Боже мой, просвети очите ми, да не би някога да заспя за смърт,

⁵ да не рече някога врагът ми „надвих му!“ Досаждащите ми ще се зарадват, ако се помръдна,

⁶ аз пък на Твоята милост уповах: ще се зарадва сърцето ми за Твоето спасение, ще пея на Господа, Който ми струва добро и ще възпявам името на всевишния Господ.

В края, псалом Давидов 13.

Рече си в сърце безумецът: „Бог няма.“ Развратиха се и станаха мерзки във (всичките си) начинания: няма кой да върши добро.

² Господ погледна от небето върху синовете човешки, за да види има ли кой да разбира или да търси Бога.

³ Всички се отклониха, заедно станаха непотребни — няма кой добро да върши, няма ни един.

⁴ Нима не разбират всички вършещи беззаконие, които изпояждат народа Ми тъй, сякаш че хляб ядат? Не призоваха Господа.

⁵ Уплашиха се от страх там, гдето нямаше (нищо за) страх; защото Господ е в рода на праведните.

⁶ Намерението на нищия посрамахте, ала Господ е неговата надежда.

⁷ Кой ще дари от Сион спасение на Израиля? Когато възвърне Господ от плен Своя народ, ще се зарадва Иаков и ще се развесели Израил.

Слава:

³ Английският преводач е превел от гръцки така: устните им измамват, те говориха с раздвоено сърце.

В края, псалом Давидов 14.

Господи, кой живее в Твоята обител или кой ще се засели в светата Твоя планина?

² Който постъпва непорочно и върши правда, който говори истината в своето сърце,

³ който не е мамил с езика си и не е сторил на ближния си зло, нито е приел хулни думи срещу ближните си.

⁴ Низък е пред него вършещият зло, той слави ония, що се боят от Господа. Той се обещава пред ближния си и не се отмята,

⁵ среброто си не дава с лихва и не приема подкуп срещу невинни. Човекът, който тъй постъпва, навеки няма да се поклати.

Стълпописание от Давида, 15.

Запази ме, Господи, понеже на Тебе се уповавам;

² рекох на Господа: „Ти си мой Господ; защото Ти не се нуждаеш от моето добро.”

³ В светиите, които обитават в Неговата земя — в тях Господ яви дивни всички Свои желаня.

⁴ Умножиха се немощите им, подир това (обаче) те тръгнаха по-бързо. Не ще събера никак техните събори отсред кръвниците, не ще помена и имената им с устните си.

⁵ Господ е дял на моето наследство и на чашата ми: Ти си, Който ми приготвяш⁴ наследство.

⁶ Жребият ми се падна в най-добрите места, понеже наследството ми наистина е превъзходно.

⁷ Ще благославям Господа, Който ме вразуми, дори до среднощ сърцето ми ме кореше.

⁸ Виждах Господа винаги пред себе си — че е отдясно край мен, та да не се поколебая.

⁹ Затова сърцето ми се развесели и езикът ми се зарадва, а още и плътта ми ще стъпи твърдо на упованието,

¹⁰ защото Ти не ще оставиш душата ми в ада, нито ще позволиш на Твоя Светия да види тление.

¹¹ Ти ми каза пътищата на живота, Ти ще ме изпълниш с веселие с лицето Си — в десницата Ти има безконечна сладост.

Молитва Давидова, 16.

Чуй, Господи, моята праведна жалба, послушай моето моление, наклони слух към молитвата ми, (излизаща) от уста нелъжовни;

² От Твоето лице ще излезе съд за мене — нека очите ми видят правота.

³ Ти изпита сърцето ми, посети ме нощем, изпита ме и не се намери у мене неправда.

⁴ Англ. „възстановяваш“, „възвръщаш“.

⁴ Да не продума устата ми (дума) за делата човешки; за думите (излезли из) Твоите устни аз опазих сурови пътища.

⁵ Направи стъпките ми свършени в Твоите пътища, (та) да не се поклатят стъпките ми.

⁶ Аз извиках, понеже Ти, Боже, ме чу: наклони ухото Си към мене и чуи моите думи.

⁷ Покажи дивните си милости Ти, Който спасяваш уповаващите на Тебе от противящите се на Твоята десница.

⁸ Запази ме, Господи, като зеницата на окото: под закрилата на Твоите криле Ти ще ме скриеш

⁹ от лицето на нечестивците, които ме измъчват. Враговете ми обсадиха душата ми,

¹⁰ в тлъстина се завиха, устата им говорят горделиво.

¹¹ Ония, които ме гонят, сега ме обградиха, приковаха очите си, та да (ме) превият към земята.

¹² Наобиколиха ме като лъв, дебнещ за лов, и като лъвче, обитаващо в тайни места.

¹³ Вдигни се, Господи, превари ги и ги препъни, избави душата ми от нечестивия, Твоето оръжие от враговете на ръката Ти;

¹⁴ Господи, от малцината (Твои) на земята отдели ги в живота им; макар да се изпълниха вътрешностите им с Твоите съкровища: наситиха се те на синове и оставиха остатъци на младенците си.

¹⁵ Аз пък чрез правда ще се явя пред лицето Ти, ще се наситя тогава, когато се явя в Твоята слава.

Катизма 3.

¹ В края, на Господния раб Давид, словесата на тая песен, които рече Господу в деня, когато Господ го избави от ръцете на всички негови врагове, и от ръката Саулова,² и каза:

Ще те възлюбя, Господи, Сило моя:

³ Господ е мое утвърждение и мое прибежище, и мой Избавител, Бог мой, Помощник мой и на Него се уповавам: Закрилник мой и рог на спасението ми⁵ и мой Застъпник.

⁴ С хваление ще призова Господа и ще се спася от враговете си.

⁵ Обзеха ме смъртни болки, потоци от беззаконие ме насметоха;

⁶ адски болки ме обхванаха, смъртни мрежи пред мен се простряха;

⁷ и кога скърбях, призовах Господа и към моя Бог викнах, и Той чу от светия Си храм моя глас и моят вопъл към Него достигна ушите Му;

⁸ И земята се поколеба и потрепери, и основите на планините се поклатиха и подигнаха, понеже Бог им се прогневи.

⁹ От гнева Му дим се издигна и от лицето Му огън пламна, въглени се запалиха от Него;

¹⁰ и Той наклони небесата и слезе: и под нозете Му — мрак.

¹¹ И седна на херувими и летя, летя на крилата на вятъра.

¹² И направи тъмнината Свое покривало, около Него е Неговото селение, тъмна вода във въздушните облаци.

¹³ От блясъка пред Него се разпръснаха облаци, градушката и огнените въглени.

¹⁴ И прогърмя от небето Господ, Всевишният издаде гласа Си.

¹⁵ Изсипа стрели и ги разпъди⁶, и умножи мълниите и ги хвърли в смут.

¹⁶ И се явиха водни извори, и се откриха основите на вселената от Твоята заплаха, Господи, и от полъха на дъха на Твоя гняв.

¹⁷ Изпрати Той (помощ) от висините и ме прие, извади ме от многото води;

¹⁸ Ще ме избави от моите силни врагове и от ония, що ме мразят, понеже те се усилиха повече от мене.

¹⁹ Причакаха ме в деня на моето нещастие, но Господ ми беше опора,

²⁰ И ме изведе на простор, ще ме избави, понеже благоволи към мене;

²¹ И ще ми въздаде Господ според правдата ми и според чистотата на ръцете ми ще ми въздаде,

²² Понеже опазих Господните пътища и не постъпвах нечестиво пред моя Бог,

²³ Понеже всички Негови съдби са пред мене и не отстъпвах от наредбите Му.

²⁴ И ще бъда непорочен с Него, и ще се опазя от моето беззаконие;

²⁵ и ще ми въздаде Господ според моята правда и според чистотата на ръцете ми пред Неговите очи.

²⁶ Към преподобния Ти ще си преподобен, и към невинния човек — невинен,

²⁷ към избраника — избран, а към противящия се — противник.

²⁸ Понеже Ти ще спасиш смирените люде и очите на горделивците ще смириш;

⁵ Както в старозаветно време роговете на жертвеника служели за спасение на неволните убийци от наказание. Вж. Изх. 21:13-14; 3 Царств. 2:28

⁶ Т.е. враговете, което се вижда от 18-ти и следващите стихове.

²⁹ понеже Ти ще запалиш моя светилник, Господи Боже мой, ще просветиш моя мрак,

³⁰ понеже чрез Теб ще се избавя от изкушение и с помощта на моя Бог ще преодолее стена.

³¹ Бог мой — непорочен е пътят Му, Господните слова са нажежени: Той е закрилник на всички уповаващи се на Него.

³² Защото кой друг е Бог, освен Господ? И кой (друг) е Бог, освен нашият Бог?

³³ Бог, Който със сила ме препасва и направи пътя ми непорочен,

³⁴ Който прави нозете ми съвършени като на елен и ме туря на високи места,

³⁵ Който учи ръцете ми на бран; Ти си направил мишците ми като меден лък,

³⁶ Ти ми даде спасителна закрила и Твоята десница ме прие и Твоето вразумление ще ме изправи накрая, да — Твоето наказание ще ме вразуми.

³⁷ Ти ми даде да стъпвам нашироко и нозете ми не изнемогнаха.

³⁸ Ще погна враговете си и ще ги настигна, и не ще се върна, докле не бъдат съкрушени.

³⁹ Ще ги измъча и не ще смогнат да станат, ще паднат под нозете ми.

⁴⁰ Ти ме препаса със сила за бран, препъна под мене всички, които се опълчиха срещу ми.

⁴¹ Ти ми даде да видя гърбовете на враговете ми и изстреби ония, които ме мразят:

⁴² те завикаха, ала нямаше за тях спасител, към Господа (викаха), но Той не ги чу;

⁴³ и аз ще ги попилея като прах пред вятъра, ще ги стъпча като кал по пътищата.

⁴⁴ Ти ще ме избавиш от людските дрязги, ще ме туриш начело на народите;

⁴⁵ люде, които не познавах, ми служиха, слушаха ме и се покоряваха: синовете чуждоземни ме излъгаха;

⁴⁶ синовете чуждоземни се състариха и окуцяха в пътищата си.

⁴⁷ Жив е Господ и благословен е Бог, и да бъде превъзнесен Бог на моето спасение:

⁴⁸ Бог, Който въздава за мене и Който ми е покорил народ; Избавител мой от яростните ми врагове,

⁴⁹ Ти ще ме издигнеш над ония, що се надигат против мен, от несправеден човек ще ме избавиш;

⁵⁰ затова ще Ти въздавам благодарност сред народите, Господи, и Твоето име ще възпявам —

⁵¹ Тебе, Който възвеличаваш царевите избавления и изливах милост над Своя помазаник Давида и над потомците му дори до век.

Слава:

¹ В края, Псалом Давидов, 18.

² Небесата разказват за славата Божия, сътвореното от ръцете Му възвестява небосклонът.

³ Ден на деня отправя слово и нощ на нощта вещае мъдрост;

⁴ Не са това речи, нито слова, чиито гласове не се чуват:

⁵ по цялата земя излезе тяхното вещание и до край-вселена думите им;

⁶ В слънцето постави Своето селение; и той е като жених, който излиза от чертога си, и ще се възрадва като исполин, кога тръгне на път.

⁷ От единия край на небето е излезът му и срещата му — на другия край на небето; и никой не може да се укрие от топлината му.

⁸ Законът Господен е непорочен — душите обръща; свидетелството Господне е вярно — на младенците дава мъдрост;

⁹ Господните наредби са прави — веселят сърцето; Господната заповед е светла — просвещава очите;

¹⁰ Страхът Господен е чист — пребъдва вечни векове; Господните съдби са истинни, всички те са праведни,

¹¹ По-въжделени от злато и множество безценни камъни, и по-сладки от мед и восъчна пита;

¹² понеже Твоят раб ги пази, а кога ги опази, наградата е велика.

¹³ Кой може разбра грехопаденията (си)? — Очисти ме от тайните и от чужди пощади Твоя раб: ако не ме обладават, тогава ще бъда непорочен и от велик грях ще се очистя;

¹⁴ и ще бъдат угодни словата на устата ми и поучението на сърцето ми пред Тебе винаги, Господи, Помощниче мой и Избавителю мой.

¹ В края, псалом Давидов 19.

² Нека да те чуе Господ в ден на скърби, да те защити името на Бога Иаковов.

³ Да ти прати помощ от светилището и от Сион за теб да се застъпи:

⁴ Да помене всяка твоя жертва и всесъжението ти да бъде изобилно.

⁵ Да ти даде Господ по сърцето ти и всички твои намерения да изпълни.

⁶ Ще се зарадваме за твоето спасение и в името на нашия Господ Бог ще се възвеличим. Да изпълни Господ всички твои просби.

⁷ Сега познах, че Господ спаси Своя помазаник: чу го от светото Свое небе — силно е спасението на десницата Му.

⁸ Едни са с колесници, други с коне, а ние името на нашия Господ Бог призоваваме —

⁹ Те бяха препънати и паднаха, ние пък станахме и се изправихме.

¹⁰ Господи, спаси царя и ни чуй в деня, кога Те призовем.

¹ Псалом Давидов, 20.

² Господи, в силата Ти ще се развесели царят и за Твоето спасение ще се възрадва силно.

³ Ти изпълни желанието на сърцето му и от това, което бяха поискали устните му, Ти не го лиши,

⁴ Понеже с благостно благословение Ти го превари, положи на главата му венец от драгоценен камък.

⁵ Поиска той живот от Тебе и Ти му дарува дългоденствие за вечни векове.

⁶ Велика е славата му в Твоето спасение: слава и великолепие Ти ще възложиш върху него,

⁷ защото ще му дариш благословение за вечни векове и с радостта (да вижда) лицето Ти ще го развеселиш;

⁸ понеже царят се уповава на Господа и по милостта на Всевишния не ще се поклати.

⁹ Да се обърне ръката Ти срещу всички Твои врагове, десницата Ти да намери всички, които Те мразят,

¹⁰ понеже ще ги сториш като разпалена пещ, кога явиш лицето Си: Господ с гнева Си ще ги хвърли в смут и огън ще ги пояде.

¹¹ Плода им ще погубиш от земята и потомството им — отсред човешките синове.

¹² Понеже зло говориха срещу Тебе, замислиха дела, които не ще могат да изпълнят.

¹³ Понеже ще ги обърнеш гърбом, а остатъка от (стрелите Си) ще приготвиш за лицата им.

¹⁴ Възнеси се, Господи, в Твоята сила, ще възпеем и прославим Твоите чудеса.

Слава:

¹ В края, за утринно застъпничество, псалом Давидов, 21.

² Боже, Боже мой, чуй ме! Защо си ме оставил? Далеч са от избавлението ми думите на моите грехопадения.

³ Боже мой, денем ще викам и не ме чуваш; и нощем — и това не е за мен безумие.

⁴ А Ти в светинята живееш, Похвало на Израиля.

⁵ На Теб се уповавах отците ни, уповавах се и Ти ги избави;

⁶ Към Тебе викнаха и се спасиха; на Теб се уповавах, и се не посрамах.

⁷ Аз пък съм червей, а не човек, присмех пред човеците и унижение пред народа.

⁸ Всички, които ме видяха, присмяха ми се, с уста думаха и клатеха глава:

⁹ „На Господа се надяваше, да го избави, да го спаси, ако Му е угоден.”

¹⁰ Защото Ти си ме извел от майчината ми утроба, Ти си мое упование от майчина ми гръд;

¹¹ Към Тебе съм привързан от скута (майчин), от майчината ми утроба Ти си Бог мой.

¹² Недей отстъпва от мене, че скръбта е близо и няма кой да ми помогне!

¹³ Окръжиха ме много телци, тлъсти волове ме наобиколиха;

¹⁴ Зинаха с уста срещу ми като лъв, кога граби и реве.

¹⁵ Като вода се разлях и всичките ми кости се разсипаха, сърцето ми стана като восък, що се топи вътре в мене.

¹⁶ Като грънец изсъхна силата ми и езикът ми прилепна о небцето ми, и ти ме сведе в смъртната пръст.

¹⁷ Защото ме обкръжиха множество кучета, глутница злодеи ме натиснаха отвсякъде: прободоха ръцете и нозете ми,

¹⁸ преброиха всичките ми кости. Тия пък гледаха и ме презираха;

¹⁹ Разделиха помежду си одеждите ми, а за ризата ми хвърляха жребие.

²⁰ Ала Ти, Господи, не отдръпвай от мен помощта Си, дойди и се застъпи за мен.

²¹ Избави душата ми от оръжието и от ръката кучешка самотната ми (душа).

²² Спаси ме от лъвската паст и от рога на еднорога — смирения Си раб.

²³ Ще разкрия на братята си името Ти, наред църквата ще Те възпея!
²⁴ Вие, що се боите от Господа, възхвалете Го; нека всички потомци израилеви да Го прославят, да се побой от Него всеки потомък израилев,
²⁵ Задето Той не презря, нито възнегодува за молитвата на сиромаха, нито отвърна от мен лицето Си и кога виках към Него Той ме чу.
²⁶ От Тебе е похвалата ми, във великата църква ще Те възхваля, обещаното в молитви ще изпълня пред ония, които се боят от Него.
²⁷ Да ядат бедните и да се насищат, и да възхвалят Господа ония, които Го търсят: живи ще бъдат сърцата им във вечни векове.
²⁸ Ще си спомнят (за Него) и ще се обърнат към Господа всички земни краища и ще се поклонят пред Него всички племена на народите.
²⁹ Понеже царството е на Господа и Той владее над народите.
Ядоха и се поклониха всички тлъсти на земята: ще коленичат пред Него всички, които слизат в земята; и душата ми живее за Него,
³⁰ и потомството ми на Него ще служи, за Господа ще възвестят на идните родове,
³¹ и те ще разгласят правдата Му на ония, които подир тях ще се раждат, (ония,) които е Господ създал.

¹ Псалом Давидов, 22.

Господ е мой пастир и от нищо не ще ме лиши.
² На злачно място — там Той ме засели, край тихи води ме отхрани.
³ Обърна душата ми, напъти ме в пътеките на правдата заради Своего име.
⁴ Ако и да тръгна посред смъртната сянка, от зло не ще се уплаша, понеже с мене си Ти. Твоята тояга и Твоят жезъл — те бяха за мен утеха.
⁵ Ти пригответи пред мен трапеза пред очите на моите притеснители; главата ми с елей помаза и Твоята чаша ме опива като крепко вино;
⁶ и Твоята милост ще ме преследва през всичките дни на моя живот и ще обитавам в Господния дом за предълги дни.

Псалом Давидов 23, в първия ден на седмицата

Господня е земята и всичко, що я изпълва; вселената и всички живеещи в нея.
² Върху моретата Той я основа и върху реките я устрои.
³ Кой ще възлезе на планината Господня? Или кой ще застане на светото Му място?
⁴ Оня, чиито ръце са невинни и който е чист по сърце, който не е приел напразно душата си⁷ и не се е клел лъжовно пред ближния си:
⁵ Той ще получи благословение от Господа и милост от Бога, своя Спасител.
⁶ Тоя е родът на търсещите Господа, на търсещите лицето на Бога Иаковов.
⁷ Махнете вратите си, о князе, и махнете се, вечни врати! И ще влезе Царят на славата.
⁸ Кой е тоя Цар на славата? — Крепкият и силен Господ, силният в бран Господ.

⁷ Вар. „чиято душа суетата не е покорила“ – т.е. не се е привързвала към суетното, греховното и празното, сп. светоотеческите тълкувания.

⁹ Махнете вратите си, о князе, и махнете се, вечни врати! и ще влезе Царят на славата.

¹⁰ Кой е тоя Цар на славата? — Господ на войнствата, Той е Царят на славата.

Слава:

Катизма 4.

Псалом Давидов, 24.

Към Тебе, Господи, възнесох душата си.

² Боже мой, на Тебе се уповавах, никога да не се посрамя, нито да ми се надсмеят враговете ми,

³ понеже никой от ония, които на Теб се надяват, не ще се посрамя. Да се посрамят ония, които потъпкват закона (Ти) всуе.

⁴ Разкрий ми, Господи, Твоите пътища и на Твоите пътеки ме научи!

⁵ Настави ме в Твоята истина и научи ме, понеже Ти си Бог, моят Спасител и на Теб всеки ден се надявам.

⁶ Спомни си, Господи, Твоите щедрост и милости, понеже те са от века.

⁷ Недей си припомня греховете на моята младост и невежество, по милостта Си спомни си за мене, по Твоята благодат, о Господи!

⁸ Благ и праведен е Господ, затуй ще научи на законния път ония, които съгрешават,

⁹ Ще настави Той кротките на разсъдливост, ще научи кротките на Своите пътища.

¹⁰ Всички пътища Господни са милост и истина за ония, които търсят завета Му и Неговите свидетелства.

¹¹ Заради Твоето име, Господи, очисти моя грях, понеже е тежък.

¹² Кой е човекът, който се бои от Господа? Него Той ще настави в законния път, към който благоволи.

¹³ Душата му всред блага ще се засели и потомството му ще наследи земята.

¹⁴ Сила е Господ за богобоязливите и Своя завет на тях ще открие.

¹⁵ Очите ми са винаги към Господа, понеже Той ще изтръгне из примка нозете ми.

¹⁶ Погледни свихе върху ми и ме помилуй, защото сиротен и беден съм аз.

¹⁷ Скърбите в сърцето ми се намножиха, избави ме от бедите ми.

¹⁸ Виж моето смирение и отруденост и опрости всичките ми грехове.

¹⁹ Виж враговете ми, че се умножиха и с несправедна омраза ме намразиха.

²⁰ Съхрани душата ми и ме избави, та да се не посрамя, понеже на Тебе се уповавах.

²¹ Беззлюбните и праведните се привързваха към мен, понеже Ти бе моя надежда, Господи.

²² Избави, Боже, Израеля от всички негови скърби!

Псалом Давидов, 25.

¹ Съдник ми бъди, Господи, понеже с беззлобие ходих и не ще изнемогна на Господа да се уповавам.

² Изкуси ме, Господи, и ме изпитай, разпали вътрешността ми и сърцето ми!

³ Понеже Твоята милост е пред очите ми и в Твоята истина бях благоугоден:

⁴ не седях със сбирщина суетна и с престъпници на закона не ще тръгна,

⁵ намразих сборището на злосторниците и с нечестивци не ще седна;

⁶ ще умия в невинност ръцете си и ще обходя Твоя жертвеник, Господи,

⁷ за да чуя гласа на Твоите възхвали и да разгласям всичките Ти чудеса.

⁸ Господи, възлюбих великата хубост на Твоя дом и обиталището на Твоята слава.

⁹ Да не погубиш с нечестивците душата ми и с кръвниците — моя живот;

¹⁰ в техните ръце има беззаконие, десницата им е пълна с подкупи.

¹¹ Аз пък постъпвах беззлобно; избави ме, Господи, и помилуй ме!

¹² Ногата ми застана в правота, в събранията (църковни) ще Те благославям, Господи.

Псалом Давидов, преди помазването му, 26.

¹ Господ е моя светлина и мой Спасител — от кого ще се уплаша? Господ е защитник на моя живот — от кого ще се страхувам?

² Когато ме доближаваха злодеи да изядат плътта ми — оскърбителите ми и моите врагове, — те изнемошиха и паднаха.

³ Ако срещу мен излезе полк, не ще трепне от уплах сърцето ми; ако срещу мен се надигне война, пак на Него се уповавам.

⁴ Едно нещо просих от Господа — него ще подиря: да живея в Господния дом през всички дни на живота си, да гледам красотата Господня и да посещавам светия Му храм,

⁵ понеже в деня на злите ми беди Той ме скри в Своето селение, покри ме в тайника на своето селение, възкачи ме на скала.

⁶ И ето, сега Той въздигна главата ми над моите врагове; обходих и възнесох в селението Му жертва на хвалебствие и възкликание — пея и ще възпявам Господа.

⁷ Чуй, Господи, моя глас, който въздигам към Тебе: помилуй ме и чуй ме!

⁸ На Тебе рече сърцето ми: Господа ще потърся. Тебе подири лицето ми — лицето Ти, Господи, ще търся.

⁹ Не отвърщай от мене лицето Си и не се отдръпвай от мен в гнева Си: бъди ми помощник, не ме отритвай и не ме изоставяй, Боже Спасителю мой!

¹⁰ Защото баща ми и майка ми ме изоставиха, ала Господ ме прие.

¹¹ Напъти ме, Господи, в пътя на Твоя закон и ме насочи към пътеката на правдата поради враговете ми;

¹² не ме предавай на волята на притеснителите ми, понеже срещу мен се надигнаха несправедни свидетели и неправдата сама себе си измами.

¹³ Вярвам, че ще видя благата Господни на земята на живите.

¹⁴ Уповавай на Господа, бъди мъжествен и да се укрепва сърцето ти; и уповавай на Господа.

Слава:

Псалом Давидов, 27.

¹ Към Тебе, Господи, ще викам, Боже мой, не оставай мълчалив към мене, да не би като мълчиш към мене да се оприлича на слизащите в гроба.

² Чуй, Господи, гласа на молитвата ми, кога Ти се моля, кога въздигам ръцете си към светия Твой храм.

³ Не ме завличай заедно с грешниците и с вършещите неправда не ме погубвай — с ония, що говорят за мир с ближните си, а таят зло в сърцето си.

⁴ Дай им, Господи, според делата им и според лукавството на начинанията им. Дай им по делата на ръцете им — въздай им заслужената отплата,

⁵ понеже те не разбраха делата Господни и делата на Неговите ръце: Ти ще ги разориш и вече не ще ги съградиш отново.

⁶ Благословен Господ, че чу гласа на молитвата ми!

⁷ Господ ми е помощник и закрилник — на Него се уповавах се сърцето ми и Той ми помогна и плътта ми процъфтя и аз на драго сърце ще Го възхвалявам.

⁸ Господ е утвърждение на Своя народ и закрилник на спасението на Своя помазаник.

⁹ Спаси Твоя народ и благослови Твоето наследство, паси ги и ги въздигай довека.

Псалом Давидов, на излизане от скинията, 28.

¹ Принесете на Господа, синове Божи, принесете на Господа овни, синове; принесете на Господа слава и чест.

² Принесете на Господа слава на името Му, поклонете се на Господа в светите Му двори.

³ Господният глас е над водите: Бог на славата разнесе гръм, Господ е над многото води.

⁴ Гласът Господен е могъществен, гласът Господен е величествен —

⁵ гласът на Господа, Който съкрушава кедри, Господ ще изстреби ливанските кедри

⁶ и ще ги стрие на прах като ливански телец, и Неговият възлюбен е като син на еднорог.

⁷ Гласът на Господа, Който разсича огнен пламък;

⁸ гласът на Господа, Който разтриса пустинята — да, Господ ще разтърси пустинята кадийска;

⁹ гласът на Господа, Който прави силни сърните и разтваря дъбравите; и в храма Му всеки вещае за славата Му.

¹⁰ Господ обитава в потопа, и ще седне Господ като Цар навеки.

¹¹ Господ ще даде на народа Си мощ, Господ ще благослови с мир народа Си.

¹ Псалом за песен при обновяването на дома Давидов, 29.

² Ще те превъзнасям, Господи, задето ме вдигна и не остави враговете ми да злорадствуват над мене.

³ Господи Боже мой, викнах към Тебе и ти ме изцели.

⁴ Господи, Ти извлече от ада душата ми и ме спаси от слизащите в ямата.

⁵ Пейте на Господа, Негови светии, и въздавайте хвала в памет на Неговата светиня.

⁶ Защото гняв има в яростта Му и живот — във волята Му: вечерта донася плач, а утрото — радост.

⁷ Аз пък рекох в своето охолство: никога не ще се помръдна.

⁸ Господи, по Твоята воля дай на хубостта ми сила. Ти пък отвърна лицето Си и аз паднах в смут.

⁹ Към Тебе, Господи, ще извикам и на моя Бог ще се помоля.

¹⁰ Каква полза от кръвта ми, кога трябва да сляза (в земята) за тление? Мигар прахта ще Те прославя? Или ще разглася Твоята истина?

¹¹ Чу Господ и ме помилва — Господ ми стана помощник.

¹² Ти обърна плача ми на радост, разкъса вретичето ми и ме препаса с веселие,

¹³ за да Те възпее моята слава и да не се съкрушавам в тъга. Господи Боже мой, вечно ще Те превъзнасям.

Слава:

¹ В края, псалом Давидов, в миг на ненадеен страх, 30.

² На Тебе, Господи, се уповавах: да се не посрамя навеки; с Твоята правда ме избави и измъкни.

³ Наклони към мен ухото Си, по-скоро ме избави; бъди ми Бог закрилник и дом на прибежище, за да ме спасиш,

⁴ понеже Ти си моята мощ и моето прибежище, и заради името Си Ти ще ме направляваш и прехраниш;

⁵ ще ме изведеш от мрежата, която скришом ми подложиха, защото Ти си моят закрилник, Господи —

⁶ в Твоите ръце ще предам духа си; Ти си ме избавил, Боже на истината.

⁷ Ти намрази ония, които безсмислено се грижат за суета: аз пък на Господа се уповавах.

⁸ Ще се зарадвам и развеселя за Твоята милост, задето Ти милостиво погледна на моята смиреност и спаси от насилие душата ми

⁹ и не ме остави да падна пленник във вражи ръце, постави нозете ми нашироко.

¹⁰ Помилуй ме, Господи, понеже скърбя — смути се от ярост окото ми, душата ми и моята вътрешност,

¹¹ защото животът ми се стопи в страдания и моите лета — във въздишки; в бедност изнемогна моята сила и костите ми се сътресоха.

¹² Посмешище станах за всички мои врагове и още повече за моите съседни, и страшилище за моите познайници: от мене бягаха далече всички, които ме видеха.

¹³ Бях хвърлен в забрава като мъртвец, когото сърцето не помни; станах като строшена съдина,

¹⁴ защото слушах клеветите на мнозина, живеещи наоколо ми: кога се скупчваха заедно срещу мене, те се съветваха как да ми вземат душата.

¹⁵ Ала аз на Тебе се уповавах, Господи, и думам: Ти си мой Бог,

¹⁶ в Твоите ръце е моят жребий: избави ме от ръцете на враговете ми и от преследващите ме!

¹⁷ Да грейне лицето Ти върху Твоя раб, спаси ме по Твоята милост.

¹⁸ Господи, да се не посрамя, че Тебе призовавах: нека се посрамят нечестивците и да слязат в ада.

¹⁹ Да замлъкнат лъжовните устни, които клеветят праведника за беззаконие, с гордост и с унизяване.

²⁰ Колко велико е богатството на Твоята благост, Господи, което си скътал за боящите се от Тебе, което си струпал за уповаващите на Тебе пред синовете човешки.

²¹ Ти ще ги скриеш на тайно пред лицето Си от човешките вълнения, ще ги прислониш под крилото (Си) от стълкновенията на народите.

²² Благословен е Господ, че дивна милост яви в укрепления град. А аз рекох в своята силна уплаха: отхвърлен съм от лицето и взора Ти;

²³ затова Ти чу гласа на молитвата ми, кога викнах към Тебе.

²⁴ Обикнете Господа, всички Негови светци, понеже Той иска (от нас) истинност и отмъщава на ходещите с безмерна гордост.

²⁵ Бъдете мъжествени и да се укрепяват сърцата на всички вас, които на Господа се уповавате.

Псалом Давидов, за наставление, 31.

¹ Блажени са ония, чиито беззакония са простени и чиито грехове са покрити.

² Блажен човекът, на когото Господ не ще вмени грях и в чиито уста няма лъст.

³ Понеже мълчах, костите ми се състариха от моите вопли цял ден:

⁴ понеже ден и нощ върху мене тежеше ръката Ти; страдание ме гнетеше, когато в мен се заби трън.

⁵ Познах беззаконието си и греха си не скрих, рекох: ще изповядам беззаконието си пред Господа — и Ти прости нечестието на сърцето ми.

⁶ Затуй всеки благочестив на Тебе ще се помоли в благо време и при потопа на много води те не ще го доближат.

⁷ Ти си мое прибежище в скърбите, които ме обзеха: Радост моя, избави ме от ония, що ме наобиколиха.

⁸ Ще те вразумя и ще ти покажа пътя, по който да ходиш; върху теб ще опра очите Си.

⁹ Не бъдете като кон и муле, лишени от разум, чиито челюсти трябва да стягаш с юзда и с юлар, за да не те доближат.

¹⁰ Много рани получава грешникът, ала онзи, който на Господа се уповава, милост ще го огражда.

¹¹ Веселете се в Господа и се радвайте, праведни; и хвалете се всички с прави сърца.

Слава:

Катизма 5

Псалом Давидов, без надпис у евреите, 32.

- ¹ Радвайте се, праведни, в Господа; на праведни подоба възхвала.
² Хвалете Господа с гусли, с десетострунен псалтир Му пейте:
³ възпейте Му песен нова, красиво Му пейте, с възкликание,
⁴ защото е право Господното слово и всички Негови дела са (извършени) във вяра.
⁵ Милосърдие и правосъдие обича Господ — земята е пълна с Господната милост.
⁶ Със словото Господне небесата бяха утвърдени, и с духа на устата Му — всички техни сили.
⁷ Той сбира като (в) мех водите морски, Той туря бездните в потайни места.
⁸ Нека цялата земя да се бои от Него, нека всички обитаващи вселената да треперят пред Него,
⁹ защото Той рече — и стана, Той повели — и всичко се създаде.
¹⁰ Господ разорява замислите на народите, Той отхвърля людските мисли и разтуря замислите на князете.
¹¹ Господният промисъл навеки пребъдва, мислите на сърцето Му — от рода в род.
¹² Блажен е народът, на когото Господ му е Бог, людете, които е избрал за Свое наследие.
¹³ От небето погледна Господ, видя всички синове човешки;
¹⁴ от приготвеното Свое жилище погледна на всички, живеещи на земята —
¹⁵ Той, Който Сам сътворил е сърцата им, Който знае всички техни дела.
¹⁶ Не ще се спаси цар с безчетно войнство, ни исполин ще се спаси с огромна сила,
¹⁷ лъжовно нещо е конят при спасение — и при многото си сила не ще се спаси.
¹⁸ Ето, очите на Господа почиват върху ония, що Му се боят и упоават на милостта Му:
¹⁹ душите им Той ще избави от смърт и в гладни дни ще ги прехрани.
²⁰ Душата ни пък на Господа се осланя, защото Той ни е помощник и закрилник,
²¹ в Него се весели сърцето ни и в Неговото свето име се упоавахме.
²² Да бъде над нас, Господи, Твоята милост, тъй както на Тебе се упоавахме.

¹ Псалом Давидов, кога измени лицето си пред Авимелех и той го пусна и си отиде, 33.

- ² Ще благославям Господа по всяко време, устата ми винаги ще Го възхваляват.
³ С Господа ще се хвали душата ми — нека кротките чуят и се веселят.
⁴ Величайте Господа заедно с мене, нека заедно превъзнасяме името Му.
⁵ Потърсих Господа и Той ме чу и от всичките ми скърби ме избави.
⁶ Пристъпете към Него и се просветлете и не ще се посрамят лицата ви.

- ⁷ Този бедняк извика и Господ го чу и от всичките му скърби го спаси.
- ⁸ Ангел Господен като стража ще ходи около боящите се от Него и ще ги избави.
- ⁹ Вкусете и вижте колко благ е Господ: блажен човекът, който на Него се уповава.
- ¹⁰ Бойте се от Господа, всички Негови светии, защото няма лишение за боящите се от Него.
- ¹¹ Богатите обедняха и огладняха, а търсещите Господа не ще се лишат от никое благо.
- ¹² Дойдете, чеда, послушайте ме, на страх Господен ще ви науча.
- ¹³ Кой човек иска живот и обича да има дни благи? —
- ¹⁴ Удържай езика си от зло и устата си, да не говорят лъжовно.
- ¹⁵ Страни от злото и върши добро: търси мир и тичай след него.
- ¹⁶ Очите на Господа са върху праведните и ушите Му са наклонени към тяхната молитва,
- ¹⁷ ала лицето Господне е срещу вършещите зло, та да изтреби от земята и спомена за тях.
- ¹⁸ Викнаха праведните и Господ ги чу и от всички техни скърби ги избави.
- ¹⁹ Близко е Господ до съкрушените по сърце и смирените по дух ще спаси.
- ²⁰ Много са скърбите на праведните, но от всички тях Господ ще ги избави.
- ²¹ Пази Господ всичките им кости и ни една от тях не ще се строши.
- ²² Смъртта на грешниците е люта и мразещите праведния ще погреша.
- ²³ Господ ще избави душите на Своите раби и не ще погреша никой, който на Него се уповава.

Слава:

Псалом Давидов, 34.

- ¹ Съди, Господи, постъпващите с мен неправо, пребори ония, които се борят срещу ми.
- ² Вземи оръжие и щит, та се дигни мен на помощ:
- ³ изтегли меч и прегради отвсякъде пътя на преследващите ме; кажи на душата ми: „Аз съм твоето спасение!“
- ⁴ Да се посрамят и потънат в срам дирещите душата ми, да се върнат назад и да се посрамят ония, които зло ми кроят.
- ⁵ Да бъдат като прах пред вихъра ветрен и Ангел Господен да ги преследва;
- ⁶ да бъде пътят им мрачен и плъзгав и Ангел Господен да ги следва по петите,
- ⁷ затуй че без причина скриха гибел за мене в своите мрежи и без вина душата ми хулеха.
- ⁸ Да го улови примка, която не знае, и капанът, който (ми) скри, да го погълне и да падне сам в клопката.
- ⁹ А моята душа ще се зарадва в Господа, ще се развесели за Неговото спасение.
- ¹⁰ Всичките ми кости ще рекат: Господи, Господи, кой е подобен на Тебе? Ти избавяш сиромаша от ръцете на по-силните от него — сиромаша и бедния (избавяш) от грабителите му.
- ¹¹ Надигнаха се срещу мене неправедни свидетели и ме питаха каквото не знаех.

12 Със зло за доброто ми отплатиха, а на душата ми — (с) бездетство.
13 Аз пък, кога ме гнетяха, се обличах във вретини и с пост смирявах душата си и молитвата ми се връщаше в сърцето ми,
14 понеже на ближния, като на свой брат — тъй му угаждах; понеже подобно на плачещия и скърбящия се смирявах.
15 Но те се събираха със злорадство против мене — събраха се против мен (като) рани, а аз не узнах; разделиха се и не се смекчиха;
16 изкушаваха ме, с насмешка ме дразнеха, със зъбите си скърцаха срещу мене.
17 Господи, кога ще видиш? Отведи душата ми далеч от злодействата им, моята еднородна — от лъвовете.
18 Ще Ти принасям хваления в огромното събрание, сред могъщи люде ще Те възхвалям.
19 Да не злорадствуват над мене ония, които неправедно враждуват срещу ми и ме мразят без вина, и намигат с очи,
20 защото пред мен те за мир говореха, а в гнева си коварство замисляха.
21 Раззинаха срещу ми устата си, думаха: хубаво, хубаво, видяхме с очите си.
22 Ти видя, Господи, недей да мълчиш! Господи, не отстъпвай от мене!
23 Вдигни се, Господи, и изслушай съда ми, Боже мой и Господи мой, (чуй) тъжбата ми.
24 Съди ме, Господи, по Твоята правда; Господи Боже мой, да не злорадстват над мене,
25 да не рекат в сърцата си: блазе, блазе на душата ни; нито да кажат: погълнахме го.
26 Да се посрамят и в срам да потънат ония, които се радват на моите злочестини; в срам и посрама да се облекат ония, които говорят надутото срещу мене.
27 Да се зарадват и развеселят ония, които желаят моето оправдаване и нека безспирно да казват: „да бъде възвеличаван Господ!“ — ония, които желаят мир на Неговия раб.
28 И езикът ми ще се поучава в Твоята правда, цял ден — във възхвала към Теб.

1 В края; на Господния слуга Давида, 35

2 Пребеззаконният в себе си мисли да съгрешава; няма пред очите му страх от Бога;
3 защото той постъпи лукаво пред Него — за да не открие беззаконието си и (да го) намрази.
4 Думите на устата му са беззаконие и измама — не пожела той да разбере, за да върши добро.
5 Беззакония обмисляше на одъра си, заставаше на всякакъв недобър път и от злото не се гнусеше.
6 Господи, Твоята милост е на небесата и Твоята истина е до облаците.
7 Твоята правда е като планините Божии, Твоите съдби са (като) бездна безмерни: и човек и звяр пазиш Ти, Господи!
8 Колко много милости Ти, Боже, даряваш! Синове човешки с надежда ще бъдат под сянката на крилете Ти,
9 ще се опиват от тлъстината на Твоя дом и с потоци от сладост ще ги напоиш;
10 защото в Тебе е изворът на живота, в Твоята светлина ще видим светлина.

¹¹ Продължи милостта Си към ония, които Те познават, и правдата си — към правите по сърце.

¹² Да не дойде до мен ногата на гордостта и ръката на грешник да не ме поклати.

¹³ Там паднаха всички, които вършат беззаконие, отритнати бяха и не ще могат да станат.

Слава:

Псалом Давидов, 36

¹ Не се огорчавай от постъпващите лукаво, нито завиждай на вършещите беззаконие,

² понеже бързо като трева ще изсъхнат и скоро като зеления злак ще окапят.

³ Уповавай на Господа и твори добро, заселвай земята и ще се насищаш с нейните богатства.

⁴ С Господа се наслаждавай и ще ти дарува онова, което сърцето ти проси.

⁵ Открий към Господа твоя път и уповавай на Него, и Той ще извърши това;

⁶ и ще извади наяве като светлината твоята правда, и твоя съд — като пладне.

⁷ Покори се на Господа и Го умоли; не завиждай на преуспяващия в своя път, на човек, който престъпва закона с делата си;

⁸ престани да се гневиш и остави яростта, не ревнувай дотам, че да вършиш зло;

⁹ защото които вършат зло ще бъдат изтребени, а тия, които се уповават на Господа, ще наследят земята.

¹⁰ Още малко и грешника не ще го има — ще подириш мястото му и не ще го намериш.

¹¹ Кротките пък ще наследят земята и ще се наслаждават на мир изобилен.

¹² Следи с око грешникът праведния и скърца със зъби срещу него:

¹³ ала Господ ще му се надсмее, понеже знае, че денят му ще дойде.

¹⁴ Меч извадиха грешниците, опънаха своя лък да повалят сиромаша и бедняка, да заколят правите по сърце.

¹⁵ Мечът им в техните сърца да се забие и лъковете им да се строят.

¹⁶ По-добре малкото, що е у праведника, от огромните богатства на грешниците,

¹⁷ защото мишците на грешните ще се пречупят, а праведните Господ укрепява.

¹⁸ Знае Господ пътищата на непорочните и тяхното наследство ще пребъде вечно;

¹⁹ те не ще се посрамят в люто време и в гладни дни ще бъдат сити; защото грешниците ще загинат,

²⁰ а враговете Господни, кога заедно да се прославят и да се въздигнат, без спомен изчезнаха като дим.

²¹ Взема грешникът заем и не връща обратно, праведникът пък щедро раздава;

²² защото ония, които Го благославят, ще наследят земята, а кълнящите Го ще бъдат изтребени.

²³ Господ направлява стъпките на човека и грижовно милее за неговите пътища;

²⁴ кога да падне — не ще се пребие, защото Господ го крепи за ръката му.

²⁵ Бях твърде млад, ето вече остарях, ала не съм видял праведен човек изоставен, нито потомството му да проси хляб.

²⁶ По цял ден милост дарява праведният и дава на заем, и потомците му ще бъдат благословени.

²⁷ Отстрани се от злото и върши добро и ще се заселиш за вечни векове.

²⁸ Защото Господ обича правосъдие и не ще изостави Своите светии, навеки ще бъдат запазени; а беззаконните ще се прокудят и потомците на нечестивите ще се изстребят.

²⁹ Праведните пък ще наследят земята и завинаги ще се заселят на нея.

³⁰ Устата на праведния се поучават в премъдрост и езикът му ще изрече прав съд.

³¹ Законът на неговия Бог е в сърцето му и не ще се препънат стъпките му.

³² Не изпуска из поглед грешникът праведния и търси как да го умъртви;

³³ но не ще го остави Господ (да падне) в ръцете му, нито ще го осъди, когато го съди.

³⁴ Надявай се на Господа и опази пътя Му и Той ще те възнесе, за да наследяш земята; ще видиш, когато бъдат изстребвани грешниците.

³⁵ Видях нечестивия да се превъзнася и възправя гордо, като ливанските кедри:

³⁶ но ето, минах оттам и него го нямаше, подирях го и (дори) мястото му не можах да открия.

³⁷ Пази беззлобие и гледай към правдата, понеже има остатък за човек мирен.

³⁸ А беззаконните ще бъдат изстребени вкупом, остатъците на нечестивите ще бъдат затрити.

³⁹ Спасението на праведниците пък е от Господа и Той им е закрилник в скръбно време,

⁴⁰ и ще им помогне Господ и ще ги избави, и ще ги отърве от грешниците и ще ги спаси, понеже на Него те се уповаваха.

Слава:

Катизма 6.

¹ Псалом Давидов, за възпоменаване на съботата.

- ² Господи, в яростта Си не ме изобличавай и с гнева Си недей ме наказва,
³ защото стрелите Ти се забиха в мен и ръката Ти твърде натежа върху мене.
⁴ Няма здраво място в плътта ми поради Твоя гняв, няма и мир в костите ми поради моите грехове,
⁵ защото беззаконията ми преляха над главата ми и като тежко бреме ме притиснаха.
⁶ Разсмърдяха се и загниха моите рани поради безумието ми,
⁷ пострадах и се превих доземи, цял ден ходех съсипан от скръб;
⁸ понеже вътрешностите ми се преситиха на издевателства и плътта ми не знае изцеление.
⁹ Бях подложен на страдание и докрай се смирих, ревах от въздишките на сърцето си.
¹⁰ Господи, пред Теб е всичкото мое желание и от Тебе не са скрити въздишките ми!
¹¹ Сърцето ми се разстрои, силата ми ме напусна и светлината на очите ми — и нея я няма у мене.
¹² Другарите и близките ми се приближиха и насрещу ми се спряха;
¹³ и ближните ми надалеч от мене застанаха и насилие употребиха ония, които искаха душата ми и ония, които зло ми желяеха, празни думи редяха и измамни кроежи по цял ден крояха.
¹⁴ Пък аз като глух не ги чувах и като ням уста не отварях;
¹⁵ и бях като човек, който не слуша и който не намира в устата си изобличение.
¹⁶ Защото на Тебе, Господи, се уповавах, Ти ще (ме) чуеш, Господи Боже мой.
¹⁷ Защото рекох: „Да се не зарадват за мен враговете ми!“ и когато нозете ми се колебаеха, те говореха против мене надуту;
¹⁸ но аз за рани съм готов и моята болка е неизменно пред мене;
¹⁹ защото беззаконието си аз ще призная и за греха си ще се погрижа.
²⁰ Ала враговете ми още са живи и се възмогнаха над мене и мразещите ме без вина се намножиха;
²¹ ония, които за добро ми отплащат със зло, ме клеветиха, понеже към добрини се стремях.
²² Не ме изоставяй, Господи Боже мой, не отстъпвай от мене;
²³ Побързай ми на помощ, Господи на моето спасение!

¹ В края, на Идитум. Песен Давидова, 38.

- ² Казах: „Ще пазя пътищата си, та да не съгрешавам с езика си“; турих на устата си преграда, кога пред мене се изправяше грешник.
³ Онемях и се смирих и замълчах дори за добри неща, и страданието ми пламна отново.
⁴ Загоря в мен сърцето ми и в моите размисли запламтя огън, (тогава) с езика си заговорих:

⁵ „Каж ми, Господи, кога ми е краят, и колко дни наброява животът ми, та да узная, от какво се лишавам.

⁶ Ето, отредил си ми дни като няколко педи и съставът ми е като нищо пред Тебе; обаче всичко е суета, всеки човек, който живее,

⁷ защото като привидение ходи човек и напразно се мята; трупа богатства и не знае, за кого ги събира.

⁸ Но сега кой е моя надежда? Не Господ ли? Та нали съм от Тебе създаден!

⁹ Избави ме от всичките ми беззакония — Ти на безумец си ме предал за подигравки.

¹⁰ Занемях и устата си не отворих, понеже Ти стори (това).

¹¹ Освободи ме от раните, които Ти ми нанесе; от могъществото на ръката Ти аз се стопих.

¹² С изобличения за беззаконие Ти наказва човека и като паяжина ослаби живота му; обаче напразно (се мята) всеки човек.

¹³ Чуй молитвата ми, Господи, приеми молението ми и не отминавай в мълчание моите сълзи: защото преселник съм аз при Тебе и пришълец, както и всички мои предци.

¹⁴ Облекчи ми (скръбта), та да отдъхна, преди да си тръгна оттук и никога пак да не бъда.

¹ В края, псалом Давидов, 39.

² Търпеливо се надявах на Господа и Той обърна ухо към мен и чу молитвата ми,

³ и ме изведе от ямата на страстите и от тлението на тинята и тури върху камък нозете ми и изправи стъпките ми,

⁴ и вложи в устата ми нова песен — песнопение за нашия Бог. Мнозина ще видят и ще се уплашат и ще се уповават на Господа.

⁵ Блажен е оня, чието упование е Господното име и който не е впервал очи в суетата и в лъжовни възбуди.

⁶ Много са Твоите чудеса, Господи Боже мой, които Ти си извършил и няма кой да се оприличи на Теб по Твоите замисли. Възвестих и говорех, че те до безброй се умножиха.

⁷ Жертви и приношения Ти не поиска, но съвършено тяло Ми приготви; дори за грях всесъжения Ти не потърси.

⁸ Тогава Аз рекох: ето, ида — (тъй) пише в книжния свитък за Мене, —

⁹ да изпълня Твоята воля, Боже мой, жадувах и Твоят закон е вътре в сърцето Ми.

¹⁰ Правдата благовестих всред огромно събрание, ето, устата Си не ще възпра — Господи, Ти знаеш това.

¹¹ Твоята правда не скривах в сърцето Си, Твоята истина и Твоето спасение разгласях, не скрих Твоята милост и Твоята истина от голямото множество.

¹² А Ти, Господи, не отдръпвай от мене Твоите щедрости: Твоята милост и Твоята истина винаги да ме закрилят,

¹³ понеже ме обхванаха неизброими злини, догониха ме беззаконията ми и не мога да гледам: те станаха повече от косите на главата ми и сърцето ми отпадна в мене.

¹⁴ Благоволи, Господи, да ме избавиш; Господи, чуй ме и ми помогни.

¹⁵ Да се посрамят и в срам да потънат всички, дирещи душата ми, за да я изтръгнат; назад да се върнат и да се посрамят ония, които зло ми желаят.

¹⁶ Тозчас срам да погълне ония, които ми думат: „добре, добре!”

¹⁷ Да се зарадват и развеселят в Тебе всички, които Теб, Господи, търсят; и винаги да казват ония, които обичат Твоето спасение: „Господ да бъде възвеличен!”

¹⁸ Аз пък съм беден и сиромас, но Господ се грижи за мене — Ти си ми помощник и защитник, Боже мой, не закъснявай.

Слава:

¹ В края, псалом Давидов 40.

² Блажен е, който се грижи за бедни и сиромаси — в злочест ден Господ ще го избави.

³ Господ да го закриля, живота му да пази и блажен да го направи на земята и да не го предава в ръцете на враговете му.

⁴ Господ да му помага на одъра на болестта му: Ти напълно ще го вдигнеш от леглото му при болестта му.

⁵ Аз казах: „Господи, помилуй ме, изцели душата ми, понеже съгрехих пред Теб.

⁶ Враговете ми зли думи рекоха за мене: „Кога ще умре и ще погине името му?”

⁷ И дойдеше ли да (ме) види, сърцето му говореше суета, събра за себе си беззаконие, а кога навън излизаше, сговаряха се заедно.

⁸ Против мене шепнеха всичките ми врагове, зло против мене крояха.

⁹ С беззаконни речи ме отрупваха: мигар ще стане отново от сън заспалият?

¹⁰ Понеже и човекът, с когото съм в мир, на когото се осланях, който яде моя хляб — и той дигна пета против мене.

¹¹ А Ти, Господи, ме помилуй и въздигни ме и ще им се отплатя!

¹² По това познах, че си ме възжелал, дето не ще се зарадва врагът ми за мене.

¹³ Ти пък за беззлобието ми си ме приел и си ме утвърдил навеки пред Теб.

¹⁴ Благословен е Господ Бог Израилев от века и до века: да бъде, да бъде!

¹ В края, за наставление на синовете Корееви, псалом Давидов, без надпис у евреите, 41.

² Както елен жадува за водни извори, тъй и душата ми жадува за Тебе, Боже!

³ Зажадува душата ми за Бога — силния и живия; кога ще дойда и ще се явя пред лицето Божие?

⁴ Сълзите ми бяха за мен хляб денем и нощем, когато всеки ден ми думаша: де е твоят Бог?

⁵ За тия неща си спомних и излях пред себе си душата си; защото ще премина в място на дивни селения, дори до Божия дом, посред гласовете на радост и възхвали, посред звуците на тържествуващи.

⁶ Защо си тъй скръбна, душо моя, и защо ме смущаваш? Уповавай се на Бога, понеже Него ще възхвалявам — спасението на моя лик и Бог мой!

⁷ Вътре в мен душата ми се смути, затова ще си спомням за Тебе от земята Иорданска и Ермон, от малката планина.

⁸ Бездната призовава бездна с гласа на Твоите водопади; всички Твои талози и Твои вълни преминаха над мене.

⁹ Денем ще даде Господ Своята милост и нощем песен ще Му пея; у мен е молитвата към Бога на моя живот.

¹⁰ Ще река на Бога: Ти си мой застъпник, защо си ме забравил? И защо ходя натъжен от обидите на моя враг?

¹¹ Когато костите ми се трошаха, враговете ми ме хулеха, докле всеки ден ми думаха: къде е твоят Бог?

¹² Защо си тъй скръбна, душо моя, и защо ме смущаваш? Уповавай се на Бога, понеже Него ще възхвалявам — спасението на моя лик и Бог мой!

Псалом Давидов, без надпис у евреите, 42.

¹ Съди ме, Боже, и отсъди моята тъжба: от народ безбожен, от човек несправеден и измамник избави ме!

² Защото Ти, Боже, си моя сила; защо си ме отхвърлил? И защо ходя унил, кога врагът ми причинява скърби?

³ Прати ми Твоята светлина и Твоята истина — те ме напътиха и ме въведоха в светата Твоя планина.

⁴ И ще вляза при жертвеника Божий, при Бога, Който с веселие изпълва младостта ми;

⁵ Теб ще възхвалявам, Господи, с гусли, Боже, Боже мой!

⁶ Защо си тъй скръбна, душо моя, и защо ме смущаваш? На Бога се уповавай, защото Него ще славя — спасение на моя лик и Бог мой!

Слава:

¹ В края, на синовете Кореови, за поучение, 43.

² Боже, с нашите уши чухме и нашите бащи ни възвестиха делото, което Ти си сторил в техни дни, в дни стародавни.

³ Ръката Ти изстребила езичниците и тях Ти си насадил: зло си направил върху людете и си ги прокудил.

⁴ Защото не с меча си те наследиха (тая) земя и не тяхната мишца ги спаси, но Твоята десница и Твоята мишца и озарението на Твоето лице, защото така Ти си благоволил към тях.

⁵ Ти Сам си Цар мой и Бог мой, повеляващ спасението на Иакова.

⁶ Чрез Тебе враговете си ще понижем (като) с рогове, и в Твое име ще съсипем въставащите против нас.

⁷ Защото не на моя лък се осланям и моят меч не ще ме спаси,

⁸ защото Ти си ни спасил от ония, които ни измъчват, и мразещите ни си посрамил.

⁹ С Бога ще се хвалим цял ден и Твоето име ще превъзнасяме во веки.

¹⁰ Ала сега Ти ни отхвърли и ни посрами и не ще излезеш, Боже, с нашите войски.

11 Ти ни обърна в бягство пред враговете ни и ония, които ни мразят, ни плячкосват.

12 Ти ни предаде като овце за изяждане и ни разпиля сред народите.

13 Ти продаде народа Си без цена и не бе за печалба нашата продан.

14 Ти ни предаде за укор на съседите ни, за присмех и ругателство на живеещите наоколо ни.

15 Направи ни за приказ и гавра на езичниците, за нас клатят глава народите.

16 Цял ден моят срам е пред мене и цял тъна в срама от лицето си,

17 от гласа на ругателя и клеветника, от лицето на враг и гонител.

18 Всичко това ни сполетя и пак не Те забравихме и несправедно не постъпвахме в Твоя завет;

19 и сърцето ни не отстъпи назад, а Ти си оставил стъпките ни да се отклонят от Твоя път —

20 защото Ти ни смири на мястото на мъките и смъртна сянка легна върху нас.

21 Ако бяхме забравили името на нашия Бог и ако бяхме издигнали ръцете си към чуждо божество,

22 не Бог ли щеше да подири това? Та нали Той знае тайните на сърцето.

23 Понеже заради Тебе ни умъртвяват по цял ден, гледат на нас като на овце за заколение.

24 Стани, защо спиш, Господи? Вдигни се и не ни отхвърляй докрай?

25 Защо отвърщаш лицето Си, забравяш нашата нищета и нашата скръб?

26 Понеже до пръстта се смири душата ни, о земята прилепна утробата ни.

27 Вдигни се, Господи, помогни ни и ни избави зарад Твоето име!

*1 В края, за ония, които ще се изменят, на синовете Кореови за поучение;
песен за Възлюбения, 44.*

2 Изля сърцето ми благо слово, делата свои разказвам аз на Царя; езикът ми е перо на книжовник бързописец.

3 По хубост Ти си най-прекрасният от синовете човешки, в устата Ти изля се благодат, затуй Те благослови навеки Твоят Бог.

4 Препаша меча си на бедрото си, о Силний, в Твоята красота и Твоята хубост,

5 и лъка си изопни и процъфтявай и царувай чрез истина, кротост и правда — и дивно ще те настави десницата Твоя.

6 Стрелите Ти наострени са, Силний, народите пред Теб ще паднат, (те са) в сърцето на враговете царски.

7 Престолът Ти, Боже, е за вечни векове; жезъл на правдата е жезълът на Твоето царство.

8 Ти възлюби правдата и намрази беззаконието, затуй Те помаза, Боже, Твоят Бог с елея на радост повече от Твоите причастници.

9 На смирна, алое и касия (лъха) от Твоите одежди, из чертози от слонова кост, из които Те веселят дъщерите на царе в Твоя чест;

10 Отдясно на Тебе застана Царицата в позлатени одежди облечена и богато украсена.

11 Чуй, дъще, и виж и наклони ухото си и не си спомняй Твоя народ и дома на баща си,

12 и силно ще пожелае Царят твоята хубост, защото Той е твой Господ и на Него ще се поклониш.

¹³ И дъщерите на Тир ще Му се поклонят с дарове; пред лицето Ти ще се молят люде богати.

¹⁴ Всичката слава на царската дъщеря е вътре; тя е в одежди със златни ресни, пъстро украсена.

¹⁵ Подире ѝ ще доведат при Царя девици, нейните близки при тебе ще доведат;

¹⁶ ще ги доведат с веселие, с радост, в царския храм ще ги въведат.

¹⁷ Наместо отците ти синове ти се народиха — ще ги туриш князе по цяла земя.

¹⁸ Ще споменавам Твоето име от рода в род, затуй и народите ще Те прославят навеки и през всички векове.

¹ В края, за синовете Кореови, за тайнствата, псалом 45.

² Бог е наше прибежище и сила, помощник в скърбите, които се сипят без чет върху нас.

³ Затуй не ще се уплашим, когато земята се клати и планините се местят в сърцето морско.

⁴ Забучаха и се развълнуваха водите им, планините се развълнуваха от Неговата мощ.

⁵ Речните потоци веселят Божия град, Всевишният освети Своето селение.

⁶ Бог е посред него и не ще се помръдне — ще му помогне Бог от ранна сутрин.

⁷ Смут обзе народите, разклатиха се царствата — Всевишния раздаде гласа Си и земята потрепера.

⁸ Господ на силите е с нас, нашият закрилник, Бог на Иакова.

⁹ Дойдете и вижте делата Божии, чудесата, които Той извърши на земята!

¹⁰ Той прекратява войните докрай земя, Той ще строши лъковете и ще сломи оръжията и щитовете с огън ще изгори.

¹¹ Замълчете и разберете, че аз съм Бог: ще бъда превъзнасян сред народите, ще бъда превъзнасян.

¹² Господ на силите е с нас, нашият застъпник е Бог на Иакова.

Слава:

Катизма 7.

¹ В края, за синовете Кореови, псалом 46.

² Всички народи пляскайте с ръце, възкликнете към Бога с ликуващи гласове,
³ понеже всевишният Господ е страшен, Цар велик е над цяла земя.
⁴ Той ни покори народите и племената (тури) под нозете ни,
⁵ избра за нас Своето наследство, хубостта на Иакова, която възлюби.
⁶ Възнесе се Господ посред възклицания, (възнесе се) Господ сред тръбни звуци.
⁷ Пейте на нашия Бог, пейте на нашия Цар, пейте!
⁸ Защото Бог е цар над цяла земя, пейте разумно!
⁹ Възцари се Бог над народите, Бог седи на Своя свят престол.
¹⁰ Князете людски се събраха при Бога Авраамов, защото могъщите на земята Божии люде се твърде превъзнесоха.

¹ Псалом песенен на синовете Кореови, за втория седмичен ден, 47.

² Велик е Господ и възхваляван величествено в града на нашия Бог, на Неговата свята планина,
³ добър корен на радост за цяла земя (са) планините сионски — на северните (им) склонове е градът на великия Цар.
⁴ Бог е познат в неговите храмове, когато е негов закрилник,
⁵ защото ето, събраха се царете земни, вкупом се стекоха.
⁶ Тия, като видяха това, удивиха се, смутиха се и се поколебаха,
⁷ трепет обзе ги — там бяха болки (огромни) като на родилка.
⁸ С буреносен вятър Ти ще съкрушиш тарсиските кораби.
⁹ Както слушахме, тъй и видяхме в града на Господа на силите, в града на нашия Бог — Бог основа го за вечни времена.
¹⁰ Получихме, Боже, Твоята милост посред Твоя народ.
¹¹ Според Твоето име, Боже, е и възхвалата Твоя до край-земя; с правда е изпълнена Твоята десница.
¹² Да се развесели планина Сион и да се зарадват дъщерите иудейски, заради Твоите съдби, Господи.
¹³ Окръжете Сион и го прегърнете, разказвайте от неговите кули.
¹⁴ Положете сърцата си в неговата сила и разгледайте сградите му, та да разкажете на идните родове;
¹⁵ защото Той е наш Бог навеки и за вечни векове, Той ще ни пасе во веки.

¹ В края, на синовете Кореови, псалом 48.

² Чуйте това, всички народи, отворете слух всички, които живеете по вселената:
³ всички земнородни и синове човешки, както богати, тъй и бедни.
⁴ Устата ми ще заговорят премъдрост и размислите на сърцето ми — разумност.

⁵ Ще наклоня към притча ухото си, с псалтир ще разкрия аз моите загадъчни мисли.

⁶ Защо в ден злочест да се боя? Беззаконието подир петите ми, то ще ме притисне отвсякъде,

⁷ Вие, които на своята сила се надявате и с богатства несметни се хвалите:

⁸ брат не ще може избави. Как тогава човек ще избави?

⁹ Не ще даде Богу откуп за себе си и цена за изкупление на душата си, макар и да се мъчи вечно,

¹⁰ и ще живее до века, и не ще види погибел,

¹¹ когато види как умират премъдрите. Заедно безумецът и тъпоглавият ще погинат и на непознати ще оставят богатствата си.

¹² И техният гроб ще им бъде жилище вечно, тяхно селение от рода в род, (макар да) нарекоха земите си със своите имена.

¹³ Ала човекът, бидейки в чест, не разбра, причисли себе си към животните без разум и на тях се уподоби.

¹⁴ Този техен път е за тях съблазън, (а) подир това те ще одобряват думите на устата си.

¹⁵ Като овце те са поставени в ада, смъртта ще ги пасе, и ще владеят над тях праведните (още) утре, а помощта им в ада ще остарее, от своята слава те бяха изхвърлени.

¹⁶ Обаче Бог ще избави душата ми из адските лапи, когато ще ме приема.

¹⁷ Не се бой, кога се разбогатее човек или кога се умножи славата на дома му,

¹⁸ защото когато умре, не ще вземе нищо (със себе си), нито ще слезе с него славата му,

¹⁹ защото душата му в живота му ще бъде благословена и той ще Те прославя, когато с блага го обсипваш.

²⁰ (Но) той ще влезе при рода на бащите си, дори довека не ще зърне светлина.

²¹ Ала човекът, бидейки в чест, не разбра, причисли себе си към животните без разум и на тях се уподоби.

Слава:

Псалом на Асаф, 49.

¹ Бог на боговете Господ проговори и призова земята от изгрев-слънце до заниз.

² От Сион (сияе) благолепието на красотата Му.

³ Бог явно ще дойде, нашият Бог, и не ще мълчи;

⁴ огън пред Него ще се разпламти и около Него — страшна буря.

⁵ Ще призове той свише небето и земята, за да съди Своя народ.

⁶ Съберете Му Неговите светии, които са скрепили завета Му за жертвите.

⁷ И ще възвестят небесата Неговата правда, понеже Бог е съдия.

⁸ Слушай, народе Мой, ще Ви говоря; (слушай) Израилю, и ще свидетелствувам пред Тебе: Бог, Бог твой съм Аз.

⁹ Не за твоите жертви ще те изоблича — та твоите всесъжжения са пред Мене всякога.

¹⁰ Не ще приема от твоя дом телци, нито от стадата ти козли,

¹¹ защото Мои са всички горски зверове, планинските животни и воловете,

12 Аз познавам всяка птица небесна и полските хубости (всички) са Мои.
13 Дори да огладнееш, не щях на тебе да река, защото Моя е вселената и всичко, що е в нея.
14 Мигар ям месо от юница? Или пък пия кръв от козли?
15 Принеси на Бога жертва от възхвала и въздай на Всевишния молитвите си,
16 тогава призови Ме в скръбно време и ще те избавя и ти ще Ме прославиш.
17 А на грешника Бог рече: „Защо разгласяш Моите (закопи за) оправдание и завета Ми тачиш с устата си?
18 А сам ти си намразил поуката и си захвърлил зад себе си Мойте слова?
19 Колчем видеше крадец, ти поемаше с него, и с прелюбодеец участие имаше.
20 Устата ти зло намножаваха и езикът ти лъжи плетеше;
21 ти седеше и брата си клеветеше, и сина на твоята майка в съблазън завличаше.
22 Всичко туй вършеше, а Аз мълчах; ти замисляше беззаконие, (мислеше,) че на Тебе ще бъда подобен. (Но) Аз ще те изоблича и ще туря пред лицето ти твоите грехове.
23 Разберете, прочее, всичко това вие, които забравяте Бога, та да не би някой ден да ви грабне и не ще има кой да ви избави.
24 Жертва на възхвала ще Ме прослави и там е пътят, на който ще му явя Моето спасение.

1 В края, псалом Давидов, 2 когато влезе при него пророк Натан, след като бе влязъл при Уриевата жена Вирсавия, 50.

3 Помилуй ме, Боже, по великата Си милост и по многото си щедрост очисти моето беззаконие.
4 Всецяло ме умий от беззаконието ми и от моя грях очисти ме,
5 защото беззаконието си аз зная и грехът ми е винаги пред мене.
6 Пред Тебе едничкия съгреших и зло пред Тебе сторих: за да бъдеш праведен Ти в словата Си и да победиш, кога съд отсъждаш.
7 Но ето, в беззакония съм заченат и в грехове ме е родила майка ми,
8 и ето, Ти обикна истината и ми разкри незнайни тайни на Твоята премъдрост.
9 Ще ме поръсиш с исоп и ще се очистя, ще ме умиеш и по-бял от сняг ще бъда.
10 Ще ми даруваш да чуя с ушите си радост и веселие и ще се зарадват смирените кости.
11 Отвърни лицето Си от греховете ми и всички мои беззакония очисти!
12 Сърце чисто създай в мене, Боже, и дух прав обнови вътре в мен.
13 Не ме отхвърляй от лицето Си и Светия Твой Дух не отнемай от мене!
14 Възвърни ми радостта за Твоето спасение и ме утвърди с (Твоя) царствен Дух.
15 Ще науча беззаконните на Твоите пътища и нечестивите ще се обърнат към Тебе.
16 Избави ме от вина за (пролятата) кръв, Боже, Боже на моето спасение — (тогава) ще се зарадва езикът ми на Твоята правда.
17 Господи, отвори устните ми и устата ми ще възвестят похвала за Тебе.
18 Защото ако да би поискал жертва, дал бих; но към всесъжения не благоволиш, (защото)

²⁰ жертва пред Бога е дух съкрушен — сърце съкрушено и смирено Бог не ще презре.

²¹ Благо дарувай на Сион, Господи, по Твоето благоволение, и нека се изградят стените на Иерусалим.

²² Тогава ще благоволиш към праведна жертва, възношение и всесъжение; тогава на Твоя олтар ще възложат телци.

Слава:

¹ В края, на Давида, за наставление, ² кога дойде Доик идумеец и възвести на Саула и му рече: „Дойде Давид в дома Авимелехов”, 51.

³ Какво се хвалиш със зло, силний? По цял ден беззаконие и неправда езикът ти крои;

⁴ като наточен бръснач си изострил коварството си,

⁵ обикнал си злото повече от доброто, лъжата повече от говоренето на истината.

⁶ Обикнал си всякакви пагубни речи, език лъжовен;

⁷ затуй и тебе Бог докрай ще погуби, ще те изкорени и ще те прокуди от твоето селище и корена ти ще изсуши отсред живите.

⁸ Ще видят праведните и ще се уплашат, и ще се надсмеят над него и ще рекат:

⁹ „Ето човек, който не постави Бога за свой помощник, но се надяваше на многого си богатства и се крепеше на суетата си.”

¹⁰ Аз пък бях като плодovitа маслина в дома на Бога, уповавах навеки и во веки на Божията милост.

¹¹ Ще Те възхвалявам во веки, понеже Ти стори това, и търпеливо ще се уповавам на Твоето име, понеже е благо пред Твоите светици.

¹ В края, радостна песен за хор, от Давида за наставление, 52.

² Рече безумец в сърцето си: „Няма Бог” — развратиха се, гнусни станаха в беззаконията си, никой не върши добро;

³ Бог наклони взор от небето върху синовете човешки, да види има ли кой да разбира или да търси Бога.

⁴ Всички се отклониха, всички станаха непотребни — няма кой да върши добро, нито един няма.

⁵ Няма ли да се вразумят всички, които вършат беззаконие, които пояждат народа ми като хляб?

⁶ Не призоваха Господа, там се уплашиха със страх, гдето немаше място за страх; понеже Бог разсипа костите на човекоугодниците, те се посрамираха, понеже Бог ги презря.

⁷ Кой ще даде от Сион спасение на Израиля? Когато Бог възвърне от плен Своя народ, тогава Иаков ще се зарадва и ще се развесели Израил.

¹ В края, песен Давидова за наставление. ² Когато дойдоха зифейци и рекоха на Саула: „Дали не у нас се крие Давид?”, 53.

³ Боже, спаси ме с Твоето име и с Твоята сила съдник бъди ми.
⁴ Боже, чуй молитвата ми, вслушай се в думите на устата ми,
⁵ понеже чужди люде се разбунтуваха против мене и силните поискаха да вземат душата ми, и не туриха Бога пред себе си.
⁶ Ала ето, Бог ми помага и Господ е застъпникът на душата ми,
⁷ Той ще обърне злото против враговете ми; чрез Твоята истина унищожи ги Ти!
⁸ Драговошно жертва ще Ти принеса, Твоето име ще възпея, Господи, понеже то е благо!
⁹ Затуй че ме избави от всяка печал и очите ми съзряха [гибелта на] враговете ми.

¹ В края, от песните за наставление, на Асафа псалом 54.

² Чуй, Боже, молитвата ми, и не пренебрегвай моето моление!
³ Приклони ухо към мен и чуй ме, прискърбен съм в моята тъга и съм смутен от глас вражий и от притеснения от грешници,
⁴ понеже те ми докараха беззаконие и с гняв враждуваха против мене.
⁵ Смутено е в мене сърцето ми и страх смъртен ме напада;
⁶ страх и трепет ме обзеха и тъмнина ме покри.
⁷ И рекох: „Кой ли ще ми даде криле като на гълъб, та да литна и да си почина?“
⁸ Ето, в бяг се отдалечих и в пустинни места се вселих.
⁹ Чаках с надежда Бога, Който ме спасява от малодушие и от буря.
¹⁰ Потопи, Господи, и раздели езиците им, понеже видях в града (им) беззаконие и разпра.
¹¹ Денем и нощем го обхождат по стените му; посред него е пълно с беззаконие, труд и неправда,
¹² и из улиците му никога не намаляват лихварството и измамата.
¹³ Защото ако да ме хулеше враг, понесъл го бих, и да се големееше против мене тоя, който ме мрази, от него бих се скрил.
¹⁴ Ала ти, единомушни човече, господарю мой и близки мой, който заедно с мене с наслада вкусваше храна, (с когото) в Божия дом ходихме с еднакви мисли!
¹⁵ Смърт да ги застигне, живи в ада да слязат; защото лукавство обладава жилищата им и владее сред тях.
¹⁶ Аз пък към Бога викнах и Господ ме чу.
¹⁷ Вечер и в ранно утро и в пладне ще разказвам и възвестявам и ще чуе гласа ми,
¹⁸ ще избави с мир душата ми от ония, които пристъпят към мене, понеже сред много бяха с мене.
¹⁹ Ще чуе Бог и ще ги смири Той, Който е жив преди вековете;
²⁰ Прочее няма за тях изменение, понеже от Бога се не побояха.
²¹ Простря ръката Си за въздаяние, (понеже) те оскверниха завета Му.
²² Разделиха се от гнева на лицето Му и сърцата им се сближиха; омекнаха думите им повече от елей, ала те са стрели.
²³ Възложи на Господа своята тревога и Той ще те прехрани; довека не ще допусне праведник да падне в смут.
²⁴ Тях пък, Боже, Ти ще сринеш в кладенеца на тлението — мъже на кръв и лъст не ще преполовят дните си.

²⁵ А аз, Господи, се уповавам на Тебе.

Слава:

Катизма 8.

¹ В края, за отдалечените от светинята люде, на Давида, за надпис върху стълб, когато го задържаха чуждородците в Гет, псалом 55.

² Помилуй ме, Боже, понеже ме стъпка човек, цял ден ме измъчва, като ме напада.

³ Стъпкаха ме враговете ми цял ден, мнозина се борят срещу ми отвисоко.

⁴ Денем не ще се уплаша, но на Тебе се уповавам.

⁵ Бога ще хваля с моите слова — на Бога се уповавах, какво ще ми стори плът?

⁶ Цял ден от словата ми се гнусяха; всичките им мисли срещу мен са за зло.

⁷ Заселват се, прикриват се, те следят петата ми, понеже дебнат за моя живот.

⁸ Ала Ти като нищо ще ги отхвърлиш, в гнева Си ще сринеш народи.

⁹ Боже, разкрих Ти живота си и Ти положи сълзите ми пред Себе Си, както и бе обещава.

¹⁰ Да се върнат назад враговете ми в деня, кога Те призова! Ето, познах, че Бог мой си Ти.

¹¹ Бога ще хваля с речи, Господа ще възхваля със слова.

¹² На Бога положих упованието си, не ще се уплаша, какво ще ми стори човек?

¹³ В мене са, Боже, молитвите, които ще възнасям в Твоя възхвала,

¹⁴ Понеже Ти избави душата ми от смърт, очите ми от сълзи и нозете ми от подхлъзване. Ще бъда угоден с добро пред Господа в светлината на живите.

¹ В края, недей погубва, от Давида за надпис върху стълб, кога той се криеше от лицето Саулово в пещера, (псалом) 56.

² Помилуй ме, Боже, помилуй ме, понеже на Тебе се уповава душата ми и на сянката на Твоите криле се надявам, докле премине беззаконието.

³ Ще викна към Бога всевишен, към Бог, Който е мой благодетел;

⁴ Той прати от небето и ме спаси, предаде на позор потъпкващите ме, прати Бог Своята милост и Своята истина,

⁵ И избави душата ми отсред младите лъвове — (там) спях в смущение.

⁶ Синове човешки — техните зъби са оръжия и стрели, езикът им е остър меч.

⁷ Бъди превъзнесен, Боже, над небесата и по цяла земя — Твоята слава.

⁸ Примка приготвиха за нозете ми и превиха надолу душата ми, изкопаха пред лицето ми яма, и (сами) паднаха в нея.

⁹ Готово е сърцето ми, Боже, готово е сърцето ми: ще възпявам и пея в моята слава.

¹⁰ Стани, славо моя, станете, псалтирю и гусло! Ще стана рано.

¹¹ Ще Те възхвалям сред людето, Господи, ще възпявам Твоята слава сред народите,

¹² Понеже до небесата се възвеличи Твоята милост и даже до облаците — Твоята истина.

¹³ Бъди превъзнесен, Боже, над небесата и по цяла земя — Твоята слава!

¹ В края, недей погубва, от Давида за надпис върху стълб, 57.

² Ако наистина за правда говорите, то по правда и съдете, синове човешки!

³ Понеже в сърцето си беззаконие вършите по земята, неправда сплитат ръцете ви.

⁴ От раждането си грешниците станаха чужди, от утробата (още) се заблудиха, лъжа говориха.

⁵ Яростта им е подобна на змийската, като глух аспид, който е запушил ушите си,

⁶ Който не ще чуе гласа на заклинателя, когато бива омагьосван от премъдър.

⁷ Бог ще строши зъбите в устата им, лъвските челюсти съкруши Господ.

⁸ Ще изчезнат като изтичаща вода; ще напрегне Своя лък, докле изнемогат,

⁹ Като разтопен восък ще се изгубят; огън падна върху им и не видяха слънцето.

¹⁰ Преди шиповете ви да пораснат върху трънения храст, Той ще ги погълне живи в гнева си.

¹¹ Ще се развесели праведникът, кога види отмъщението, ръцете си ще умие в кръвта на грешника.

¹² И ще рече човек: ако има плод за праведника, има, прочее и Бог, Който ги съди на земята.

Слава:

¹ В края, недей погубва, от Давида за надпис върху стълб, когато Саул прати да пазят около къщата му, за да го убие, 58.

² Измъкни ме от враговете ми, Боже, и от въставащите против мене избави ме.

³ Избави ме от вършещите беззаконие и от кръвници ме спаси,

⁴ Понеже ето, уловиха душата ми, нахвърлиха се върху мене силните: не за мое беззаконие и не за мой грях, Господи!

⁵ Без беззаконие аз тичах и изправих стъпките си, стани да ме посрещнеш и виж!

⁶ И ти, Господи Боже на силите, Боже на Израиля, не забравяй да посетиш всички народи, не пощадявай никой, който върши беззаконие.

⁷ Ще се завърнат вечер, огладнели като псета, и ще обикалят града,

⁸ Ето ги, ще въпият с устата си, а в устните им — меч, „понеже кой — тъй думат — чу?“

⁹ Ала Ти, Господи, ще им се надсмееш, ще презреш всички народи.

¹⁰ Мощта си при Теб ще запазя, понеже Ти си ми, Боже, застъпник;

¹¹ Моят Бог — милостта Му ще ме изпревари, моят Бог ще я прояви пред (лицето) на враговете ми.

¹² Не ги убивай, да не забравят един ден Твоя закон; разпилей ги с Твоята сила и ги събори, защитниче мой Господи,

¹³ Заради греха на устата им и думите на устните им, и нека бъдат уловени в гордостта си и заради техните проклетия и лъжи да им се възвести при свършека,

¹⁴ в гнева на свършека, и не ще ги има вече. И ще узнаят, че Бог владее над (народа на) Иакова и до краищата земни.

¹⁵ Ще се завърнат вечер, огладнели като псета, и ще обикалят града,

¹⁶ Те ще се разотидат да ядат, ако ли се не наситят, ще зароптаят.

¹⁷ Аз пък ще възпявам Твоята сила и ще се радвам зарад милостта Ти: защото Ти бе мой застъпник и мое прибежище в скръбния ми ден,

¹⁸ Помощник мой си Ти — Тебе възпявам, понеже Бог-застъпник си ми Ти, Боже мой, и милост моя.

¹ В края, за имащите да се изменят, за надпис върху стълб, за поучение: ² когато той воюва с Месопотамска Сирия и Сирия Цованска, и когато Иоав, връщайки се, порази в Солна долина дванайсет хиляди идумейци, 59.

³ Ти ни отхвърли, Боже, и ни събори; Ти ни се разгневи и се смили над нас.

⁴ Ти разтърси земята и я поколеба: изцели разрушенията ѝ, понеже тя се разклата.

⁵ Ти показа на Твоя народ жестоки (беди), даде ни да се напием с виното на разкаянието.

⁶ Ти даде на ония, що Ти се боят, знамение, за да избягат от лъка,

⁷ За да се избавят Твоите възлюбени, спаси (ме) с Твоята десница и ме чуй!

⁸ Бог заговори в Своя свят (храм): „Ще се зарадвам и ще разделя Сихем и долината на жилищата ще разкроя.

⁹ Мой е Галаад и Мой е Манасий и Ефрем е сила на главата Ми, Иуда Ми е цар,

¹⁰ Моав Ми е съсъд на надежда, върху Идумея ще простра обувката Си; другородците Ми се покориха.”

¹¹ Кой ще ме въведе в укрепления град? Или кой ще ме доведе до Идумея?

¹² Не ти ли, Боже, Който ни отхвърли? И мигар не ще излезеш сред нашите войски?

¹³ Дай ни избава от скръбта, понеже суетно е човешкото избавление!

¹⁴ В Бога ще се сдобием със сила и Той ще унищожи ония, които ни гнетят.

¹ В края, сред песните Давидови, псалом 60.

² Чуй, Боже, моето моление, вслушай се в моята молитва!

³ От край-земя към Тебе викнах, кога сърцето ми униваше, Ти на скала ме възкачи, Ти ме настави,

⁴ Понеже Ти ми бе надежда, крепостна кула пред лицето на врага;

⁵ Ще се заселя в Твоето селение навеки, ще се запазя под закрилата на Твоите криле,

⁶ Понеже Ти, Боже, чу моята молитва, Ти даде наследство на боящите се от Твоето име.

⁷ Дни ще прибавиш към дните на царя, годините му ще бъдат от рода в род;

⁸ Навеки ще пребъде пред Бога — кой ще изследва Неговите милост и истина?

⁹ Тъй ще възпявам Твоето име навеки, за да мога ден след ден ще изпълнявам моите обещания!

Слава:

¹ В края, за Идитум, псалом Давидов, 61.

- ² Не на Бога ли ще се покорява душата ми? Нали от Него е спасението ми,
³ Понеже Той е моят Бог и моят Спасител, моят Застъпник, вече не ще се поколебая.
- ⁴ Докога ще се нахвърляте върху човека? Всички вие убивате, сякаш събаряте наклонена стена или подкопан стобор.
- ⁵ Но те се сдумаха да отритнат честта ми; в жажда търчаха; с уста благославяха, а в сърце си кълнях.
- ⁶ Но на Бога се покорявай, душо моя! Защото от Него е моята търпелива надежда;
- ⁷ Защото Той е мой Бог и мой Спасител, мой Застъпник – не ще се поместя!
- ⁸ В Бога е моето спасение и моята слава. Бог ми е помощник и упованието ми е на Бога.
- ⁹ На Него се осланяйте, всички множества народи, пред Него изливайте сърцата си, защото Бог е наш помощник.
- ¹⁰ Обаче безумни са синовете човешки, лъжливи са синовете човешки в мерилките, за да вършат неправда; от суета те (се събират) заедно.
- ¹¹ Не се надявайте на неправда и не желайте грабителство; ако богатството тече, не привързвайте сърце.
- ¹² Веднъж рече Господ, и тия двете чух, понеже от Бога е силата и Твоя, Господи, е милостта;
- ¹³ Защото Ти ще въздадеш на всекиго според делата му.

¹ Псалом Давидов, когато той беше в юдейската пустиня, 62.

- ² Боже, Боже мой, към Тебе бързам в ранни зори, за Тебе зажадня душата ми; как често (и) плътта ми Теб желаеше в земя пустинна, непроходима и безводна!
- ³ Тъй в светилището се явих пред Тебе, за да видя Твоята сила и Твоята слава.
- ⁴ Защото Твоята милост е по-добра от живота (и) устните ми Тебе ще възхваляват.
- ⁵ Тъй ще Те благославям в моя живот, в Твое име ще въздигам ръцете си.
- ⁶ Като от тлъстина и елей да се засити душата ми и с радостни устни ще Те възхвалява устата ми.
- ⁷ Ако за Теб си спомнях на постелята си, в предутринни зори за Тебе размишлявах,
- ⁸ Понеже Ти ми бе помощник и в сенника на Твоите криле аз ще ликувам.
- ⁹ Привърза се към Теб душата ми, а Твоята десница ме прие.
- ¹⁰ Те пък напразно диреха душата ми: те ще потънат в дълбините земни,
- ¹¹ Предадени ще бъдат в плен на меч, плячка ще станат на лисиците.
- ¹² А царят ще се изпълни с радост в Бога, ще се прослави всеки, който в Него се кълне, понеже се затулиха устата, изричащи неправди.

¹ В края, псалом Давидов, 63.

- ² Чуй, Боже, моя глас, когато Ти се моля, от страх пред враговете избави душата ми!
- ³ Скрый ме от сборището на злодеите, от множеството вършещи неправда.
- ⁴ Те изостриха като меч езиците си, изопнаха лъка си — люта вещ —

⁵ за да прострелят тайно непорочния: те ненадейно стрелят в него и нямат страх.

⁶ С лукаво слово те се твърдо сдумаха, измислиха да турят примка, рекоха: „Та кой ще ги съзре?“

⁷ Изучиха беззаконието; изнемогнаха да изнамират. Пристъпи човек и дълбоко е сърцето (му),

⁸ но Бог ще бъде превъзнесен; младенчески стрели бяха раните от тях

⁹ и срещу тях изнемогнаха езиците им. Всички, които виждат, се смутиха

¹⁰ и се уплаши всеки човек; и възвестиха Божиите дела, и разбраха сторените от Него неща.

¹¹ Ще се развесели праведникът в Господа и ще се надява на Него; и ще се хвалят всички прави по сърце. Слава:

Катизма 9.

¹ *В края, песенен псалом Давидов; песен, изпята от Иеремия и Иезекиил, и от пленения народ, когато щяха да си тръгват (от плен), 64.*

² На Тебе подобава песен в Сион, Боже, и към Тебе ще се възнесе молитва в Иерусалим.

³ Чуй моята молитва, пред Теб ще дойде всяка плът.

⁴ Думите на беззаконниците ни надделяха, но нашите нечестия Ти ще очистиш.

⁵ Блажен е оня, когото си избрал и приел — ще се засели в Твоите двори. Ще се наситим с благата на Твоя дом, свят е Твоят храм,

⁶ дивен с правдата си. Чуй ни, Боже Спасителю наш, надеждо на всички земни краища и на ония, които са в море далечно!

⁷ Ти, Който приготвяш планините с мощта Си, препасан със сила,

⁸ Ти, Който поклащаш дълбините на морето — кой ще устои пред шума на вълните му;

⁹ Ще се смутят народите и ще се уплашат живеещите по краищата (на земята) от Твоите знамения — Ти услаждаш идването на утрото и вечерта.

¹⁰ Ти посети земята и я опи и безпределно я обогати; реката Божия се изпълни с води;

¹¹ Ти им приготви храна, понеже тъй е устроено.

¹² Упой браздите ѝ и умножи житата ѝ: тя ще се развесели от капките си, кога прорастват кълновете.

¹³ Ти ще благословиш кръга годишен на благостта Си и Твоите поля ще се изпълнят с тучност,

¹⁴ Ще избуят в зеленина красотите пустинни, и хълмовете ще се опашат с радост.

¹⁵ Облякоха се (с вълна) овните в стадото, а долините ще се препълнят от пшеница; с висок глас ще зоват и песни ще пеят.

¹ *В края, псалом за пеене в чест на възкресението, 65.*

² Възкликни пред Господа, цяла земя, възпявайте името Му, отдайте Му слава в хвалебствия.

³ Речете Богу: Колко са страшни делата Ти! В могъществото на силата Ти враговете Ти ще се намерят в лъжа пред Тебе.

⁴ Цяла земя да Ти се поклони и да Ти пее, името Ти, Всевишни, да възпява.

⁵ Дойдете и вижте Божиите дела: колко страшен е в замислите Си за човешките синове.

⁶ Той превръща морето в суша: ще прекосяват реката с нозе; там ще се развеселим за Него,

⁷ Който чрез силата си властвува над вековете, очите Му гледат на народите, да не се превъзнасят ония, що Го твърде огорчават.

⁸ Благославяйте, народи, нашия Бог и разгласяйте пред всички възхвала на Оня,

⁹ Който удържа душата ми в живот и не даде нозете ми да се поклатят,

¹⁰ Защото Ти, Боже, ни изпита, хвърли ни в огън, както сребро се хвърля в огън,

¹¹ Въвлече ни в примка, струпа скърби на гърба ни, издигна човеци над главите ни,

¹² Преминахме през огън и вода, и ни изведе на покой.

¹³ Ще вляза в Твоя дом с всесъжение, ще изпълня пред Тебе обещанията си,

¹⁴ които изрекоха устните ми и издумаха устата ми в скръбта ми.

¹⁵ Тлъсти всесъжения с кадене ще Ти принеса, с овни, ще принеса пред Теб волове и козли.

¹⁶ Дойдете, всички боящи се от Бога — чуйте и ще ви разкажа, всичко, що Той стори на душата ми.

¹⁷ Към Него викнах с уста и с езика си Го превъзнесох.

¹⁸ Ако неправда видех в моето сърце, то нека Господ да не ме чуе!

¹⁹ Затуй ме чу Бог, вслуша се в гласа на молението ми.

²⁰ Благословен е Бог, Който не отблъсна молитвата ми и Своята милост от мене.

¹ В края, от песните, песенен псалом Давидов, 66.

² Боже, смил се над нас и ни благослови, озари ни с лицето Си и ни помилвай,

³ За да познаем на земята Твоя път и сред всички народи — Твоето спасение.

⁴ Нека Те прославят народите, Боже, нека Те прославят всички народи,

⁵ Да се развеселят и да се възрадват народите, понеже Ти право съдиш човеците и ще напътствуваши народите на земята.

⁶ Нека Те прославят народите, Боже, нека Те прославят всички народи.

⁷ Земята даде своя плод — благослови ни, Боже, Боже наш.

⁸ Благослови ни, Боже! И нека се боят от Него всички земни краища.

Слава:

¹ В края, песенен псалом Давидов, 67.

² Да се вдигне Бог и да се разпилеят враговете Му, и да побягнат от лицето Му всички, що Го мразят.

³ Както дим се разнася — тъй да изчезнат, както восък се топи от огнен пламък, тъй да погинат грешниците от лицето Божие,

⁴ А праведниците да се развеселят и да се възрадват пред Бога, с веселие да се насладят.

⁵ Пейте на Бога, възхваляйте Неговото име, път прострете за Изгрелия на Запад — Господ е името Му, — и радвайте се пред Него.

⁶ Да изпаднат в смут пред лицето Му — Баща на сираците и Съдник на вдовиците; Бог е в священото Си селение,

⁷ Бог вселява самотните в дом, с мъжество извежда окованите, а също и премного огорчаващите, живеещи в гробове.

⁸ Боже, кога Ти излизаше пред Твоя народ, кога преминаваше през пустинята,

⁹ Земята се разтърси и небесата росяха от лицето на Бога от Синай, от лицето на Бога на Израиля;

¹⁰ Дъжд на благоволение ще изпратиш, Боже, на Твоето наследство; (то) изнемогна, но Ти ще го възстановиш.

¹¹ Твоите животни обитават там, по благостта Си Ти, Боже, си приготвил (всичко) за ниция.

¹² Господ ще даде слово на благовестуващите с много сила;

¹³ Царят на силите на Своя възлюбен ще раздели плячката за красотата на дома.

¹⁴ Ако и да тънете в сън посред (своето) наследство, (имате) крила гълъбови със сребро покрити, и блясък златен между крилата.

¹⁵ Когато Небесният разселва из нея царе, те ще побелеят като сняг на Селмон.

¹⁶ Планината Божия е планина на изобилие, планина млечнотучна, планина богата.

¹⁷ Защо си мислите, че има други (тъй) богати планини? (Тази е) планината, в която Бог благоволи да живее, и Господ ще я обитава докрай.

¹⁸ Колесниците Божии са десетки хиляди, хиляди изобилстващи: Господ е сред тях, в Синай, в светилището.

¹⁹ Ти възлезе на височината, плен плени, прие дарове сред човеците, (макар) и непокорни, та да се вселиш (всред тях).

²⁰ Господ Бог е благословен, благославян е Господ ден след ден, ще ни дари успех Бог на нашето спасение —

²¹ Нашият Бог е Бог спасител, и Господни — Господни са дверите смъртни.

²² Обаче Бог ще строши главите на враговете Си, темето на упорно ходещите в прегрешенията си.

²³ Рече Господ: ще обърна от Васан, ще обърна (намиращите се) в дълбините морски,

²⁴ та да се потопи ногата ти в кръв и езикът на псетата ти в кръвта на враговете Му.

²⁵ Видени бяха Твоите шествия, Боже, шествията на моя Бог, на Царя, Който е в светилището.

²⁶ Отпред вървяха князете, подире им певците, посред девойки с тимпани.

²⁷ В събранията благославяйте Бога, Господа — от изворите на Израиля.

²⁸ Там е най-младият Вениамин във възторг, князете юдейски техните властители, князете завулонски, князете нефталимски.

²⁹ Повели, Боже, чрез силата Си; укрепи, Боже, туй, що си сторил сред нас.

³⁰ От Твоя храм в Иерусалим царе ще Ти принесат дарове.

³¹ Укори зверовете, обитаващи в тръстиката, сборището бикове сред телиците на народите, та да не отлъчат изпитаните като сребро; разпилей народите, желаещи война.

³² Ще дойдат молители от Египет; Етиопия ще побърза да протегне ръка към Бога.

³³ Земни царства, пейте на Бога, възпявайте Господа, възлязъл на небето на небесата на изгрев-слънце; ето, ще даде на гласа Си глас от сила;

³⁴ въздайте слава на Бога, върху Израил е Неговото великолепие и силата Му е върху облаците.

³⁵ Дивен е Бог в Своите светии; Бог Израилев — Той ще даде сила и мощ на Своя народ. Благословен е Бог.

Слава:

¹ В края, за имащите да се изменят. Псалом Давидов, 68.

² Спаси ме, Боже, защото водите нахлуха до душата ми.

³ Потънах в дълбината на тинята и няма твърда земя (под нозете ми): стигнах до морската дълбина и буря ме потопа.

⁴ Изнемогнах от викане, замлъкна гласът ми, угаснаха очите ми от упование на моя Бог.

⁵ Намножиха се повече от косите на главата ми ония, които без вина ме мразят; укрепнаха враговете ми, които неправедно ме гонят; тогава връщах (и) онова, що не бях похитил.

⁶ Боже, Ти узна безумието ми и прегрешенията ми не се утаиха от Тебе.

⁷ Да се не посрамят заради мене ония, които търпеливо на Тебе се надяват, Господи, Господи на силите, ни да се посрамят заради мене дирещите Тебе, Боже Израилев.

⁸ Защото заради Тебе претърпах опозоряване, срам покри лицето ми.

⁹ Чужд бях на братята си и непознат за синовете на майка си;

¹⁰ затуй че ревността по Твоя дом ме разяде и хулите на хулниците Ти върху мене се стовариха.

¹¹ И покрих с пост душата си, и това ми бе за присмех;

¹² И взех си за дреха вретиче — и бях им за гавра.

¹³ Над мен се присмиваха седящите при вратите и за мене пееха винопийците.

¹⁴ Аз пък с моята молитва към Тебе (ще викам), Боже, във време на благоволение, Боже!

¹⁵ В изобилието на Твоята милост чуй ме, в истината на Твоето спасение,

¹⁶ спаси ме от калта, да не потъна; да се избавя от ония, които ме мразят и от дълбоките води;

¹⁷ да не ме потопа водната вихрушка, ни да ме погълне дълбината, нито да затвори кладенецът над мен устата си.

¹⁸ Чуй ме, Господи, защото блага е Твоята милост; по многото си щедрост пригледай ме.

¹⁹ Не отвръщай лицето Си от Твоето дете, понеже скърбя, скоро ме чуй.

²⁰ Вслушай се в душата ми и я избави, заради враговете ми ме избави!

²¹ Защото Ти знаеш укорите срещу мене и моя позор и моя срам: пред Тебе са всички мои оскърбители;

²² Укори очакваше душата ми и страдания: и чаках състрадаващ — и нямаше, и утешител — и не намерих.

²³ И дадох ми жлъчка за храна, и в жаждата ми напоиха ме с оцет.

²⁴ Да им бъде трапезата пред тях за примка и за отплата, и за съблазън.

²⁵ Да се омрачат очите им, та да не виждат, и гърба им завинаги превий.

²⁶ Пролей върху тях Твоя гняв и неудържимата Ти ярост да ги застигне.

²⁷ Да опустее дворът им, а в жилищата им да не остане жив човек,

²⁸ затуй, че гониха този, когото Ти порази, и към болките на раните ми прибавиха нови.

²⁹ Прибави беззаконие върху беззаконието им и да не влязат в Твоята правда;

³⁰ да бъдат изтребени от книгата на живите и с праведниците да не се запишат.

³¹ А аз съм беден и страдам — Твоето спасение, Боже, да ме запази.

³² Ще възхваля името на моя Бог с песен, ще Го възвеличая с хваление;

³³ и ще бъде угодно на Бога повече, нежели младо теленце с растящи рогца и копитца.

³⁴ Да видят бедните и да се развеселят: потърсете Бога и жива ще бъде душата ви;

³⁵ понеже чу сиромасите Господ и не презря Своите оковани люде.

³⁶ Да го възхвалят небесата и земята, морето и всичко живеещо в него;

³⁷ защото Бог ще спаси Сион и ще бъдат построени градовете юдейски и там ще се заселят и ще го наследят,

³⁸ и потомството на Твоите раби ще го удържи, и любещите името Ти ще се вселят в него.

¹ В края, от Давида за възпоменание, та да ме спаси Господ, 69.

² Боже, чуй ме и ми помогни; Господи, побързай да ми помогнеш.

³ Да се опозорят и да се посрамят ония, които дирят душата ми; да се върнат назад и засрамят ония, които зло ми желаят;

⁴ Назад да се върнат тозчас посрамени ония, които ми думат: хубаво, хубаво!

⁵ Да се зарадват и развеселят за Тебе всички, които Тебе търсят, Боже, и непрестанно да говорят обичащите Твоето спасение: да бъде възвеличен Господ!

⁶ Аз пък съм беден и сиромас, Боже, помогни ми — Ти си мой помощник и избавител, Господи, не се забавяй!

Слава:

Катизма 10.

¹ Давидов псалом, на синовете на Ионадав и първите пленници, без надпис у евреите, 70.

² На Тебе, Господи, се надявах, навеки да не се посрамя;

³ С Твоята правда ме избави и измъкни, наклони към мен ухото Си и ме спаси!

⁴ Бъди ми Бог защитник и укрепено място за спасение,

⁵ защото моето утвърждение и моето прибежище си Ти.

⁶ Боже мой, избави ме от ръката на грешния, от ръката на престъпника на закона и насилника;

⁷ понеже Ти си мое търпение, Господи, Господи, мое упование от младостта ми.

⁸ На Теб се крепях от утробата — от утробата на майка ми Ти си мой покровител: за Тебе е песента ми винаги;

⁹ Като чудо станах за мнозина, но Ти си ми крепък помощник.

¹⁰ Да се изпълнят устата ми с хваление, за да възпея Твоята слава, цял ден — Твоето великолепие.

¹¹ Не ме отхвърляй щом дойде старостта — когато силата ми вземе да линее, недей ме изоставя,

¹² защото ми рекоха враговете ми и дебнещите душата ми се сговориха, думайки: Бог го е оставил, погнете го и го уловете, че няма кой да го избави.

¹³ Боже мой, не се отдалечавай от мен! Боже мой, чуй ме и ми помогни!

¹⁴ Да се посрамят и изчезнат клеветящите душата ми, в срам и позор да се потънат търсещите да ми сторят зло!

¹⁵ А аз винаги на Тебе ще се надявам и още и още ще Те възхвалявам!

¹⁶ Устата ми ще възвестят Твоята правда, по цял ден — Твоите благодеяния, защото не им зная броя.

¹⁷ Ще вникна в могъществото на Господа, ще спомня Твоята правда — само Твоята!

¹⁸ Боже мой, ще разгласям Твоите чудни дела, на които си ме научил от младините ми и до днес.

¹⁹ Да, дори до старост и в дълбоки старини не ме оставяй, Боже, докле не възвестя на всички идни родове Твоята могъща ръка,

²⁰ Твоята сила и Твоята правда, Боже, и даже до високи небеса великите неща, които Ти ми стори. Боже, кой е подобен на Тебе?

²¹ Колко много и люти страдания Ти напрати върху ми! Ала после Ти се обърна и ме оживотвори, и от земните бездни ме изведе.

²² Ти умножи върху мен Твоето величие и, като се обърна, Ти ме утеши и пак ме изведе от земните бездни.

²³ Ето защо ще Те изповядвам сред народите, Господи, и с псалтирени инструменти — Твоята истина, Боже; ще Те възпявам с гусли, Светий на Израиля.

²⁴ Ще се възрадвам устните ми, когато Те възпявам, и душата ми, която си избавил,

²⁵ (но) още и езикът ми по цял ден ще се поучава с Твоята правда, когато бъдат посрамени и покрити с позор ония, които търсят да ми сторят зло.

За Соломон, псалом Давидов, 71.

- ¹ Боже, Твоето правосъдие дай на царя, и Твоята справедливост на царския син,
² за да съди праведно Твоя народ и Твоите сиромаси — справедливо.
³ Нека планините се сдобият с мир за людете и хълмите — с правда.
⁴ Ще съди бедните сред народа и ще спаси сиромашките синове и ще смири клеветника;
⁵ и ще пребъде (заедно) със слънцето и преди месечината от рода в род.
⁶ Ще слезе като дъжд върху руно и като капка, що капва на земята.
⁷ В дните Му ще възсияе правда и много мир, докле се отнеме месечината.
⁸ И ще властвува от море до море и от реките — до краищата на вселената.
⁹ Пред него ще паднат етиопците и враговете му пръстта ще лижат.
¹⁰ Царете на Тарсис и островите дарове ще му поднесат, царете на Арабия и Сава дарове ще му донесат.
¹¹ И ще му се поклонят всички земни царе, всички народи ще му служат;
¹² понеже избави нищия от силния, и сиромаша, комуто нямаше кой да помогне;
¹³ ще пощади сиромаша и бедняка, и душите на бедните ще спаси,
¹⁴ от лихва и от неправда ще избави душите им и скъпоценно е името му пред тях.
¹⁵ И жив ще бъде и ще му дадат арабско злато и винаги ще се молят за него, всеки ден ще го благославят.
¹⁶ Ще бъде опора за земята върху планинските хребети, по-високо от Ливан ще се въздигне плодът му,
¹⁷ и които са от града, ще процъфтят като земната трева.
¹⁸ Ще бъде името му благословено во веки, преди слънцето пребъдва името му;
¹⁹ и ще бъдат благословени в него всички земни родове, всички народи ще го облажават.
²⁰ Благословен е Господ Бог на Израиля, Който едничък твори чудеса,
²¹ и благословено е името на славата Му во веки и за вечни векове: и ще се изпълни със славата Му цяла земя, да бъде, да бъде!

Слава:

¹Оскъдняха песните на Давида, сина Иесеев. Псалом за Асафа, 72.

- ¹ Колко благ е Бог към Израиля, към правите по сърце!
² Пък аз — безмалко се не разклатиха нозете ми, безмалко се не подхлъзнаха стъпките ми,
³ понеже завидях на беззаконниците, като виждах мирния живот на грешниците —
⁴ защото няма за тях отказ (дори) в смъртта им, и твърдост при бичуването им,
⁵ те не са като човеците в трудовете и с човеците не получават рани;
⁶ затуй и ги овладя тяхната гордост докрай — облякоха се в неправдата и нечестията си.

7 Неправдата им блика като от лой, ходят по желанията на сърцето си.
8 Мислеха и говореха с лукавство, неправда говореха надменно —
9 туриха устата си на небето и езикът им обиколи по земята.
10 Затуй ще се върне моят народ насам и дни изпълнени ще се намерят у тях.
11 И рекоха те: „Как ще узнае Бог? И може ли да знае Всевишният?“
12 И ето, тия грешници и благоденстващи в тоя век овладяха богатство.
13 И казах: мигар напразно очиствах сърцето си и умивах в невинност ръцете си,
14 и се подлагах на рани всеки ден и на изобличаване всяка сутрин?
15 Но ако кажех: „тъй ще разсъждавам“, то аз щях да наруша завета с рода на Твоите синове.
16 И мислех си, как да разбера това? — (но) то беше мъчно в очите ми,
17 докле не влязох в Божието светилище и не разбрах какъв е техният край.
18 И все пак, за лукавствата им Ти си им отредил зли беди, Ти ги събори, кога се взеха да се гордеят.
19 Как дойдоха до запустение? Ненадейно изчезнаха, погинаха заради беззаконието си.
20 Както сън на пробуждащ се, Ти, Господи, ще презреш в Твоя град техния образ.
21 Защото разгоря се сърцето ми и вътрешностите ми се измениха,
22 и аз бях нищожен и не разбирах, като животно бях пред Тебе,
23 но аз съм винаги с Тебе, Ти удържа моята дясна ръка,
24 и с Твоя съвет ме настави и със слава ме прие.
25 Понеже, какво имам аз на небесата? И освен Тебе какво (друго) поисках на земята?
26 Изнемогнаха сърцето ми и плътта ми, Боже на моето сърце и мой дял, Боже, во веки.
27 Понеже ето, отдалечаващите се от Тебе погиват, Ти предаваш на пълна погибел всекиго, който прелюбодейно Ти изменя.
28 А за мене е добро да се прилепям ѝ Бога, да полагам в Господа моето упование, та да разгласям всички Твои възхвали при вратите на дъщерята Сионова.

За поука на Асаф, 73.

1 Защо, Боже, си ни отхвърлил докрай? (Защо) яростта Ти се разпали против овцете на Твоето пасбище?
2 Спомни си Твоето събрание, което Ти си придоби отначало:
3 Ти избави жезъла на Твоето наследство, тая планина Сион, гдето Ти се засели.
4 Вдигни ръцете Си докрай срещу техните горди дела, (срещу) всичко, що врагът лукаво извърши в Твоето светилище! —
5 Как се хвалеха ония, които Те мразят, посред Твоя празник: поставиха своите знамена за знаци и не познаха, при изхода най-нависоко.
6 Като в горска дъбрава с брадви разсякоха дверите му ведно, със секира и топор го разрушиха.
7 Запалиха с огън Твоето светилище, на земята оскверниха жилището на Твоето име.
8 Рекоха в сърцето си и техните родственици заедно (с тях): дойдете да турим край на всички Божии празници по земята.

⁹ Не виждаме нашите знамена, няма вече пророк, и (Той) не ни познава вече.
¹⁰ Докога, Боже, ще ни поругава врагът? Вечно ли ще взема на присмех противникът Твоето име?
¹¹ Защо отдръпваш ръката Си и десницата Си отсред Твоята пазва докрай?
¹² Ала Бог е нашият Цар преди вековете, Той извърши нашето спасение посред земята.
¹³ Ти утвърди със силата Си морето, Ти строши драконските глави във водата —
¹⁴ Ти смаза главата на дракона и го даде храна на етиопските народи.
¹⁵ Ти разломи извори и потоци, Ти пресуши Итамските реки,
¹⁶ Твой е денят и Твоя е нощта — Ти си приготвил светлината и слънцето,
¹⁷ Ти си положил всички предели земни, лято и пролет Ти си създал.
¹⁸ Спомни си за тях. Врагът похули Господа и безумен народ взе на подбив Твоето име.
¹⁹ Не предавай на зверовете душата, която Те изповядва; душите на Твоите бедни (люде) не забравяй докрай!
²⁰ Погледни на Твоя завет, понеже мрачните места по земята се изпълниха с домове на беззакония.
²¹ Да не се върне посрамен смиреният! Беднякът и сиромашът ще възхвалят името Ти.
²² Стани, Боже, и съди Твоето дело, спомни всекидневната хула към Теб от безумния.
²³ Не забравяй гласа на Твоите молители, гордостта на Твоите омразници непрестанно се възнася.

Слава:

¹ В края. Недей погубва, псалом за песен на Асаф, 74.

² На Тебе ще благодарим, Боже, на Тебе ще благодарим, и ще призоваваме Твоето име; ще разгласям всички Твои чудеса!
³ Кога избира време, Аз ще извърша съд по правда.
⁴ Разложи се земята и всички живеещи по нея; Аз утвърдих нейните стълбове.
⁵ Рекох на вършещите беззакония: недейте беззаконствува; и на съгрешаващите, не издигайте рога си,
⁶ не издигайте рога си срещу висините и не говорете срещу Бога неправда!
⁷ Понеже не от изток, не от запад, нито от пустинните планини (е съдът),
⁸ понеже Бог е Съдията и Той едного смирява, а другиго въздига;
⁹ понеже в ръцете Господни е чашата, пълна с вино без примеси, и Той я отклони от едната към другата страна, ала утайката от нея не е изцяло излята — всички грешници по земята ще я пият.
¹⁰ Аз пък ще се радвам вечно, ще възпея Бога на Иаков,
¹¹ И всички рогове на грешниците ще строша и ще се въздигне рогът на праведника.

¹ В края, песенен псалом за Асаф, песен към асириеца, 75.

² Знаен е в Иудея Бог, велико е името Му в Израил.
³ В мира беше Неговото място и жилището му — в Сион.

⁴ Там строши Той здравината на лъковете, оръжие, меч и война.
⁵ Ти сияеш дивно от вечните планини.
⁶ Смутиха се всички неразумни по сърце; те заспаха своя сън и нищо не намериха в ръцете си всички мъже с богатство.
⁷ При Твоята заплаха, Боже на Иакова, всички възседнали на коне задрямаха.
⁸ Страшен си Ти и кой ще Ти се възпротиви? От тогава е Твоят гняв.
⁹ От небето Ти направи да се чуе съдът, земята се уплаши и замълча,
¹⁰ кога Бог щеше да се вдигне за съд, та да спаси всички кротки по земята,
¹¹ понеже човек с мисълта си ще Те възхвалява и с остатъка на мисълта си Теб ще празнува.
¹² Оброци сторете и ги въздайте на Господа нашия Бог; всички, стоящи около Него ще принесат дарове
¹⁴ на Страшния и отнемащия духа на князе, на Страшния повече от царете земни.

¹ В края, за Идитум, псалом за Асаф, 76.

² С гласа си викнах към Господа, с гласа си — към моя Бог, и Той ме послуша.
³ В деня на скръбта си Бога подирях, с ръце въздигани нощем пред Него, и не се излъгах. Душата ми се отказа от утешение.
⁴ Спомних си Бога и се развеселих, размислях и духът ми отпаднаше.
⁵ Очите ми превариха (утринната) стража, смутих се и не говорих.
⁶ Помислих за дни древни и лета на отминали времена си припомних и размишлявах:
⁷ нощем със сърце размислях и духът ми усърдно издирваше:
⁸ няма завинаги ще ни отхвърли Господ и няма вече да е благосклонен?
⁹ Или пък съвсем ще отсече Своята милост и Своето слово не ще даде вече от рода в род?
¹⁰ Нима ще забрави да милост да стори? Или в гнева Си ще заключи Своите милости?
¹¹ И рекох: сега започнах — тази промяна е от десницата на Всевишния!
¹² Спомних си Господните дела, понеже ще помня чудесата Ти от началото
¹³ и ще размислям над всички Твои дела и над Твоите занятия ще размишлявам.
¹⁴ Боже, в светинята е Твоят път — кой бог е тъй велик, като нашия Бог?
¹⁵ Ти си Бог, Който прави чудеса; Ти яви сред народите Своята сила,
¹⁶ с Твоята мишца избави Своя народ, синовете на Иакова и на Иосифа.
¹⁷ Видяха Те водите, Боже, видяха Те водите и се уплашиха; бездните затрепериха,
¹⁸ велик бе шумът на водите; облаците глас нададоха, понеже стрелите Ти пронизват.
¹⁹ Гласът на Твоя гръм (бе) в кръга (небесен), озариха Твоите мълнии вселената, земята се поколеба и се тресеше.
²⁰ В морето са Твоите пътища и пътеките Твои — всред многото води, и Твоите следи са неznайни.
²¹ Ти води като овце Твоя народ, с ръката на Моисея и на Аарона.

Слава:

Катизма 11.

За наставление, на Асаф, 76.

¹ Внимавайте, люде мои, в Моя закон, склонете ухото си към думите на устните Ми.

² Ще отворя устата Си с притчи, ще изрека загадки от древни времена.

³ Всичко, що слушахме и узнахме, и което нашите отци ни разказаха —

⁴ не остана скрито (и) от децата им в идния род, които възвестяваха Господната възхвала и могъществото Му, и чудесата, сторени от Него.

⁵ Той въздигна свидетелство у Иакова и закон установи у Израиля: всичко, що заповяда на отците ни да разкажат на синовете си,

⁶ та да познае идещият род, синовете, които ще се родят, и да станат, та да го разкажат те на своите синове,

⁷ та да възложат (те) на Бога своята надежда и да не забравят делата Божи и за заповедите Му да жадуват,

⁸ (и) да не бъдат като бащите си народ опърничав и дразнец (Бога), народ, който не изправи сърцето си и не беше предан на Бога с духа си.

⁹ Синовете Ефремови, изопващи и стрелящи с лъкове, се върнаха назад в деня на битката; не опазиха завета Божий и в закона Му не поискаха да ходят;

¹⁰ и забравиха Неговите благодеяния и чудесата, що им яви в египетската земя, на полето Танис⁸.

¹¹ Разтвори морето и ги прекара, накара водите да се изправят като в мех;

¹² и ги водеше из пътя с облак денем и през цялата нощ — светейки им с огън.

¹³ Разцепи камъка в пустинята и даде им да пият (вода като) от огромни дълбини;

¹⁴ и вода от камъка източи и изля струи като реки.

¹⁵ И продължиха пак да вършат грях пред Него, премного огорчиха Всевишния в безводната (пустош);

¹⁶ и изкушаваха Бога в сърцата си, просейки ястия за душите си.

¹⁷ И хвърляха по Бога клевети, думайки: ще може ли Бог да ни приготви трапеза в пустинята?

¹⁸ Понеже Той разцепи камъка и потекоха води и рукнаха потоци: може ли Той и хляб да ни даде или да тури за народа Си трапеза?

¹⁹ Затуй Господ чу това и се отвърна, и огън разгоря се у Иакова и гняв се въздигна против Израиля,

²⁰ понеже не повярваха на Бога и не се надяваха на спасение от Него.

²¹ И заповяда на облаците отвисоко и дверите небесни отвори;

²² и им прати като дъжд манна да ядат и небесен хляб им даде;

²³ с хляб ангелски се хранеше човек, храна им прати до насита.

²⁴ Повяе Бог с южен вятър от небето и със силата Си навяе вятър югозападен.

²⁵ И хвърли като дъжд от прах върху им месо и като морски пясък — птици пернати.

²⁶ И навалиха върху стана им и около жилищата им.

²⁷ И те ядоха и твърде добре се наситиха и Той изпълни желанието им —

⁸ Местност в Долен Египет, наричано Танеос и Цоан (Числ. 13:22, Изх. 19:11, 13, 30, 40; Иез. 30:14), където египтяните изпълнявали смъртни присъди.

²⁸ не бяха лишени от онова, що искаха;
²⁹ ала още докле бяха още пълни устата им с ястия и Божият гняв ги връхлетия и уби повечето от тях и препъна избраниците у Израила.
³⁰ Във всичко това те още продължиха да грешат и не вярваха на Неговите чудеса.
³¹ И стопиха се в суета дните им и годините им (твърде) бързо.
³² Когато ги убиваше, тогава те Го търсеха и се обръщаха и от ранни зори прибягваха към Бога,
³³ и спомняха си, че Бог им е помощник и че всевишният Бог е техен избавител.
³⁴ Ала те Го обичаха само с устата си и с езика си Го лъжеха —
³⁵ сърцето им обаче не бе право пред Него, нито бяха верни на Неговия завет.
³⁶ Той пък е щедър и ще очисти греховете им и не ще ги изтреби, и много пъти ще откланя яростта Си и не ще се разгори всичкият Му гняв.
³⁷ И спомни си Той, че те са плът, дъх отминаващ, що никога не се завръща.
³⁸ Колко пъти Го огорчаваха премного в пустинята, гневяха Го в безводната земя?
³⁹ И се обръщаха назад, и изкушаваха Бога, и дразнеха Светия Израилев,
⁴⁰ и не си спомняха (силната) Му ръка в деня, когато ги избави от ръцете на оскърбителя:
⁴¹ как извърши в Египет Своите личби и Своите чудеса на полето Танис,
⁴² как превърна реките им в кръв и изворите им, та да не пият.
⁴³ (Как) напрати върху им песи мухи, та ги изпоядоха, и жаби, та ги погуби.
⁴⁴ И предаде на гъсеници плодовете им и трудовете им — на скакалците.
⁴⁵ Уби с град лозята им и черниците им — със слана.
⁴⁶ И предаде на градушка стадата им и имота им — на огън.
⁴⁷ Напрати върху им гнева на яростта Си, ярост и гняв и скръб, пратени им чрез зли ангели.
⁴⁸ Отвори път за Своя гняв и не пощади от смърт душите им и добитъка им заключи в (обятията на) смъртта;
⁴⁹ и порази всичко първородно в египетската земя, начатъците на всеки техен труд посред Хамовите обиталища.
⁵⁰ И отведе като овце своя народ и като стадо ги изведе в пустинята;
⁵¹ и напъти ги към добра надежда, и те не се уплашиха, а враговете им ги погълна морето.
⁵² И въведе ги в планината на Своята светиня — тази планина, що придоби десницата Му.
⁵³ И прогони от лицето им езичниците и им даде по жребие земята; и подели им я по жребие и засели в техните обиталища колената Израилеви.
⁵⁴ А те изкушаваха и твърде огорчиха Всевишния Бог и не опазиха Неговите закони;
⁵⁵ отстъпваха и изменяха като бащите си, и се отмятаха (като) изкривен лък.
⁵⁶ И Го гневяха със своите оброчища и със своите истукани възбуждаха ревнуването Му.
⁵⁷ Чу Бог и ги презря, и твърде се погнуси от Израила: и отвърна се от скинията в Силом — селението Свое, гдето дойде да обитава сред човеците.
⁵⁸ И предаде на плен тяхната сила и хубостта им — в ръце на врагове.
⁵⁹ И предаде на меч Своя народ и презря Своето наследство.
⁶⁰ Момците им ги погълна огън, девойките им никой не оплакваше;

⁶¹ свещениците им от меч паднаха и за вдовиците им не ще се намерят оплаквачки.

⁶² Но стана като от сън Господ, като юнак от вино одързостен.

⁶³ И порази враговете Си в тила, на вечен позор ги предаде;

⁶⁴ и отхвърли Иосифовия дом и Ефремовото коляно не избра;

⁶⁵ най си избра Иудовото коляно — Сион планина, която възлюби.

⁶⁶ И създаде като еднорог Своето светилище, основа го на земята навеки.

⁶⁷ И избра Своя раб Давида и го взе отсред овчите стада; взе го отсред кърмещите да пасе Неговия раб Иакова и Неговото наследство — Израиля.

⁶⁸ И той ги пасеше с беззлобие в сърце и с мъдра ръка ги водеше.

Слава:

Псалом за Асаф, 78.

¹ Боже, езичници надойдоха в Твоето наследство и оскверниха Твоя свят храм,

² обърнаха Иерусалим на колиба на градински пазач, труповете на Твоите раби предадоха за храна на птиците небесни, телата на Твоите светии — на зверовете земни.

³ Проляха кръвта им като вода около Иерусалим и нямаше кой да ги погребее.

⁴ Станаме за присмех на съседите ни, за подбив и насмешка на живеещите наоколо.

⁵ Докога, Господи, ще се гневиш? Докрай ли? Като огън ли ще се разгаря ревността Ти?

⁶ Пролей гнева Си върху езичниците, които не познават Тебе, и върху царствата, които не са призовавали Твоето име;

⁷ понеже те погълнаха Иакова и опустошиха землището му.

⁸ Не поменавай прежните ни беззакония; скоро да ни превари щедростта Ти, Господи, понеже крайно обедняхме.

⁹ Помогни ни, Боже Спасителю наш, заради славата на Твоето име; Господи, избави ни и очисти греховете ни, заради Твоето име,

¹⁰ за да не рекат някога езичниците: „Где е техният Бог?“ и за да се узнае сред езичниците пред очите ни отмъщението за проляната кръв на рабите Ти.

¹¹ Да влезе пред Тебе въздишката на окованите, по величието на Твоята мишца покажи грижата Си за синовете на умъртвените.

¹² Въздай седмorno на нашите съседи в пазвата им тяхната хула, с която хулеха Тебе, Господи!

¹³ Ние пък сме Твой народ и овце на Твоето пасбище — ще Те възхваляваме, Боже, навеки, от рода в род ще възвестяваме хваление за Тебе.

¹ В края, за ония, които ще се изменят, свидетелство за Асаф, псалом 79.

² Ти, Който пасеш Израиля: вслушай се; Ти, Който водиш като овца Иосифа, Който седиш върху херувимите: яви се!

³ Пред Ефрема, и Вениамина, и Манасия, вдигни силата Си и дойди, за да ни спасиш.

⁴ Боже, възвърни ни и ни огрей със светлината на Твоето лице и ще се спасим!

⁵ Господи Боже на силите, докога ще се гневиш на молитвата на Твоите раби?

⁶ С хляб, горчив от сълзи ли ще ни храниш, със сълзи като с питие ли обилно ще ни поиш?

⁷ Ти си ни сторил за пререкание пред съседите ни и нашите врагове ни се надсмиват.

⁸ Господи Боже на силите, възвърни ни и огрей ни със светлината на Твоето лице и ще се спасим!

⁹ Ти пренесе лозе от Египет, изгони езичниците и го насади.

¹⁰ Ти приготви път отпреде му и засади корените му и то изпълни земята.

¹¹ Сянката му заслони планините и клоните му — Божиите кедри.

¹² То простря ластарите си до морето и дори до реките — своите лози.

¹³ Защо срути дуvara му, та сега от него грабят всички, минаващи покрай него?

¹⁴ Горски глиган го озоба, полски звяр го ояде.

¹⁵ Боже на силите, обърни се, прочее и погледни от небесата и виж, и посети това лозе

¹⁶ и довърши докрай туй, що насади Твоята десница; погледни и на сина човешки, когото Ти укрепи за Себе Си!

¹⁷ Опожарено от огън и разорано е! От заплахата, (идеща) от лицето Ти те ще погинат.

¹⁸ Да бъде ръката Ти върху мъжа на Твоята десница и върху сина човешки, когото Ти укрепи за Себе Си!

¹⁹ А ние не ще отстъпим от Тебе — Ти ще ни вдъхнеш живот и Твоето име ще призовем.

²⁰ Господи Боже на силите, възвърни ни и огрей ни със светлината на Твоето лице, и ще се спасим!

¹ В края, за лина, свидетелство за Асаф, 80.

² Радвайте се на Бога, нашия помощник, възклицавайте с веселие към Бога Иаковов!

³ Вземете псалом и дайте тимпан, сладкогласен псалтир с гусли;

⁴ затръбете с тръба в новомесечие, в ден изряден на вашия празник,

⁵ защото това е закон за Израиля, наредба от Бога Иаковов.

⁶ Той положи това за свидетелство на Иосифа, кога излизаше от Египетската земя — чу език, който не знаеше.

⁷ Той отне гърба му от бремето — ръцете му бяха се трудили с кошници.

⁸ В скръб ме призова и аз те избавих, чух те в тайника на бурята, изпитах те при водите на пререканието.

⁹ Чуй, народе Мой, и ще свидетелствувам пред вас, Израилю, ако искаш да Ме послушаш:

¹⁰ Да няма сред тебе нов бог и да не се поклониш на чуждо божество.

¹¹ Защото аз съм Господ Бог твой, Който те изведе от Египетската земя — широко отвори устата си и аз ще я изпълня.

¹² Ала не послуша Моят народ гласа Ми и Израил не Ми обърна внимание.

¹³ Затуй ги пуснах да вървят подир желанията на сърцата си и те ще ходят по свои си пътища.

¹⁴ Ако бе Ме послушал Моят народ, ако бе ходил Израил по Моите пътища, бездруго щях да смиря враговете му и щях да сложа Моята ръка въз оскърбяващите го.

¹⁵ Враговете на Господа го излъгаха и тяхното време ще бъде навеки.

¹⁶ А Той ги нахрани с едра пшеница и с мед ги насити, източен от камък.

Слава:

Псалом за Асаф, 81.

¹ Бог застана в събранието на боговете и посред богове ще изрече съд.

² Докога ще отсъждате неправда и лицата на грешници ще приемате?

³ Правосъдие дайте на сирак и сиромаш, потиснат и бедняк оправдайте!

⁴ Отървете сиромаш и бедняк, от ръце на грешници го избавете!

⁵ Те не познаха нито разбраха — в тъмнина ходят; да се разклатят всички земни основи.

⁶ Аз рекох: богове сте и всички сте синове на Всевишния,

⁷ вие пък като човеци умираете и ако един от князете падате.

⁸ Стани, Боже, съди земята, защото Ти ще събереш наследство отсред всички народи.

Песен за псалом, за Асаф, 82.

¹ Боже, кой ще се уподоби на Тебе? Не умълчавай, не ставай кротък, Боже,

² защото ето, Твоите врагове се разшумяха и ония, които Те мразят, надигнаха глава.

³ Охотно кроят коварства срещу Твоите люде и срещу Твоите светиин замислят зло.

⁴ Рекоха: хайде да ги изтребим от народите и няма да се спомене вече името на Израиля!

⁵ Сговориха се единодушно, против Тебе сториха съзаклятие

⁶ селищата идумейски и исмаилтянски, моавити и агаряни,

⁷ Гевал, Амон и Амалик, чуждородци, заедно с живеещите в Тир,

⁸ че и Асур дойде с тях, станаха застъпници на Лотовите синове.

⁹ Постъпи с тях, както с Мадиам и Сисара, както с Иавим край потока Кисон.

¹⁰ Те бяха изтребени при Аендор и станаха като тор за земята.

¹¹ Постъпи с князете им както със Зив, Зевей и Салман — с всички техни князе,

¹² които рекоха: да си вземем за наследство Божието светилище.

¹³ Боже мой, направи ги като колело, като тръстика пред лицето на вятъра,

¹⁴ като огън, опожаряващ дъбрави, като пламък, пояждащ гори —

¹⁵ тъй да ги погнеш с Твоя ураган и да ги насметеш с Твоя гняв!

¹⁶ Изпълни лицата им с безчестие и ще потърсят името Ти, Господи!

¹⁷ Да се посрамят и изпълнят със смут във вечни векове, и да потънат в срам и да погинат!

¹⁸ И познаят, че Ти се зовеш: Господ, че Ти едничък си Всевишен над цялата земя.

¹ В края, за линовете, на Кореевите синове, псалом 83.

² Колко обични са Твоите селения, Господи на силите!

³ Копнее и чезне душата ми за Господните двори; сърцето ми и плътта ми се възрадваха за живия Бог,

⁴ Ето, врабчето си намери прислон и гургулицата — гнездо, гдето да положи пиленцата си: Твоите олтари, Господи на силите, Царю мой и Боже мой!

⁵ Блазе на живеещите в Твоя дом! — те навеки ще Те хвалят.

⁶ Блажен е оня, който у Тебе има закрила: в сърцето си той е сложил стъпала за възхождане,

⁷ в долината на плача, на мястото, което си избра;

⁸ защото Законодателят ще даде благословение.

⁹ Ще тръгнат от сила в сила, Бог на боговете ще яви Себе Си в Сион.

¹⁰ Господи Боже на силите, чуй молитвата ми, вслушай се, Боже Иаковов!

¹¹ Защитниче наш, виж, Боже, милостно погледни на лицето на Твоя помазаник,

¹² защото в Твоите двори един-единствен ден е по-добър от хиляди — поисках си повече да лежа при прага на дома на моя Бог, нежели да живея в селищата на грешниците;

¹³ защото милост и истина люби Господ Бог, благодат и слава Той ще даде —

¹⁴ Господ не ще лиши от блага ония, които ходят непорочно.

¹⁵ Господи Боже на силите, блажен оня човек, който се уповава на Теб!

¹ В края, за синовете Корееви, псалом 84.

² Господи, Ти благоволи към Твоята земя, Ти възвърна от плен Иакова.

³ Ти прости беззаконията на Твоя народ, заглади всичките му грехове.

⁴ Ти укроти всичкия Свой гняв, отклони лютостта на гнева Си.

⁵ Възвърни ни, Боже на нашето спасение, и отклони яростта си от нас!

⁶ Нима вечно ще ни се гневиш? Или от рода в род ще простреш Твоя гняв?

⁷ Боже, Ти ще се обърнеш и ще ни вдъхнеш живот и Твоят народ ще се развесели в Тебе.

⁸ Яви ни, Господи, Твоята милост и дай ни Твоето спасение!

⁹ Ще чуя какво ще рече за мен Господ Бог, понеже ще рече „Мир!“ на людетe Си и на Своите светии и на обръщащите сърцата си към Него,

¹⁰ но близо е Неговото спасение до ония, що Му се боят, за да всели слава в нашата земя.

¹¹ Милост и истина се срещнаха, правда и мир се целунаха — истината от земята възсия и правдата от небето погледна.

¹² Понеже Господ ще даде благост и нашата земя ще даде своя плод.

¹³ Правда ще ходи пред Него и ще насочва в пътя стъпките Му.

Слава:

Катизма 12.

Молитва Давидова, 85.

- ¹ Наклони, Господи, ухото Си и ме чуй, понеже съм беден и сиромах.
- ² Запази душата ми, защото съм преизпълнен с благоговение: спаси Твоя раб, Боже мой, който на Тебе се уповава!
- ³ Помилуй ме, Господи, понеже към Тебе ще викам цял ден.
- ⁴ Развесели душата на Твоя раб, понеже към Тебе издигнах душата си.
- ⁵ Защото Ти, Господи, си благ и кротък, и много милостив към всички, които Те призовават.
- ⁶ Чуй, Господи, молитвата ми; вслушай се в гласа на моето моление!
- ⁷ В деня на моята скръб към Тебе викнах, защото Ти ме чу.
- ⁸ Няма подобен на Тебе сред боговете, Господи, и няма дела, подобни на Твоите.
- ⁹ Всички народи, що си сътворил, ще дойдат и ще се поклонят пред Тебе, Господи, и ще прославят Твоето име,
- ¹⁰ защото велик си Ти и вършиш чудеса, Ти си Бог единствен.
- ¹¹ Насочи ме, Господи, в Твоя път и ще тръгна в Твоята истина;
- ¹² нека се развесели сърцето ми със страха пред Твоето име.
- ¹³ Ще те възхвалям, Господи Боже мой, от цялото си сърце и ще прославям името Ти вечно,
- ¹⁴ защото велика е Твоята милост над мен и Ти си избавил душата ми от преизподния ад.
- ¹⁵ Боже, престъпници на закона се надигнаха против мене и сбирщина от могъщи люде поискаха душата ми и не туриха Тебе пред себе си.
- ¹⁶ И Ти, Господи Боже мой, щедър и милостив, дълготърпелив и много милостив и истинен,
- ¹⁷ погледни свише на мене и ме помилуй! Дай Своята мощ на Твоя слуга и спаси сина на Твоята рабиня.
- ¹⁸ Стори с мене знамение за добро, та да видят мразещите ме и да се посрамят, защото Ти, Господи, си ми помогнал и си ме утешил!

На Кореевите синове, песенен псалом, 86.

- ¹ Основите му са върху светите планини — люби Господ Сионската врата повече от всички Иаковови обиталища.
- ² Преславни неща се говореха за тебе, граде Божий.
- ³ Ще спомена Раав и Вавилон на знаещите ме и ето — другородци, и Тир, и люде етиопци, — те се родиха там.
- ⁴ Майка ще нарече Сион (всеки) човек, и Човек се роди в него, и Сам Всевишният го основа.
- ⁵ Господ ще разкаже в писанието на людете и князете онова, що стана в него,
- ⁶ защото жилището на всички веселящи се е в Тебе.

¹ Песен като псалом за синовете Корееви, в края, за Малелет в отговор, за наставление на Еман израилтянина, 87.

² Господи Боже на моето спасение, денем виках и нощем пред Тебе:
³ да влезе пред Теб молитвата ми, наклони ухото Си към моето моление!
⁴ Защото със зло се изпълни душата ми и животът ми до ада се приближи.
⁵ Причислен бях към слизащите в гроб, бях като човек без помощ
⁶ свободен сред мъртвци, като спящите ранени в гроба, за които Ти вече не си спомняш и които бяха отблъснати от ръката Ти.
⁷ Положиха ме в преизподен гроб, в мрачно място и в сянката смъртна,
⁸ над мене се утвърди Твоята ярост и всички Твои вълни Ти напрати върху ми.
⁹ Ти отдалечи от мен познайниците ми — те ме сметнаха за гнусота, предаден бях и не излизах.
¹⁰ Очите ми изнемогнаха от беднота, виках към Теб, Господи, по цял ден, вдигах към Теб ръцете си.
¹¹ Нима над мъртви вършиш чудеса? Или пък лекари ще ги възкресят, за да Те възхваляват?
¹² Нима някой в гроба ще разкаже за Твоята милост и за Твоята истина — посред гибел?
¹³ Нима ще се познаят в мрака чудесата Твои и правдата Ти — в страната на забравените?
¹⁴ Но към Тебе, Господи, аз виках и в утринта молитвата ми ще Те изпревари.
¹⁵ Защо, Господи, отблъскваш душата ми, защо отвърщаш Своя лик от мен?
¹⁶ Беден съм аз и в трудове от младост, след като се превъзнесох, бях смирен и изнемогнах.
¹⁷ Надойдоха върху мен (вълните на) Твоя гняв, страхотиите Твои ме хвърлиха в смут;
¹⁸ отвсякъде ме притиснаха като вода, цял ден ме приковавах.
¹⁹ Ти отдалечи от мен приятел и близък, и познайниците ми — от моето страдание.

Слава:

¹ *За наставление. За Етам израилтянина, 88.*

² Твоите милости, Господи, навеки ще възпявам, от рода в род ще възвестявам Твоята истина с устата си,
³ защото Ти си рекъл: во веки милостта ще бъде основана! На небесата ще се приготви Твоята истина.
⁴ Завет завещах за избраниците Мои, клех се на Давида, Моя раб:
⁵ навеки ще утвърдя Твоето потомство и ще ти издигна престол за вечни родове.
⁶ Ще изповядат небесата Твоите чудеса, Господи, и Твоята истина в събранието на светиите,
⁷ защото кой сред облаците ще се приравни с Господа? (Кой) сред синовете Божии ще се уподоби на Господа?
⁸ Бог е прославян всред събора на светиите, велик и страшен е Той за всички, които Го окръжават.
⁹ Господи Боже на силите, кой е подобен на Теб? Силен си, Господи, и Твоята истина е около Теб.

10 Ти владееш над силата на морето — Ти укротяваш бурята на вълните му.
11 Ти си смирил като ранен горделивеца — с мишцата на Твоята сила ти си разпръснал враговете Си.
12 Твои са небесата, Твоя е и земята — вселената и всичко, що я изпълня, Ти си основал.
13 Севера и морето Ти си създал, Тавор и Ермон ще се зарадват с Твоето име.
14 Твоята мишца е (пълна) със сила: да крепне ръката Ти и да се възвиси десницата Ти!
15 Правда и правосъдие са опорите на Твоя престол: милост и истина ще шествуват пред лицето Ти.
16 Блажени людете, които знаят да пеят победно — Господи, в светлината на лицето Ти те ще ходят
17 и в Твоето име ще се радват цял ден и чрез Твоята правда ще се възвисят,
18 понеже Ти си похвала за силата им и в Твоето благоволение ще се възвиси нашият рог,
19 защото от Господа е застъпничеството и от светия наш Цар Израилев!
20 Тогава Ти говореше във видения на синовете Твои и рече: дадох помощ на силния, въздигнах избраник отсред Моя народ,
21 намерих Моя раб Давида, с Моя свят елей го помазах,
22 защото ръката Ми ще го пази и мишцата Ми ще го укрепи,
23 нищо не ще успее да му стори врагът и синът на беззаконието няма повече да му прави зло.
24 И ще посека пред лицето му неговите врагове и мразещите го ще надвия,
25 и Моята истина и Моята милост са с него, и в Мое име ще се въздигне неговият рог;
26 и ще туря ръката му върху морето и върху реките — десницата му.
27 Той ще ме призове: Ти си мой Отец, Бог мой и закрила на моето спасение.
28 И Аз ще го направя (Мой) първороден, по-висок от царете земни;
29 навеки ще запазя милостта Си над него и Моят завет с него е верен.
30 И ще утвърдя во веки потомството му и престолът му — като дните на небето.
31 Ако загърбят синовете му Моя закон и не ходят вече в Моите съдби,
32 ако осквернят Моите (праведни) наредби и не опазят Моите заповеди,
33 ще посетя беззаконията им с жезъл и с рани — техните неправди,
34 ала милостта Си не ще им отнема докрай и не ще постъпя неправо в Моята истина,
35 нито ще оскверня Моят завет; и няма да се откажа от (словата) излезли из Моите уста.
36 Един път се клех пред Моя светия: не ще излъжа Давида!
37 Потомството му навеки ще пребъде и престолът му е като слънцето пред Мен
38 и като месечината, сътворена навеки, и (като) верен свидетел на небето.
39 Ала Ти отхвърли и унижи Твоя помазаник, и възнегодува против него,
40 Ти разори завета с Твоя раб и оскверни светилището му на земята,
41 срути всичките му зидове и твърдините му хвърли в ужас.
42 Разграбваха го всички, които минават по пътя, той стана за посмешище на своите съседи.
43 Ти издигна високо десницата на мъчителите му, развесели всичките му врагове.

44 Ти отдръпна помощта Си от неговия меч и в битка не го подкрепи,
45 Ти разори (мястото за) очищение в него и престола му събори наземи.
46 Ти съкрати дните на времето му, обля го със срам.
47 Докога, Господи? Мигар докрай ще се отвърщаш и гневът Ти ще се разгаря като огън?
48 Спомни си от какво съм съставен! Нима напразно си създал всички синове човешки?
49 Кой е човекът, който живее и не ще види смърт? (Кой) ще избави душата си от ръцете на ада?
50 Къде са древните Твои милости, Господи, за които се кле на Давида в Твоята истина?
51 Спомни си, Господи, поруганието над Твоите раби, което търпях в гръдта си от много народи,
52 с което Тебе хулеха враговете Ти, Господи, с което хулеха промяната на Твоя помазаник.
53 Благословен е Господ во веки: да бъде! Да бъде!

Слава:

Молитва на Моисея, Божия човек, 89.

1 Господи, Ти си ни бил прибежище от рода в род.
2 Даже преди да ги има планините, преди да бъдат създадени земя и вселена, и отвъка и довека — Ти си.
3 Не отвърщай човека в угнетение, (понеже) Ти си рекъл: „Върнете се, синове човешки!“
4 Защото хиляда години пред Твоите очи, Господи, са като вчерашния ден, що премина, и като една нощна стража.
5 Нищожни ще бъдат летата им — (човек) като трева в утринта преминава,
6 за едно утро разцъфтява и прецъфтява; до вечерта окапва, сковава се, съхне.
7 Защото в гнева Ти изчезнахме и от Твоята ярост паднахме в смут.
8 Ти тури нашите беззакония пред Себе Си, живота ни — пред светлика на Твоето лице.
9 Понеже всичките ни дни оскъдняха и от гнева Ти се стопихме. Летата ни бяха като паяжина,
10 броят на летата ни е седемдесет, ако не секне силата ни — осемдесет лета, и повечето от тях са усилие и болка; понеже дойде върху нас кротост и ще се поучим.
11 Кой знае мощта на Твоя гняв? И кой може от страх пред Теб да измери Твоята ярост?
12 Затуй дай да позная десницата Ти аз и ония, които по сърце са научени на мъдрост.
13 Върни се, Господи, докога? Склони се на молитвите за Твоите раби!
14 Изпълнихме се в утрото⁹ с Твоята милост, Господи, и се зарадвахме и се развеселихме —

⁹ Според някои тълкуватели тук следва да разбираме бъдеще време: „Нека (още) утре да се изпълним с Твоята милост, Господи, с радост и с веселие! Ще се веселим във всички наши дни за дните, в които ти ни смиряваше, за летата, в които злини видяхме.“

¹⁵ през всички наши дни да се изпълним с радост заради дните, в които Ти ни смиряваше, заради летата, в които злини видяхме.

¹⁶ И погледни с милост на Твоите раби и на делата Си, и научи синовете им!

И нека бъде светлината на Господа нашия Бог върху нас, и делата на ръцете ни изправи у нас, да — делата на ръцете ни изправи.

Хвалебна песен Давидова, не надписан у евреите, 90.

¹ Който живее чрез помощта на Всевишния, ще се всели под покроба на Бога небесен.

² Ще каже на Господа: „Ти си ми застъпник и мое прибежище, Бог мой, на Когото се уповавам.”

³ Понеже Той ще те избави от примката на ловеца и от дума размирна,

⁴ с плещите Си ще те заслони и под крилето Му ще бъдеш в надежда; с оръжие ще те обгражда Неговата истина.

⁵ Не ще се уплашиш от нощен страх, от стрели, летящи денем, от ставашото в тъмнината, от случайна беда или пладнешки демон.

⁷ Ще паднат от страната ти хиляда и десет хиляди — тебе отдясно, ала до теб не ще се приближат.

⁸ Само с очите си ще гледаш и въздаянието на грешниците ще съзреш,

⁹ защото Ти, Господи, си мое упование! Всевишния си направил свое прибежище,

¹⁰ зло не ще те сполети и рана не ще се доближи до твоето жилище,

¹¹ понеже на ангелите Си за теб ще заповяда — да те пазят във всичките ти пътища:

¹² на ръце ще те подемат, та да не препънеш о камък ногата си;

¹³ ще настъпиш аспида¹⁰ и василиск¹¹, ще стъпчеш лъв и дракон.

¹⁴ Понеже на Мене възложи надежда — ще го избавя, ще го закрилям, задето позна Моето име.

¹⁵ Ще викне към Мене и ще го чуя; с него съм в скърбите, ще го изведа и ще го прославя;

¹⁶ с дълголетие ще го изпълня и ще му явя Моето спасение!

Слава:

¹⁰ Една от най-силно отровните змии.

¹¹ Влечуго, поразяващо с дъха и погледа си.

Катизма 13.

¹ Псалом песенен за в съботния ден, 91.

- ² Благо е да възхваляваме Господа и да възпяваме Твоето име, Всевишни!
³ В ранни зори да разгласяме Твоята милост и всяка нощ — Твоята истина
⁴ на десетострунен псалтир с песен на гусла,
⁵ защото Ти ме развесели, Господи, с творението Твое и на делата на Твоите
ръце ще се радвам!
⁶ О, колко са величествени делата Ти, Господи! Твоите мисли са твърде
дълбоки.
⁷ Безумен човек не ще ги познае и неразумен не ще ги разбере.
⁸ Кога грешниците никнат като трева и процъфтяват всички, които вършат
беззаконие, (то е) за да бъдат изтребени во веки веков.
⁹ А Ти си Всевишен во веки, Господи;
¹⁰ Защото ето, враговете Ти, Господи, ето — враговете Ти ще погинат и ще се
разпръснат всички, които вършат беззаконие.
¹¹ И ще се възнесе като на еднорог моят рог, и старостта ми ще е (укрепена) с
маслен елей.
¹² И окоото ми ще гледа на враговете ми и въставащите против мен зли люде
ще чуе ухото ми.
¹³ Праведникът като палма ще разцъфне, като кедър ливански ще се разрасне.
¹⁴ Насадените в дома Господен ще разцъфтят в дворите на нашия Бог,
¹⁵ и още ще принасят плод в мастита старост, ще бъдат блажени
¹⁶ да възвестят, че Господ Бог наш е праведен и няма в Него неправда.

За в деня преди събота, кога земята се населваше, хвалебна песен Давидова, 92.

- ¹ Господ царува, в благолепие Той се облече, облече се Господ в сила и се
препаса, понеже утвърди вселената и тя няма да се помръдне.
² Готов е престолът Ти извечно — отвика си Ти!
³ Издигнаха реките, Господи, издигнаха реките гласовете си,
⁴ ще въземат реките отгъпканите свои пътища при гласа на много води,
⁵ дивни са морските въздигания — дивен е във висините Бог!
⁶ Твоите свидетелства се показаха твърде верни, на Твоя дом подобава
святост, Господи, в дни безчет.

Псалом Давидов, за четвъртия ден в седмицата, 93.

- ¹ Господ е Бог, Който въздава, Бог на въздаянието не постъпи уклончиво.
² Стани, о Съдникo на земята, въздай на горделивците въздаяние!
³ Докога, о Господи, грешниците, докога ще се хвалят грешниците?
⁴ (Докога) ще разправят и говорят неправда, (докога) ще говорят всички,
които ходят в беззаконие?
⁵ Твоя народ те, Господи, унизиха и с Твоето наследство зле постъпиха —
⁶ вдовица и сирак умориха и чуждоземец убиха.

⁷ И рекоха: „Няма да види Господ, нито ще узнае Бог Иаковов!“

⁸ Вразумете се, о безумци сред людете! И вие, глупци, станете най-сетне мъдри!

⁹ Мигар Тоя, Който е дал ухо (на човека), не чува? Или Той, Който създал е окото, не вижда?

¹⁰ Мигар Тоя, Който вразумява народите, няма да изобличи? — Тоя, Който на разум учи човека?

¹¹ Господ знае мислите човешки, (знае) че те са суетни.

¹² Блажен е човекът, когото Ти, Господи, вразумиш и научиш от Твоя закон,

¹³ та да му дадеш кротък живот без бедствени дни, докле се изрови за грешния яма;

¹⁴ понеже Господ не ще отхвърли Своя народ и не ще изостави Своего наследие,

¹⁵ докле правдата се върне да съди, заедно с всички прави по сърце, що са я вършили.

¹⁶ Кой ще се дигне за мен против лукавците? Или кой ще застане пред мен срещу вършещите беззаконие?

¹⁷ Ако Господ не ми беше помогнал, скоро душата ми щеше да слезе в ада.

¹⁸ Кога думам: „Поклати се ногата ми!“, Твоята милост, Господи, ми даваше помощ.

¹⁹ Подир многото мои страдания в сърцето ми, Твоите утешения развеселиха душата ми.

²⁰ Да няма при Тебе престол беззаконието, което създава страдание при (вършенето на) повеленията (Ти).

²¹ Те ще се нахвърлят върху душата на праведника и кръв невинна ще осъдят.

²² Ала Господ ми бе прибежище и моят Бог крепеше с помощ упованието мое.

²³ И ще им въздаде Господ за тяхното беззаконие и заради лукавството им Господ Бог ще ги погуби.

Слава:

Хвалебна песен Давидова, без надпис у евреите, 94.

¹ Дойдете да ликуваме в Господа и да възкликнем към Бога нашия Спасител,

² да застанем пред лицето Му с благодарение и с псалми да Го възпеем:

³ защото Бог велик е Господ и Цар велик над цялата земя;

⁴ защото в ръцете Му са всички земни краища и планинските върхове са Негови;

⁵ защото Негово е морето и Той го сътвори и сушата ръцете Му създадоха.

⁶ Дойдете да се поклоним и да паднем пред Него и да заплачем пред Господа, Който ни е създал,

⁷ защото Той е нашият Бог, а ние сме люде на Неговото пасбище и овце на ръката Му.

⁸ Днес ако чуете гласа Му, не вкоравявайте сърцата си, както кога Го прогневяваха, в дните на изпитанието в пустинята,

⁹ „Понеже изкушаваха Ме вашите отци, изпитаха Ме и видяха Моите дела.

¹⁰ Четирийсет години бях огорчаван от тоя род и рекох: те всякога се заблуждават в сърцата си, те не познаха пътищата Мои,

¹¹ тъй че се заклек в гнева Си: не ще да влязат в Моя покой.

Хвалебна песен Давидова, кога подир плена се съграждаше дом, без надпис у евреите, 95.

¹ Възпейте Господа с песен нова, възпявай Господа, цяла земя!

² Възпявайте Господа, благославяйте името Му, благовестете ден след ден спасението Негово.

³ Възвестете всред народите Неговата слава, всред всички люде — Неговите чудеса,

⁴ защото велик е Господ и величествено възхваляван, по-страшен е Той от всички богове,

⁵ защото всички богове у езичниците са демони, а небесата Господ ги е сътворил.

⁶ Възхвала и красота (стоят) пред Него, святост и великолепие (обитават) в светилището Му.

⁷ Принесете на Господа, о отечества на народите, принесете на Господа слава и чест!

⁸ Принесете на Господа слава на името Му, вземете жертви и влизайте в дворите Му.

⁹ Поклонете се на Господа в светия Му двор — нека трепери пред лицето Му цялата земя!

¹⁰ Кажете у народите, че Господ се възцари, понеже утвърди вселената, която не ще се помръдне, Той ще съди людете праведно.

¹¹ Да се развеселят небесата и да се радва земята, да се разлюлее морето и всичко, що го изпълня.

¹² Ще се зарадват равнините и всичко по тях, тогава ще се зарадват (и) всички горски дървеса

¹³ от лицето Господне — затуй че Той иде, затуй че Той иде да съди земята, да съди вселената с правда и людете — със Своята истина.

Псалом Давидов, кога земята му се устройваше, без надпис у евреите, 96.

¹ Господ се възцари, нека земята се радва, нека се веселят многобройните острови!

² Облак и мрак е около Него, праведност и правосъдие са основа на престола Му.

³ Огън ще върви пред Него и ще гори около (Него) враговете Му.

⁴ Озариха мълниите Му вселената — видя земята и се разклати.

⁵ Планините като восък се разтопиха от лицето Господне, от лицето на Господа на цяла земя.

⁶ Възвестиха небесата Неговата правда и видяха всички люде славата Му.

⁷ Да се посрамят всички, които се кланят на кумири, (всички), които се хвалят с идолите си — поклонете Му се, всички Негови ангели.

⁸ Чу и се развесели Сион и възрадваша се дъщерите юдейски, заради Твоите съдби, Господи,

⁹ затуй, че Ти си Господ всевишен над цяла земя и си високо превъзнесен над всички богове.

¹⁰ Вие, които любите Бога, мразете злото — пази Господ душите на Своите светии и от ръката на грешниците ще ги избави.

¹¹ Светлина възсия за праведника и веселие за правите по сърце.

¹² Веселете се, праведници, в Господа и хвалете с благодарност паметта на Неговата светиня!

Слава:

Псалом Давидов, 97.

¹ Възпейте Господа с песен нова, понеже дивни дела извърши Господ: спаси Го Неговата десница и светата Му мишца!

² Яви Господ Своето спасение, откри пред народите Своята правда.

³ Спомни си Своята милост към Иакова и Своята истина пред дома Израилев;

⁴ видяха всички земни краища спасението на нашия Бог.

⁵ Възкликавай пред Бога, цяла земя — запейте, радвайте се и пейте!

⁶ Пейте на Господа с гусли, с гусли и с глас псаломски,

⁷ с тръби ковани и с гласа на тръби рогови затръбете пред Царя Господ!

⁸ Да се разлюлее морето и онова, що го изпълня, вселената и всички живеещи в нея.

⁹ Реките ще запляскат вкупом с ръце, планините ще се възрадват

¹⁰ от лицето Господне — затуй, че Той иде, затуй, че Той иде да съди земята, да съди вселената с правда и людете — със Своята истина.

Псалом Давидов, 98.

¹ Господ се възцари, нека се гневят народите; Той седи върху херувимите, нека се тресе земята.

² Господ в Сион е велик и Той е високо над всички народи.

³ Да славословят Твоето име велико — понеже е страшно и свято.

⁴ И честта на Царя люби (праведен) съд; Ти утвърди справедливостта, съд и правда Ти извърши у Иакова.

⁵ Превъзнасяйте Господа нашия Бог и се покланяйте на подножието на нозете Му, понеже е свято.

⁶ Моисей и Аарон са сред свещениците Му и Самуил — сред призоваващите името Му: призоваваха Господа и Той ги слушаше,

⁷ в облачен стълб им говореше, понеже пазеха свидетелствата Му и повеленията Му, що беше им дал.

⁸ Господи Боже наш, Ти ги послуша; Боже, Ти бе милостив към тях и въздаваше за всички техни дела.

⁹ Превъзнасяйте Господа нашия Бог и се покланяйте в светата Му планина, понеже свят е Господ Бог наш.

Псалом Давидов, за благодарение, 99.

¹ Възкликни към Бога, цяла земя!

² Служете на Господа с веселие, влизайте пред Него с радост!

³ Познайте, че Господ е нашият Бог, Той ни създаде, а не ние — сами себе си: ние само сме Негов народ и овце на Неговото пасбище.

⁴ Влизайте през вратата Му с благодарение, в дворите Му — с песнопения: благодарете Му, хвалете Неговото име,

⁵ защото благ е Господ, вечна е милостта Му и даже до род и род пребъдва Неговата истина.

Псалом Давидов, 100.

¹ Ще възпявам пред Тебе милостиня и правосъдие, Господи.

² Ще пея и ще имам разум в пътя непорочен — кога ще дойдеш при мен? Ходих посред моя дом с кротост на сърце.

³ Не слагах пред очите си нищо незаконно, вършещите престъпления намразих.

⁴ Развратено сърце към мен не се прилепи, лукавия, който се отдалечава от мене, не познах,

⁵ клеветящия тайно ближния си го изгонвах; с човек с горделиви очи и с ненаситно сърце — с такъв не ядох.

⁶ Очите ми са върху верните по земята, та да ги разположа до себе си; ходещият в път непорочен — той ми служеше.

⁷ Не живееше посред дома ми постъпващият гордо; говорещият невярно не бе оправдан в очите ми.

⁸ (Още) от утрото аз изтребвах всички грешници по земята, за да погубя от Господния град всички, които вършат беззаконие.

Слава:

Катизма 14.

¹ Молитва на ниш, кога падне в униние и излее молбата си пред Господа,
101.

² Господи, чуй молитвата ми и моите вопли да стигнат до Тебе!

³ Не отвърщай от мене лицето Си: в деня на скръбта ми наклони към мене ухото Си, в деня, кога Те призова, скоро ме чуй!

⁴ Защото като дим изчезнаха дните ми и моите кости като сухо дърво изсъхнаха.

⁵ Бях покосен като трева и изсъхна сърцето ми, тъй че забравих да ям хляба си.

⁶ От гласа на въздишките ми прилепнаха костите о плътта ми.

⁷ Заприличах на пеликан в пустошта, станах като сова върху развалини.

⁸ Бях и станах като врабец, кацнал самотно върху покрив.

⁹ По цял ден ме ругаеха враговете ми и ония, които ме хвалеха, сега против мен се заклеха.

¹⁰ Защото пепел като хляб ядох и питието си размесвах със сълзи,

¹¹ поради Твоя гняв и Твоята ярост, понеже Ти ме въздигна и ме събори.

¹² Дните ми като сянка се смалиха и аз изсъхнах като сено.

¹³ А Ти, Господи, вечно пребъдваш и споменът за Тебе е от рода в род.

¹⁴ Ти като възкръснеш, ще дариш милост на Сион, че вече е време да се смилиш над него, че времето вече дойде.

¹⁵ Защото дори камъните му бяха свидни за рабите Ти и пръстта му ще им бъде мила.

¹⁶ И ще се побоят народите от името Господне и всички земни царе — от Твоята слава.

¹⁷ Защото ще съгради Господ Сион и в Своята слава ще се яви.

¹⁸ Той погледна милостиво на молитвата на смирените и не презря тяхното моление.

¹⁹ Нека бъде написано туй за идните родове и людете, които ще бъдат създадени, да възхвалят Господа,

²⁰ понеже Той погледна от светата Си височина, Господ склони очи от небето върху земята,

²¹ да чуе въздишката на окованите, да развърже синовете на умъртвените,

²² да възвести в Сион Господното име и Неговата възхвала в Иерусалим,

²³ когато се съберат народите вкупом и царете, за да служат на Господа.

²⁴ Обърна глас към Него той¹², в пътя на силата си: възвести ми краткостта на дните ми;

²⁵ не ме грабвай в половината на дните ми — Твоите години са от рода в род.

²⁶ В началото Ти, Господи, си основал земята и небесата са дело на Твоите ръце —

²⁷ те ще погинат, а Ти ще пребъдваш и всичко ще овехтее като дреха и като одежда Ти (всичко) ще свиеш и то ще се измени.

²⁸ А Ти си все същият и Твоите години не ще намалеят.

¹² Нищият, с чиято молитва начева този псалом.

²⁹ Синове на Твоите раби ще се вселят и потомството им вечно ще живее в правда.

Псалом Давидов, 102.

¹ Благославяй, душо моя, Господа, и всичко в мен (да благославя) святото Му име!

² Благославяй, душо моя, Господа, и не забравяй никое Негово благодеяние —

³ (Благославяй Този), Който очиства всичките ти беззакония, Който изцелява всички твои недъзи,

⁴ Който избавя от тление твоя живот, увенчава те с милост и щедрости,

⁵ Който изпълнява за добро твоео желание; ще се обнови като на орел младостта ти.

⁶ Господ е, Който раздава милости и правосъдие на всички оскърбявани,

⁷ Той показва пътищата Си на Моисея, Своите желания на синовете израилеви.

⁸ Щедър и милостив е Господ, дълготърпелив и многомилостив.

⁹ Той не се гневи докрай, нито довека негодува;

¹⁰ Не ни стори според беззаконията ни, нито ни въздаде според греховете ни,

¹¹ Защото колкото небето е по-високо от земята, тъй утвърди Господ милостта Си над ония, които Му се боят;

¹² Колкото далеч е изтокът от запада, толкова е отдалечил от нас нашите беззакония;

¹³ Както баща милва синове, тъй Господ обсипва с милост ония, които Му се боят.

¹⁴ Защото Той знае от какво сме създадени, помни, че ние сме пръст.

¹⁵ Човек — дните му са като тревата, като полски цвят — тъй прецъфтява:

¹⁶ Защото щом вятърът мине през него — и него го няма и никога вече не ще узнае своето място.

¹⁷ Милостта пък Господня е от века и довека над боящите Му се

¹⁸ и Неговата правда е със синовете на синовете, пазещи завета Му и помнещи заповедите Му, за да ги изпълняват.

¹⁹ Господ на небесата пригответи престола Си и Неговото царство владее над всичко.

²⁰ Благославяйте Господа, всички Негови ангели, могъщи в сила, вършещи словото Му, за да чуете гласа на думите Му.

²¹ Благославяйте Господа, всички Негови войнства, Негови слуги, които вършите волята Му.

²² Благославяйте Господа, всички Негови дела, на всяко място на Неговото владичество. Благославяй, душо моя Господа!

Слава:

Псалом Давидов, за сътворението на света, 103.

¹ Благославяй, душо моя, Господа: Господи Боже мой, Ти си безмерно велик; облякъл си се в славословие и великолепие —

² Ти, Който се обличаш в светлина като с дреха, Който простираш небето като шатра,

3 Който с води покриваш Своите превисоки (чертози), Който поставяш облаците за Своето възшествие, Който се носиш върху крилете на облаците,
4 Който правиш ангелите Си ветрове и слугите си — огнен пламък;
5 Който си укрепил земята върху нейната твърд и тя не ще се отклони във вечни векове.
6 Бездната е като дреха нейно одеяние, върху планините ще стоят водите.
7 От Твоята заплаха ще побягнат, от гласа на Твоя гръм ще се уплашат.
8 Възлизат планините и се спущат низините там, гдето Ти си им определил,
9 предели си турил, които не ще преминат, нито ще се обърнат назад, та да покрят земята.
10 Ти пращаш извори в клисурите, посред планините минават водите.
11 Те поят всички полски зверове и от тях пият дивите осли в жаждата си.
12 Край тях птиците небесни вият гнезда, изсред скалите издават глас.
13 Ти напояваш планините от висините Си, от плодовете на Твоите дела се насища земята.
14 Ти правиш да никне трева за добитъка и злак за полза на човека, за да изкара той хляб от земята —
15 И виното весели сърцето на човека, та да развесели лицето му с елей, а хлябът човешкото сърце укрепва.
16 Ще се наситят дървесата полски, кедрите ливански, що си насадил.
17 Там врабците ще вият гнезда, жилището на чаплата е най-първо сред тях.
18 Високите планини са за елените, скалата е прибежище за зайците.
19 Месечината Ти сътвори за времената; слънцето знае своя заник.
20 Ти спусна тъмнината и падна нощта — в нея ще излязат всички горски зверове:
21 младите лъвово, ревящи за плячка и искащи от Бога храна за себе си.
22 Изгрее ли слънцето те се събират и в леговищата си почиват.
23 Излиза човекът по делата си и за да се труди до вечерта.
24 Колко величествени са делата Ти, Господи! Всичко с премъдрост Ти си създал — земята се изпълни с Твоите творения.
25 Тъй и това огромно и ширно море — в него има безчет същества, малки и големи животни;
26 Там кораби плават, там е и драконът, що си направил, за да играе в морето.
27 Всички от Тебе очакват да им дадеш храна в благо време.
28 А щом им дадеш, те я събират; ръка щом отвориш — всички с блага се изпълват;
29 Отвърнеш ли лицето Си — в смут падат; отнемеш ли духа им — изчезват и в своята пръст се завръщат.
30 Щом пратиш Духа Си — и те ще се създадат, и Ти ще обновиш лицето на земята.
31 Да пребъде славата Господня навеки, ще се развесели за делата Си Господ,
32 Който приглежда земята и я прави да се тресе, Който щом се допре до планините и те задимяват.
33 Ще възпявам Господа в моя живот, ще пея на моя Бог, докле живея —
34 Нека Му бъдат сладостни думите ми, а аз ще се развеселя в Господа!
35 Да изчезнат от земята грешниците и беззаконниците, та вече да ги няма.
Благославяй, душо моя, Господа!

Слава:

Аллилуия, 104.

¹ На Господа хвала въздавайте и името Му призовавайте, (и) сред народите разгласяйте делата Му;

² Възпявайте Го и Му пейте, разказвайте за всичките Му чудеса.

³ Със свящото Му име се хвалете — да бъде весело сърцето на търсещите Господа;

⁴ Търсете Господа и твърди бъдете, търсете лицето Му непрестанно.

⁵ Помнете чудесата, що направи — Неговите чудеса и думите, излезли из устата Му.

⁶ Потомци Авраамови и Негови раби, синове на Иакова и Негови избраници!

⁷ Той е Господ Бог наш — по цялата земя са Неговите съдбини.

⁸ Той вечно помни завета Свой, словото, което заповяда на хиляди поколения,

⁹ което на Авраама завеща, и клетвата Си — на Исаака,

¹⁰ която даде за закон на Иакова и на Израиля — за завет вечен,

¹¹ с думите: на теб ще дам земята ханаанска, жребие на вашето наследство,

¹² когато бяха още малобройни, твърде малко и пришълци на нея.

¹³ И преминаха от народ в народ и от едно царство — в другородци,

¹⁴ Той не остави никой да ги оскърбява и зарад тях царе изобличи:

¹⁵ Не се допирайте до Моите помазаници и зло не правете на праведниците Ми.

¹⁶ И Той повика глад (да дойде) на земята, съсипа всеки хлебен стрък.

¹⁷ Изпрати пред тях човек — в робство бе продаден Иосиф;

¹⁸ С окови смириха нозете му, желязо окова живота му,

¹⁹ Докато му дойде слово от Него — слово от Господа го разпали;

²⁰ (Тогава) царят прати, та го развързаха, — владетелят на народа, той го освободи.

²¹ Постави го за господар на своя дом и управник на всичкия си имот,

²² да напътствува велможите му като него сам и старейшините му да учи на мъдрост.

²³ И влезе Израил в Египет и Иаков стана пришълец в земята Хамова.

²⁴ И Той умножи Своя народ премного и ги направи по-силни от враговете им.

²⁵ Той обърна сърцата им, та да намразят Неговия народ, да постъпват лукаво с рабите Му.

²⁶ Прати Своя раб Моисея и Аарона, когото Си избра.

²⁷ Вложи в тях думи за Своите знамения и за Своите чудеса в земята Хамова.

²⁸ Прати тъма и в мрак я потопа, задето се възпротивиха на словата Му.

²⁹ Превърна реките им в кръв и измори рибата им.

³⁰ Земята им се покри с жаби, дори вътрешните чертози на царете им.

³¹ Той рече и надойдоха песи-мухи и мушици изпълниха всичките им предели.

³² Дъждовете им превърна в градушка, в пламтящ огън в сред земите им

³³ и порази лозята им и смоковниците им, и погуби всяко дърво в пределите им.

³⁴ Той рече и надойдоха скакалци и гъсеници без чет и брой,

³⁵ и изпоядоха всичката трева в земите им и поядоха всичките плодове на тяхната земя.

³⁶ И порази всичко първородно в земята им, начатъка на всеки техен труд.

³⁷ И изведе (Своя народ) със сребро и злато, и сред колената им нямаше болен.

³⁸ Развесели се Египет за тяхното излизане, понеже страх го бе обзел поради тях.

³⁹ Разпери им облак — да ги закриля, и огън (им даде) — да им свети нощем.

⁴⁰ Те поискаха и (Той им) прати пълпъдъци и с хляб небесен ги насити;

⁴¹ Разтвори камъка и бликнаха води, потекоха реки в безводните места,

⁴² Понеже Той си спомни свящото Си слово към Авраама Своя раб

⁴³ и изведе Своя народ в радост и Своите избрани във веселие,

⁴⁴ и даде им страните на езичниците и те наследиха трудовете на народите,

⁴⁵ за да опазят Неговите повеления за правда и да дирят (прилежно) Неговия закон.

Слава:

Катизма 15.

Алилуия, 105.

- ¹ Благодарете на Господа, защото е благ, защото е вечна милостта Му.
- ² Кой ще изкаже могъщите дела на Господа, кой ще възвести всички Негови похвали?
- ³ Блажени са ония, които пазят истината и вършат правдата във всяко време.
- ⁴ Спомни си за нас, Господи, с благоволенieto Ти към Твоя народ! Посети ни с Твоето спасение,
- ⁵ за да видим в благоденствие Твоите избраници, да се развеселим във веселието на Твоя народ и да се хвалим с Твоето наследство.
- ⁶ Ние съгрешихме с нашите бащи, вършихме беззакония, сторихме неправди;
- ⁷ бащите ни в Египет не разбраха чудесата Ти и не си спомниха многото Твои милости и Те огорчиха, преминавайки Червеното море.
- ⁸ Ала Той ги спаси заради името Си, та да яви силата Си.
- ⁹ И забрани на Червеното море — и то пресъхна, и ги преведе през дълбините като през пустиня,
- ¹⁰ и ги спаси от ръцете на мразещите ги и ги избави от ръцете вражи.
- ¹¹ Покри водата тия, които ги преследваха — ни един от тях не се избави.
- ¹² И те повярваха на словото Му и с похвала Го възпяха.
- ¹³ Скоро обаче забравиха делата Му и не дочакаха съвета Му,
- ¹⁴ увлякоха се с похотливост в пустинята и Бога изкушаваха в безводната земя.
- ¹⁵ И Той изпълни тяхното прошение, изпрати на душата им насищане.
- ¹⁶ И прогневиха Моисея в стана и светия Господен Аарон.
- ¹⁷ Отвори се земята, та погълна Датан и тълпата Авиронова покри;
- ¹⁸ разгоря се огън посреди тълпата им и пламък изгори грешниците.
- ¹⁹ И те си направиха телец в Хорив и поклониха се на истукана,
- ²⁰ и Неговата слава измениха в подобие на телец, който яде трева.
- ²¹ И забравиха Бога, Който ги спасява, Който извърши велики дела в Египет
- ²² и чудеса в земята Хамова, и страшни неща в Червеното море.
- ²³ И Той рече, че ще ги погуби, ако не бе застанал в съкрушение пред Него Моисей, избраникът Му, за да отвърне яростта Му, та да не ги погубва.
- ²⁴ А те презряха възжелената земя, на думите Му не повярваха.
- ²⁵ И зароптах в жилищата си, не чуха гласа Господен.
- ²⁶ И Той издигна ръката Си над тях, та да ги повали в пустинята,
- ²⁷ и потомството им да погуби сред народите и сред страните да ги разпилее.
- ²⁸ И те се прилепиха към Ваалфегор и ядоха жертви (принасяни) на бездушните,
- ²⁹ и разгневиха Го с делата си и гибелта сред тях се умножи.
- ³⁰ Но стана Финеев и Го умилостиви и сечта престана;
- ³¹ и в правда му се вмени, от рода в род во веки.
- ³² А те Го разгневиха край водата на пререканието и пострада Моисей заради тях,
- ³³ понеже твърде огорчиха духа му и той сгреши с устата си.
- ³⁴ Те не изтребиха езичниците, за които Господ бе им рекъл
- ³⁵ и се смесиха с езичниците и се научиха на делата им,

³⁶ и взеха да служат на истуканите им и това им бе за съблазън.
³⁷ И принесоха в жертва синовете Си и дъщерите Си на бесовете,
³⁸ и проляха кръв невинна — кръвта на синовете и на дъщерите си, които
принесоха в жертва на ханаанските идоли. И земята се оскверни от кръвта на
убийствата им,
³⁹ и осквернена бе земята от делата им и те блудствуваха в начинанията си.
⁴⁰ И разгневи се в ярост Господ на Своя народ и погнуса се от Своето наследство,
⁴¹ и предаде ги във вражески ръце, и завладяха ги ония, що ги мразеха.
⁴² И мъчеха ги враговете им и те се смириха под ръцете им.
⁴³ Много пъти Той ги избавяше, ала те Го огорчаваха с упорството си и в
беззаконията си бяха унижавани.
⁴⁴ Ала видя Господ как те скърбяха и вслуша се в моленията им,
⁴⁵ и спомни си завета Свой и в многото Си милост се разкая,
⁴⁶ и вдъхна милост към тях у всички, които ги бяха завладели.
⁴⁷ Спаси ни, Господи Боже наш, и събери ни отсред народите, та с
благодарност да възпяваме свящото Ти име и с Твоята прослава да се хвалим.
⁴⁸ Благословен е Господ Бог Израилев от века и довека; и ще рекат всички
люде: тъй да бъде! Тъй да бъде!

Слава:

Алилуя, 106:

¹ Благодарете на Господа, понеже е благ, понеже е вечна милостта Му.
² Нека кажат избавените от Господа — ония, които Господ избави от ръката
вражия,
³ и ги събра отсред страните: от изтока и запада, от север и откъм морето;
⁴ те бродеха по безводната пустиня, не намериха пътя към населен град —
⁵ гладни и жадни бяха, та душата им чезнеше в тях.
⁶ И викнаха към Господа, когато скърбяха, и Той ги избави от бедите им,
⁷ и ги поведе по правия път, за да влязат в населения град.
⁸ Да изповядват пред Господа Неговите милости и чудните Му дела — пред
синовете човешки,
⁹ понеже Той насити пустата душа и гладната душа изпълни с блага —
¹⁰ седящите в тъмнина и смъртна сянка, окованите в нищета и с желязо,
¹¹ понеже те се възпротивиха на словата Божии и замисъла на Всевишния
отхвърлиха
¹² то и сърцето им се смири в трудовете, и те изнемогнаха, и помощник не им се
яви.
¹³ И (тогава) извикаха към Господа, когато скърбяха, и Той ги спаси от бедите
им,
¹⁴ и ги изведе от мрака и от сянката смъртна, и оковите им разтроши,
¹⁵ за да изповядват пред Господа Неговите милости и чудните Му дела —
пред синовете човешки,
¹⁶ понеже строши медните врати и сломи железните решетки.
¹⁷ Прие ги от пътя на тяхното беззаконие, понеже те за беззаконията си бяха
смирявани.

18 От всякаква храна се погнуши душата им и те се доближиха до дверите на смъртта;
19 и викнаха към Господа, когато скърбяха, и Той ги спаси от бедите им —
20 изпрати словото Си и ги изцели, избави ги от сквернотите им,
21 за да изповядват пред Господа Неговите милости и чудните Му дела — пред синовете човешки,
22 и да Му принасят като жертва — възхвала, и в радост да възвестяват делата Му.
23 Слизащите с кораби в морето, ония, които вършат дела сред многото води —
24 те видяха делата Божии и чудесата Му всред дълбините.
25 Той каза — и буен вятър духна и вълни от него се разбушуваха,
26 до небесата се издигат те и вдън море се спущат; душата им от зло се топеше,
27 те се объркаха и като пиян се олюляваха и цялата им мъдрост бе погълната.
28 Тогава те завикаха към Господа, когато скърбяха, и Той ги изведе от бедствията им,
29 и заповяда на бурята — и тя утихна и вълните се успокоиха, и Той ги напъти към пристанището на Своето желание,
30 за да изповядват пред Господа Неговите милости и чудните Му дела — пред синовете човешки,
31 за да Го превъзнасят в събранието на хората и на седалището на старейшините да Го възхваляват.
32 Той превърна реки в пустини и извори водни в суходолия,
33 земя плодородна — в солени долчини, заради злините на живеещите в нея.
34 Той превърна пустиня в езера пълноводни и земя безводна в извори с вода,
35 и засели там гладуващите и те си построиха градове за обитаване
36 и засяха ниви и посади лозя, които им дадоха обилен плод.
37 И ги благослови и те се твърде умножиха, и добитъкът им Той не остави да намалее.
38 Ала те намаляха и бяха смирени чрез скърби, злини и болки,
39 презрение се изля върху князете им и Той ги остави да блуждаят из непроходими места, гдето няма път.
40 И Той извлече бедния от нищетата и умножи като стадо неговия род.
41 Ще видят праведните и ще се развеселят и всяко беззаконие ще затули устата си.
42 Кой е премъдър, та да опази тези неща и да разбере милостите на Господа?

Слава:

Песен, псалом Давидов, 107.

1 Готово е сърцето ми, Боже, готово е сърцето ми — ще пея и хвала ще въздавам в моята слава.
2 Стани, славо моя, станете, псалтир и гусла; ще стана рано.
3 Тебе, Господи, ще възхвалявам посред народите, на Тебе ще пея сред племената,
4 защото велика е над небесата милостта Ти и Твоята истина е до облаците.

⁵ Възнеси се на небесата, Боже, и по цяла земя (да се възнеся) Твоята слава,
⁶ за да се избавят Твоите възлюбени — спасявай с десницата Си и ме чуй.
⁷ Бог проговори в светилището Си: ще се възнеса и ще разделя Сихем и долината на селищата ще размеря.
⁸ Мой е Галаад, мой е и Манасия, и Ефрем е защита на главата Ми, Иуда е Мой цар.
⁹ Моав е съсъд на надеждата Ми, върху Идумея ще простра обувката Си; на Мене се покориха другородците.
¹⁰ Кой ще ме въведе в укрепения град? Или кой ще ме напъти до Идумея?
¹¹ Не Ти ли, Боже, Който ни отхвърли? И мигар не ще излезеш с войските ни?
¹² Дай ни помощ посред скърбите, понеже суетно е (да се надяваме на) човешко спасение.
¹³ Чрез Бога ще проявим сила и Той ще унищожи нашите врагове.

В края, псалом Давидов, 108.

¹ Боже, не премълчавай моята възхвала,
² понеже устата на грешника и устата на измамника се отвориха против мене, с език лъжлив срещу мен говориха
³ и с думи на омраза ме обкръжиха и без вина се нахвърлиха върху ми.
⁴ В замяна на моята любов, те лъжовно ме обвиняваха, а аз се молах;
⁵ те за доброто със зло ми отплатиха и с омраза — за това, че ги възлюбих.
⁶ Постави грешник срещу него и дяволът да застане от дясната му страна;
⁷ кога се съди, осъден да излезе и молитвата му да му бъде за грях.
⁸ Да бъдат дните му кратки и друг достойнството му да получи;
⁹ синовете му да останат сираци и жена му — вдовица;
¹⁰ да скитат от място на място синовете му и просяци да станат, прокудени да бъдат от домовете си,
¹¹ заемодавец да поиска всичко, що му принадлежи и чужденци да разграбят трудовете му;
¹² да няма за него застъпник и никой да не се смилява над сиротите му,
¹³ децата му да бъдат предадени на гибел, за едно поколение да бъде заличено името му.
¹⁴ Да се спомни пред Господа беззаконието на бащите му и грехът на майка му да не бъде очистен —
¹⁵ нека те всякога бъдат пред Господа и да се затрие от земята споменът за тях,
¹⁶ понеже не си спомни да стори милост, но гонеше човек нищ и беден, и диреше да умъртви сломения по сърце.
¹⁷ И той обикна проклятието — и проклетие ще го застигне; благословието не поиска, затуй и (благословието) от него ще побегне.
¹⁸ Той се облече в проклятието като в дреха и то като вода проникна до утробата му и като елей — в костите му;
¹⁹ нека му бъде като дреха, в която се облича, и като пояс, с който завинаги ще се опаше.
²⁰ Тъй ще постъпи Господ с тия, що ме клеветят и зло говорят против душата ми.
²¹ Но Ти, Господи, Господи, стори ми според името Си, защото блага е Твоята милост.

- ²² Избави ме, понеже аз съм беден и сиромаш и сърцето ми в мен е смутено,
²³ изчезнах като сянка, когато се скъси, от мен се отърсиха като от скакалци.
²⁴ Коленете ми от пост изнемогнаха и плътта ми се измени от (лишенията от) елей.
- ²⁵ Аз им бях за гавра, гледаха ме и клатеха главите си.
²⁶ Помогни ми, Господи Боже мой, и ме спаси по Твоята милост,
²⁷ и нека разберат, че тук е действувала Твоята ръка и че Ти, Господи, си сторил това.
- ²⁸ Те ще проклинат, но Ти ще благославяш; нека въставащите против мен да се посрамят, а Твоят раб да се развесели.
- ²⁹ В срамота да се облекат клеветниците ми и като с дреха в своя срам да се покрият.
- ³⁰ От все сърце ще славя Господа с устата си и посред множествата Него ще възхвалям,
- ³¹ понеже застана отдясно на бедния, за да спаси душата ми от гонителите й.

Слава:

Катизма 16.

Псалом Давидов 109.

¹ Рече Господ на моя Господ: седи от дясната Ми страна, докле туря враговете Ти подножие на нозете Ти.

² Жезъл на сила ще ти изпрати Господ от Сион; господствуй посред враговете си.

³ С Тебе е господството в деня на Твоето могъщество, в блясъка на Твоите светии: от утробата преди зорницата Аз Те родих.

⁴ Закле се Господ и не ще се разкае: Ти си йерей навеки по чина Мелхиседеков.

⁵ Господ отдясно на Тебе съкруши царе в деня на Своя гняв.

⁶ Той ще съди сред народите, Той ще ги изпълни с мъртви тела, ще съкруши главите на мнозина на земята.

⁷ По пътя Той ще пие от потока, затова ще вдигне високо глава.

Алилуя, 110.

¹ Ще Ти възнасям благодарност, Господи, от всичкото си сърце в събранието на праведните и всред множеството.

² Велики са делата Господни, съвършени във всички Негови повели.

³ Възхвала и великолепие е Неговото дело и правдата Му пребъдва от века и довека.

⁴ Той е сторил да бъдат запомнени чудните дела Негови; милостив и щедър е Господ.

⁵ Той даде храна на боящите Му се, Той вечно ще помни Своя завет.

⁶ Силата на делата Си възвести на Своя народ, за да му даде наследие на народите.

⁷ Делата на ръцете Му са истина и правосъдие, верни са всичките Му заповеди,

⁸ утвърдени за вечни векове, сътворени в истина и в правота.

⁹ Той прати избавление на Своя народ, заповяда навеки Своя завет — свято и страшно е Неговото име.

¹⁰ Начало на мъдростта е страхът Господен, всички постъпващи според него (се сдобиват с) добър разум. Неговата възхвала пребъдва във вечни векове.

Алилуя, Агеева и Захариева, псалом 111.

¹ Блажен е оня човек, който се бои от Господа — той крепко ще възлюби Неговите заповеди.

² Силно на земята ще бъде потомството му, родът на праведните ще бъде благословен.

³ Слава и богатство ще изпълват дома му, а правдата му пребъдва от века и довека.

⁴ Възсия в мрака светлина за праведните; милостив е той и състрадателен, и праведен.

⁵ Добър е човекът, който състрадава и раздава — такъв отмерва думите си с разсъдливост,

⁶ понеже не ще се поклати во веки. Вечен ще бъде споменът за праведника;

⁷ от зла мътва не ще се уплаши, готово е сърцето му да се уповава на Господа

—

⁸ утвърди се сърцето му, не ще се уплаши, докле погледне върху враговете си.

⁹ Той щедро раздаде, на сиромаси даде — правдата му пребъдва от века до века, рогът му ще се възнесе в слава.

¹⁰ Грешникът ще види и ще се прогневи, ще поскърца със зъби и ще се стопи — желанието на грешника ще погине.

Слава:

Алилуя, 112.

¹ Хвалете, служители Господни, хвалете името Господне.

² Нека бъде благословено името Господне от сега и до века.

³ От изгрев слънце до заник името Господне е във възхвала.

⁴ Висок над всички народи е Господ, над небесата пребъдва славата Му,

⁵ Кой е като Господ нашия Бог? Той живее във висините

⁶ и милостно гледа на смирените на небето и на земята —

⁷ Той вдига от земята нищия и от сметище издига бедния,

⁸ та да го постави заедно с князете — с князете на Своя народ,

⁹ Той заселва в дом неплодната (като) майка, която се радва за чедата си.

Алилуя, 113.

¹ При излизането на Израил от Египет — на дома Иаковов отсред народа варварски,

² бе Иудея Негово светилище и Израил — Негово владение.

³ Морето (ги) видя и побягна, Иордан назад се върна,

⁴ планините заскачаха като овни и хълмовете — като агнета.

⁵ Какво ти е, море, та побягна? И на теб, Иордане, че се върна назад?

⁶ И (на вас), планини, че заскачахте като овни и вие, хълмове, като агнета.

⁷ От лицето на Господа потрепери земята, от лицето на Бога Иаковов,

⁸ Който превърна скалата във водни езера и канарата — в извори водни.

⁹ Не на нас, Господи, не на нас, а на Твоето име отдай слава за Твоята милост и Твоята истина,

¹⁰ за да не рекат езичниците „где е техният Бог?“

¹¹ Ето, нашият Бог е на небето и на земята, всичко, що пожела, Той извърши.

¹² (А) идолите на езичниците са сребро и злато, дело на ръце човешки —

¹³ уста имат, но не говорят; очи имат, но не виждат;

¹⁴ уши имат, но не чуват, носове имат, но не обоняват;

¹⁵ ръце имат, но не докосват, нозе имат, но не ходят и глас от гърлото си не издават.

¹⁶ Нека бъдат подобни на тях ония, които ги правят и всички, които на тях се надяват.

¹⁷ (А) домът Израилев се уповаваше на Господа, Той им е помощник и закрилник.

¹⁸ Господ, като си спомни за нас, ни благослови — Той благослови дома Израилев, благослови дома Ааронов,

¹⁹ благослови всички, които се боят от Господа — малки и големи.

²⁰ Да даде още Господ на вас — на вас и вашите синове,

²¹ благословени сте вие от Господа, Който е създал небето и земята.

²² Небето на небесата е за Господа, земята пък Той даде на синовете човешки.

²³ Мъртвите не ще Те възхвалят, Господи, нито някой от ония, що се спускат в ада,

²⁴ но ние, живите, ще благославяме Господа от сега и довека.

Алилуя, 114.

¹ С любов се изпълних, понеже Господ ще чуе гласа на моето моление,

² понеже Той наклони ухото Си към мен и във всички мои дни аз Него ще призовавам,

³ Обзеха ме смъртни болки, адски бедствия ме налетяха, скръб и страдание намерих

⁴ и името на Господа призовах: О, Господи, избави душата ми!

⁵ Милостив е Господ и праведен и милост излива нашият Бог,

⁶ Господ, Който пази младенците — аз се смирих и Той ме спаси.

⁷ Възвърни се, душо моя, в своя покой, понеже Господ те обсипа с блага;

⁸ защото Той изтръгна душата ми от смъртта, очите ми — от сълзи и нозете ми — от препъване.

⁹ Ще постъпвам угодно на Бога в страната на живите.

Слава:

Алилуя, 115.

¹ Повярвах и затова говорих; аз бях дълбоко смирен.

² В моето изстъпление аз рекох: всеки човек е лъжа.

³ Какво да въздам на Господа за всичко, което Той ми е дал?

⁴ Чашата на спасението ще приема и името Господне ще призова.

⁵ Обещанията си към Господа аз ще изпълня пред всички Негови люде.

⁶ Скъпа е в очите на Господа смъртта на Неговите светии.

⁷ О, Господи, Твой раб съм аз — Твой раб и син на Твоята рабиня, — Ти разкъса моите окови.

⁸ На Тебе аз ще принеса хвалебна жертва и името на Господа ще призовавам.

⁹ Обещанията си към Господа аз ще изпълня пред всички Негови люде,

¹⁰ в дворите на дома Господен, посред теб, Иерусалиме!

Алилуя, 116.

¹ Хвалете Господа, всички народи, хвалете Го, всички племена,

² понеже милостта Му към нас е непоклатима и истината Господня пребъдва навеки.

Алилуя, 117.

- ¹ Благодарете на Господа, защото е благ, защото е вечна милостта Му!
² Нека рече сега домът Израилев, че Той е благ и че е вечна милостта Му.
³ Нека рече сега домът Ааронов, че Той е благ и че е вечна милостта Му.
⁴ Нека рекат сега всички, които се боят от Господа, че Той е благ и че е вечна милостта Му.
⁵ От скръбта си призовах Господа и Той ме чу и ме изведе на простор.
⁶ Господ е мой помощник и не ще се уплаша — какво ще ми стори човек?
⁷ Господ е мой помощник и аз ще гледам върху враговете си.
⁸ По-добре е да се надяваш на Господа, нежели да се осланяш на човек;
⁹ по-добре е да се уповаваш на Господа, нежели да се облягаш на князе.
¹⁰ Всички народи ме наобиколиха, но с името Господне аз се бранех срещу тях.
¹¹ От всички страни ме притиснаха те, но с името Господне аз се бранех срещу тях.
¹² Както пчели обкръжават медна пита, тъй и те ме обкръжиха и се разпалиха като огън в (сухи) тръни, ала с името Господне аз се бранех срещу тях.
¹³ Отритнат, аз политнах, за да падна, но Господ ме взе на ръце.
¹⁴ Моя крепкост и мое песен е Господ — Той ми стана спасение.
¹⁵ Глас на радост и на спасение изпълва селенията на праведните: десницата Господня прояви сила;
¹⁶ десницата Господня ме въздигна, десницата Господня прояви сила.
¹⁷ Не ще умра, но жив ще бъда и ще разказвам за делата Господни:
¹⁸ строго ме Господ наказва, но на смърт не ме предаде!
¹⁹ Отворете ми вратата на правдата — след като вляза в нея, ще възнасям благодарност на Господа.
²⁰ Тази е вратата Господня, праведните ще влязат в нея.
²¹ Ще Те хваля, понеже Ти ме чу и стана мое спасение.
²² Камъкът, който зидарите пренебрегнаха, той стана глава на ъгъла —
²³ от Господа бе това и е дивно в нашите очи.
²⁴ Този е денят, който Господ сътвори — да се зарадваме и развеселим в него!
²⁵ О, Господи, спаси ни! О, Господи, помогни ни!
²⁶ Благословен е идещият в името Господне — благословихме ви от дома Господен.
²⁷ Бог е Господ и ни се яви на нас — направете празник с гъсти клонки, дори до роговете на олтаря.
²⁸ Бог мой си Ти и ще Те славя, Бог мой си Ти и ще Те превъзнасям; ще Ти въздавам благодарност, понеже Ти ме чу и бе за мен спасение.
²⁹ Благодарете на Господа, защото е благ, защото е вечна милостта Му!

Слава:

Катизма 17

Алилуя, 118.

- ¹ Блажени са непорочните в пътя, които ходят в закона Господен.
- ² Блажени са, които изучават Неговите свидетелства — от все сърце ще Го потърсят те,
- ³ понеже ония, които вършат беззакония, не ходиха в Неговите пътища.
- ⁴ Ти си заповядал усърдно да пазим Твоите заповеди —
- ⁵ о, да се изправеха моите пътища, за да опазя Твоите наредби,
- ⁶ тогава не ще се посрамя, когато имам пред очи всички Твои заповеди.
- ⁷ Ще Те хваля в правота на сърцето, когато се науча на съдбите на Твоята правда.
- ⁸ Твоите наредби ще опазя — не ме оставяй съвсем.
- ⁹ Как ще изправи младият своя път? Като пази Твоите слова.
- ¹⁰ От все сърце Те подирих — не ме отхвърляй от Твоите заповеди.
- ¹¹ В моето сърце скътах Твоите слова, за да не съгреша пред Тебе.
- ¹² Благословен си, Господи, научи ме на Твоите наредби.
- ¹³ С устните си възвестих всички съдби на Твоите уста.
- ¹⁴ На пътя на Твоите свидетелства се насладих като на пълнота от богатства.
- ¹⁵ Над Твоите заповеди ще размишлявам и ще разбера Твоите пътища.
- ¹⁶ С праведните Ти наредби ще се поучавам и не ще забравя Твоите слова.
- ¹⁷ Въздай на Твоя раб, дай ми живот и ще опазя Твоите слова.
- ¹⁸ Отвори очите ми и ще разбера чудесата, скрити в Твоя закон.
- ¹⁹ Пришълец съм аз на земята, не крий от мене Твоите заповеди.
- ²⁰ Душата ми обикна да жадува за Твоите съдби по всяко време.
- ²¹ Ти си укорил гордите, проклетите са отклоняващите се от Твоите заповеди.
- ²² Отнеми от мене хула и унижение, понеже Твоите свидетелства аз търсех,
- ²³ понеже седнаха князе и мене клеветяха, а Твоят раб размисляше върху праведните Ти наредби;
- ²⁴ понеже Твоите свидетелства са мое поучение и Твоите наредби са мои съветници.
- ²⁵ Прилепна доземи душата ми — дай ми живот по Твоето слово.
- ²⁶ Разгласих пътищата си и Ти ме чу — научи ме на Твоите наредби.
- ²⁷ Пътя на Твоите наредби вложи в разума ми и ще размислям над Твоите чудеса.
- ²⁸ Задряма душата ми от униение — утвърди ме в Твоите слова.
- ²⁹ Отдалечи от мене пътя на неправдата и чрез Твоя закон ме помилвай.
- ³⁰ Избрах пътя на истината и Твоите съдби не забравих.
- ³¹ Привързах се към Твоите свидетелства, Господи, не ме посрамай.
- ³² По пътя на заповедите Ти тичах, когато Ти разшири сърцето ми.
- ³³ Постами ми за закон, Господи, пътя на Твоите наредби и аз винаги ще го търся.
- ³⁴ Вразуми ме и аз ще изследвам Твоя закон и ще го пазя от цялото си сърце.
- ³⁵ Напъти ме по пътеката на Твоите заповеди, понеже нея аз пожелах.
- ³⁶ Склони сърцето ми към Твоите свидетелства, а не към алчност.
- ³⁷ Отвърни очите ми, та да не виждат суета — в Твоя път ми дай живот.
- ³⁸ Постами Твоето слово у Твоя раб за страх пред Теб.

39 Снеми от мене укора, от който се боя, понеже Твоите съдби са благи.
40 Ето, зажадувах за Твоите заповеди, в Твоята правда дай ми живот.
41 И нека дойде върху мен Твоята милост, Господи, Твоето спасение по думата Ти.
42 И ще отвърна на хулещите ме със слово: понеже на Твоите слова се уповавах.
43 И не отнемай от устните ми думите на истината докрай, понеже на Твоите съдби се уповавах,
44 И ще опазя Твоя закон винаги, навеки и за вечни векове.
45 И ходих в широта, понеже Твоите заповеди подирих,
46 И говорех пред царе за Твоите свидетелства и не се срамувах,
47 И размислях над Твоите заповеди, които обикнах дълбоко,
48 и въздигах ръцете си към Твоите заповеди, които обикнах, и над Твоите наредби аз размишлявах.
49 Спомни си думите Си към Твоя раб, на които ми даде да се уповавам —
50 Това ме утеши в моето страдание, понеже Твоето слово ми даде живот.
51 Горделивците вършеха безброй беззакония, ала от закона Ти аз не се отклоних.
52 Спомних си съдбите Ти от древност, Господи, и се утеших.
53 Унилоост ме обзе поради грешниците, които изоставят Твоя закон.
54 В песни изливах Твоите наредби на мястото на странството ми.
55 Нощем си спомних Твоето име, Господи, и опазих Твоя закон.
56 Това ми бе, понеже търсих Твоите наредби.
57 Ти си моят дял, Господи — казах, че ще спазвам Твоите заповеди!
58 Пред лицето Ти се помолих от цялото си сърце: помилвай ме по Твоето слово.
59 Мислех върху Твоите пътища и обръщах стъпките си към Твоите свидетелства.
60 Приготвих се и не се смутих, та да опазя Твоите заповеди.
61 Въжетата на грешниците ме обвиха, но аз не забравих Твоя закон.
62 В полунощ ставах, за да Ти благодаря заради съдбите на Твоята правда.
63 Съобщник съм на всички, които се боят от Тебе и пазят Твоите заповеди.
64 Твоите милости, Господи, изпълват земята — научи ме на Твоите наредби.
65 Ти стори добро на Твоя раб, Господи, по Твоето слово —
66 Научи ме на доброта, благоденствие и знание, понеже повярвах на Твоите заповеди.
67 Преди да бъда смирен, аз съгрешавах, затова пазя Твоето слово.
68 Благ си Ти, Господи, и с Твоята благост научи ме на Твоите наредби.
69 Умножи се срещу мен неправдата на гордите, ала аз с цялото си сърце изучавам Твоите заповеди.
70 Втвърди се като съсирено мляко сърцето им, а пък аз се вглъбявах в Твоя закон.
71 Добре ми е, че си ме смирил, та да се науча на Твоите наредби.
72 Добър е за мен законът на Твоите уста — по-добър от хиляди (късове) злато и сребро.

Слава:

⁷³ Твоите ръце ме сътвориха и ме създадоха — вразуми ме и ще се науча на Твоите заповеди.

⁷⁴ Ония, които се боят от Тебе, ще ме видят и ще се развеселят, понеже се уповавах на Твоите слова.

⁷⁵ Разбрах, Господи, че твоите съдби са правда и (че) Ти справедливо си ме смирил.

⁷⁶ Но нека милостта Ти да ми бъде за утешение, според думата Ти към Твоя раб!

⁷⁷ Нека се излеят върху мене Твоите щедрости и жив ще бъда, защото над Твоя закон аз размислям.

⁷⁸ Нека се посрамят гордите, понеже неправедно постъпвах с мен беззаконно — аз пък ще се вглъбявам в Твоите заповеди.

⁷⁹ Да ме обърнат ония, които се боят от Тебе и познават Твоите откровения.

⁸⁰ Нека сърцето ми бъде непорочно в Твоите наредби, за да не се посрамя.

⁸¹ Чезне душата ми за Твоего спасение, на Твоите слова се уповавах.

⁸² Очите ми се стопиха (в очакване) на словото Ти, думайки: кога ще ме утешиш?

⁸³ Понеже станах като мях на мраз — Твоите наредби не забравих.

⁸⁴ Колко са дните на Твоя раб? Кога ще извършиш съд над ония, които ме преследват?

⁸⁵ Разправяха ми рушителите на закона своите мисли, но не приличат те на Твоя закон, Господи;

⁸⁶ Всички Твои заповеди са истина. Неправедно ме гонят, помогни ми!

⁸⁷ Без малко не ме погубиха на земята, ала аз не оставих Твоите заповеди.

⁸⁸ Дай ми живот по милостта Си и ще опазя свидетелствата на устата Ти.

⁸⁹ Навеки словото Ти, Господи, пребъдва на небето.

⁹⁰ От рода в род е Твоята истина; Ти си основал земята и тя пребъдва.

⁹¹ Денят настава по Твоята наредба, защото всичко на Тебе служи,

⁹² Ако не бе Твоят закон утеха за мене, погинал бих в моето унижение.

⁹³ Во веки не ще забравя Твоите наредби, понеже в тях Ти ми даде живот.

Среда

⁹⁴ Твой съм аз — спаси ме, понеже търсих Твоите наредби!

⁹⁵ Грешниците ме причакваха, та да ме погубят, но аз разбрах Твоите откровения.

⁹⁶ На всяко съвършенство аз видях предел, ала Твоята заповед е безмерно широка.

⁹⁷ Как възлюбих Твоя закон, Господи — всеки ден размислям над него.

⁹⁸ Ти си ми дал повече мъдрост от враговете ми чрез Твоята заповед, понеже тя е моя навеки.

⁹⁹ Разбирам по-добре от всички, които ме учат, понеже Твоите откровения са мое поучение.

¹⁰⁰ Разбирам по-добре от старците, понеже търсих Твоите заповеди.

¹⁰¹ От всички пътища на злото удържах нозете си, за да опазя Твоите слова;

¹⁰² От Твоите съдби не се отклоних, защото Ти си ги поставил закон за мене.

¹⁰³ Как сладки са за гърлото ми Твоите слова — по-сладки от мед са в устните ми.

104 От Твоите заповеди получих разум, затова намразих всички неправедни пътища.

105 Светилник за нозете ми е Твоят закон и светлина над пътеките ми.

106 Клех се и твърдо реших да опазя съдбите на Твоята правда.

107 Докрай се смирих — Господи, оживи ме по Твоето слово.

108 Благоволи към волните (приношения) на устните ми, Господи, и научи ме на Твоите съдби.

109 Душата ми е всякога в Твоите ръце и Твоя закон аз не забравих.

110 Поставиха ми грешниците примка, ала от Твоите заповеди аз не се отклоних.

111 Наследих Твоите откровения вовеки, понеже те са радостта на моето сърце.

112 Склоних сърцето си да изпълнявам Твоите наредби вовеки за въздаяние.

113 Престъпващите закона (Ти) намразих, а Твоя закон аз обикнах.

114 Помощник мой и застъпник мой си Ти — на Твоите слова аз се уповавах.

115 Махнете се от мен, лукави люде, и аз ще изучавам заповедите на моя Бог.

116 Подкрепи ме по Твоето слово и ще бъда жив, и не ме оставяй посрамен в надеждата ми.

117 Помогни ми и ще намеря спасение и ще размислям всякога над Твоите наредби.

118 Ти си презрял всички отстъпници от Твоите наредби, понеже тяхното мислене е неправедно.

119 За престъпници считах всички грешници на земята, затова обикнах Твоите откровения.

120 Прикови към Твоя страх плътта ми, защото се боя от Твоите съдби.

121 Извърших съд и правда — не ме предавай на моите гонители!

122 Приеми Твоя раб с добро, та да не ме клеветят гордите.

123 Чезнеха очите ми за Твоето спасение и за словото на Твоята правда —

124 Постъпи с Твоя раб по Твоята милост и на Твоите наредби ме научи.

125 Твой раб съм аз — вразуми ме и ще узная Твоите откровения.

126 Време е Господ да действа — разориха Твоя закон.

127 Затова обикнах Твоите заповеди повече от злато и топаз;

128 Затова се насочвах към всички Твои заповеди, намразих всички неправедни пътища.

129 Дивни са Твоите откровения — затова душата ми ги изучаваше.

130 Разкриването на Твоите слова просвещава и вразумява младенци.

131 Отворих устата си и привлякох дух, защото за Твоите заповеди жадувах.

Слава:

132 Погледни на мене милостиво и ме помилвай според съда на любещите Твоето име.

133 Изправи стъпките ми по Твоето слово и нека не ме обладава никакво беззаконие.

134 Избави ме от човешката клевета и ще опазя Твоите заповеди.

135 Озари с лицето Си Твоя раб и ме научи на Твоите наредби.

136 От очите ми изблигнаха водни извори, понеже не опазих Твоя закон.

137 Праведен си Ти, Господи, и прави са Твоите присъди —

138 Ти си дал като твърда заповед правдата на Твоите откровения и Твоята истина.

139 Ревността по Тебе ме разтапя, понеже враговете Ти забравиха Твоите слова.

140 Пречисто е Твоето слово, затова и го обикна Твоят раб.

141 Най-малък съм аз и презрян, ала не забравих Твоите наредби.

142 Твоята правда е правда веќе и Твоят закон е истина.

143 Скърби и нужди ме обзеха — с Твоите заповеди се поучавам.

144 Правда веќе са Твоите откровения — вразуми ме и ще бъда жив.

145 Викнах от все сърце: чуй ме, Господи, ще търся Твоите наредби.

146 Викнах ти: спаси ме и ще опазя Твоите откровения.

147 Изпреварих зората и викнах, на Твоите слова се уповавах.

148 Побързаха очите ми към утрото, за да се поучават с Твоите слова.

149 Чуй моя глас, Господи, по Твоята милост — по Твоята съдба дай ми живот.

150 Приближиха се ония, които беззаконно ме преследват, ала от Твоя закон те се отдалечиха.

151 Близко си Ти, Господи, и всички Твои пътища са истина.

152 Отначало познах от Твоите откровения, че Ти навеќе си ги основал.

153 Виж моето унижение и ме избави, защото Твоя закон аз не забравих.

154 Съди моето дело и ме избави, заради Твоето слово дай ми живот.

155 Далече е спасението от грешниците, понеже не потърсиха Твоите наредби.

156 Много са Твоите щедрости, Господи, дай ми живот по Твоята съдба.

157 Много са гонителите и притеснителите ми, но от Твоите откровения аз не се отклоних.

158 Виждах постъпващите неразумно и чезнех, понеже не пазеха Твоите слова.

159 Виж, че обикнах Твоите заповеди — Господи, по милостта Си ми дай живот.

160 Начало на Твоите слова е истината и вечни са всички съдби на Твоята правда.

161 Князете ме гонеха без вина, но сърцето ми се боеше от Твоите слова.

162 Ще се радвам на Твоите слова като човек, който придобива огромна печалба.

163 Неправдата аз намразих и с погнуса отхвърлих, а Твоя закон възлюбих.

164 Седем пъти на ден Те хвалих за съдбите на Твоята правда.

165 Много мир има за обичащите Твоя закон и няма за тях съблазън.

166 Жадувах за Твоето спасение, Господи, и Твоите заповеди възлюбих.

167 Опazi душата ми Твоите откровения и дълбоко ги обикна.

168 Опазих Твоите заповеди и Твоите откровения, понеже всички мои пътища са пред Тебе, Господи.

169 Нека стигне пред Тебе молбата ми, Господи, по Твоята дума вразуми ме!

170 Нека влезе при Тебе молението ми, Господи, по Твоята дума избави ме!

171 Устата ми ще избликнат песен, когато Ти ме научиш на Твоите наредби.

172 Езикът ми ще възвести Твоите слова, понеже всички Твои заповеди са правда.

173 Да ми бъде Твоята ръка за спасение, защото Твоите заповеди избрах.

174 Зажадувах за Твоето спасение, Господи, и Твоят закон е мое размишление.

175 Жива ще бъде душата ми и ще Те възхвали и Твоите съдби ще ми помогнат.

176 Заблудих се като погинала овца: потърси Твоя раб, защото не забравих Твоите заповеди.

Слава:

Катизма 18

Песен на възлизане, 119.

- ¹ Кога скърбях, към Господа викнах и Той ме чу.
- ² Господи, избави душата ми от несправедна уста и от лукав език.
- ³ Какво ще ти бъде дадено или какво ще придобиеш от лукав език?
- ⁴ Изострени стрели от силния с въглени пустинни.
- ⁵ Горко ми, че животът ми на пришълец продължава, живеех в кидарските шатри.
- ⁶ Много дълго живя душата ми живот на пришълец, бях мирен с мразещите мира.
- ⁷ Когато им говорех, те без вина воюваха срещу ми.

Песен на възлизане, 120.

- ¹ Очи издигнах към планините, откъдето за мен ще дойде помощ.
- ² Моята помощ е от Господа, създал небето и земята.
- ³ Не давай ногата ти да се поколебае; не ще задреме твоят Пазител.
- ⁴ Ето, няма да задреме, нито ще заспи Пазителят на Израил.
- ⁵ Господ ще те запази, Господ е Твоя защита над дясната ти ръка.
- ⁶ Денем слънце не ще те опари, нито нощем месечина.
- ⁷ Господ ще те запази от всяко зло, ще опази душата ти Господ,
- ⁸ Господ ще опази твоето влизане и твоето излизане, отсега и довека.

Песен на възлизане, 121.

- ¹ Зарадвах се поради тия, които ми казаха: да идем в дома Господен.
- ² Нозете ни стояха в твоите двори, Иерусалиме.
- ³ Иерусалим, който се съзижда, е като град, чиито здания са събрани ведно.
- ⁴ Понеже там се възкачиха колената, колената Господни, по откровението за Израиля, да прославят името Господне.
- ⁵ Понеже там поставиха престоли за съд, престоли в дома Давидов.
- ⁶ Ала молете за онова, което носи мир на Иерусалим и за изобилие на ония, които те любяат.
- ⁷ И да пребъде мир в твоята сила и изобилие всред крепостните ти стени.
- ⁸ Заради моите братя и моите ближни ти рекох, прочее: мир на тебе.
- ⁹ Заради дома на Господа нашия Бог ти желяех блага.

Песен на възлизане, 122.

- ¹ Към Тебе, Живеещия на небесата, вдигнах очите си.
- ² Ето, както очите на раб са в ръцете на неговите господари, както очите на рабиня са в ръцете на нейната господарка, тъй и нашите очи са (устремени) към Господа нашия Бог, докато излее щедростта си върху нас.

³ Помилуй нас, Господи, помилуй нас, понеже се изпълнихме с премного унижение —

⁴ Душата ни се преизпълни. Нека укорът да падне върху живеещите в изобилие и унижението — върху гордите!

Песен на възлизане, 123.

¹ Ако не беше Господ с нас — нека каже Израил, —

² Ако не беше Господ с нас, когато човеците се надигнаха против нас, то живи щяха да ни погълнат,

³ Кога се разпалваше срещу нас яростта им, водите щяха да ни удавят.

⁴ Премина душата ни през поройните води, наистина премина душата ни буйните води.

⁵ Благословен е Господ, Който не ни предаде за плячка на зъбите им.

⁶ Душата ни като птица се избави от мрежите на ловците — примката се скъса и ние бяхме спасени.

⁷ Нашата помощ е в името на Господа, Който сътвори небето и земята.

Слава:

Песен на възлизане, 124.

¹ Надяващият се на Господа е като планина Сион — който живее в Иерусалим навеки не ще се помръдне.

² Около него са планините, а около Своите люде е Господ от сега и довека.

³ Защото няма да остави Господ жезъла на грешниците върху жребия на праведните, за да не протегнат праведниците ръце към беззаконието.

⁴ Стори добро, Господи, на добрите и правите по сърце,

⁵ А ония, които се отклоняват в криви пътища Господ ще отведе (заедно) с вършещите беззаконие; мир на Израил.

Песен на възлизане, 125.

¹ Когато Господ възвръщаше Сионовите пленници, как бяхме утешени!

² Тогава устата ни се изпълниха с радост и езикът ни с веселие, тогава ще рекат сред народите: велики дела стори Господ за тях!

³ (Да,) велики дела стори Господ за нас и ние се радвахме.

⁴ Възвърни, Господи, нашите пленени, както (влачиш) реките с южния вятър.

⁵ Които сеят със сълзи, с радост ще жънат.

⁶ Отвеждани отиваха и плачеха, хвърляйки семената си, ала ще се завърнат пълни с радост, носейки своите снопи.

Песен на възлизане, 126.

¹ Ако ли Господ не съзида дома, напразно са се трудили строителите; ако ли Господ не запази града, напразно бди стражата.

- ² Напразно е за вас да ставате в тъмни зори, да се вдигате след отдих вие, които ядете хляба на скръбта, докато Той дава сън на Своите възлюбени.
- ³ Ето, синовете са наследство от Господа, награда от плода на утробата.
- ⁴ Като стрели в ръцете на силния, тъй са синовете на изгнаниците.
- ⁵ Блажен е, който изпълни желанието си чрез тях — не ще се посрамят, когато говорят на враговете си във вратите.

Песен на възлизане, 127.

- ¹ Блажени са всички, които се боят от Господа, които ходят в Неговите пътища.
- ² Ти ще ядеш от плодовете на трудовете си, блажен си ти и добре ще ти бъде.
- ³ Жена ти (ще е) като плодовита лоза край дома ти,
- ⁴ Синовете ти — като новонасадени маслини около трапезата ти.
- ⁵ Ето тъй ще бъде благословен човекът, който се бои от Господа.
- ⁶ Да те благослови Господ от Сион и да гледаш добруването на Иерусалим през всички дни на своя живот,
- ⁷ Да видиш и децата на децата ти. Мир на Израил.

Песен на възлизане, 128.

- ¹ Много пъти се бориха против мен от младостта ми — да рече Израил:
- ² Много пъти се бориха против мен от младостта ми, ала не можах да ме надвият.
- ³ На гърба ми работиха грешниците, увеличавах беззаконието си.
- ⁴ Господ е праведен, съсече вратовете на грешниците.
- ⁵ Да се посрамят и върнат назад всички, които мразят Сион —
- ⁶ Да бъдат като трева на покрив, която е изсъхнала преди да я изтръгнат,
- ⁷ Която не е напълнила ръката на жътваря или пазвата на сбирация снопи,
- ⁸ Нито минаващите пътьом (им) рекоха: благословиенето Господне да бъде върху вас, благословихме ви в името Господне.

Слава:

Песен на възлизане, 129.

- ¹ От дълбините викнах към Тебе, Господи: Господи, чуй моя глас.
- ² Да бъдат ушите Ти внимателни към гласа на молбата ми!
- ³ Ако Ти обърнеш внимание на беззаконията, Господи, Господи, то кой би устоял? Понеже у (само) Тебе има очищение.
- ⁴ Заради Твоето име твърдо се надявах на Тебе, Господи, надяваше се душата ми на словото Ти — уповаваше душата ми на Господа
- ⁵ От ранна утрин до среднощ, от ранна утрин нека Израил се уповава на Господа,
- ⁶ Понеже у Господа има милост и много (начини) за спасение и Той ще спаси Израил от всичките му беззакония.

Песен на възлизане, 130.

¹ Господи, сърцето ми не се превъзнесе, нито очите ми високо се издигнаха, нито се занимавах с велики и непостижими за мен неща.

² Ако не мислех смирено, но превъзнасях душата си като дете отбито от майчини гърди, тъй да въздадеш на душата ми.

³ Нека Израил се уповава на Господа отсега и довека.

Песен на възлизане, 131.

¹ Спомни си, Господи, Давида и цялата му кротост —

² Как се кле той на Господа и даде обещание пред Бога Иаковов:

³ „Няма да вляза под покрива на дома си и не ще легна в постелята си,

⁴ Няма да дам сън на очите си и дрямка на веждите си и покой на клепките си,

⁵ Докле не намеря място за Господа, жилище за Бога Иаковов.

⁶ Ето, слушахме за това в Ефрат, намерихме го всред горските поля.

⁷ Нека влезем в Неговите жилища, да се поклоним на мястото, където стояха нозете Му:

⁸ Стани, Господи, в Твоя покой — Ти и ковчегът на Твоята светиня.

⁹ Твоите свещеници ще се облекат в правда и Твоите светии ще се възрадват.

¹⁰ Заради Давида Твоя раб не отвърщай лице от Твоя помазаник.

¹¹ Кле се Господ пред Давида в истината и няма да се отрече от нея: от плода на утробата Ти ще поставя (потомък) върху твоя престол,

¹² Ако синовете ти опазят Моя закон и тези мои откровения, на които ще ги науча, то и синовете им навеки ще седят на твоя престол,

¹³ Понеже Господ избра Сион, благоволи да го направи Свое жилище.

¹⁴ Този е моят покой за вечни векове, тук ще се заселя, понеже го избрах.

¹⁵ Ще благословя и преблагословя храната му, сиромасите му с хляб ще наситя,

¹⁶ свещениците му ще облека в спасение и светиите му с радост ще се зарадват.

¹⁷ Там ще въздигна рог за Давид, приготвих светилник за Моя помазаник.

¹⁸ Враговете му ще облека в срам, а върху него ще разцъфне Моята светиня.

Песен на възлизане, 132.

¹ Ето, какво е по-добро или по-красиво от това братя да живеят заедно?

² То е като миро върху главата, което тече по брадата, по брадата на Аарон, стичащо се по полите на одеждата му,

³ Като роса Ермонска, падаща върху планина Сион, понеже там Господ заповяда благословение и живот навеки.

Песен на възлизане, 133.

¹ Ето сега благославяйте Господа всички Господни раби, стоящи в храма Господен, в дворите на дома на нашия Бог.

² Нощем издигайте ръцете си към светилището и благославяйте Господа.

³ Да те благослови от Сион Господ, Който сътвори небето и земята.

Слава:

Катизма 19

Алилуя, 134.

- ¹ Хвалете името Господне, хвалете раби Господа,
- ² Вие, които стоите в храма Господен, в дворите на дома на нашия Бог,
- ³ Хвалете Господа, понеже благ е Господ, възпявайте името Му, понеже е добро,
- ⁴ Понеже Господ Си избра Иакова, избра за Свое наследство Израил,
- ⁵ Понеже аз познах, че Господ е велик и нашият Господ е над всички богове.
- ⁶ Всичко, що поиска Господ, Той извърши на небето и на земята, в морята и във всички бездни.
- ⁷ Той издига облаците от край-земя, мълниите Той превръща в дъжд, ветровете Той извежда от скривалищата им,
- ⁸ Той порази египетските първородни — от човек до животно,
- ⁹ Прати знамения и чудеса сред теб, Египет, на фараона и на всички негови раби.
- ¹⁰ Той порази много народи и изби могъщи царе —
- ¹¹ Сихон, цар аморейски и Ог, цар васански и всички царства ханаански,
- ¹² И даде земята им за наследство, за наследство на Своя народ — на Израил.
- ¹³ Господи, Твоето име е вечно и споменът за Тебе е от рода в род,
- ¹⁴ Понеже Господ ще съди Своя народ и ще бъде умолен за Своите раби.
- ¹⁵ Идолите на езичниците са сребро и злато —
- ¹⁶ Уста имат, но не говорят, очи имат, но не виждат,
- ¹⁷ Уши имат, но не чуват, нито в устните им има дихание.
- ¹⁸ Да бъдат на тях подобни ония, които ги правят и всички надяващи се на тях.
- ¹⁹ Доме Израилев, благославяйте Господа, доме Ааронов, благославяйте Господа, доме Левиев, благославяйте Господа!
- ²⁰ Вие, които се боите от Господа, благославяйте Господа.
- ²¹ Благословен е от Сион Господ, Който живее в Иерусалим.

Алилуя, 135.

- ¹ Благодарете на Господа, защото е благ, защото е вечна милостта Му.
- ² Благодарете на Бога на боговете, защото е вечна милостта Му.
- ³ Благодарете на Господа на господарите, защото е вечна милостта Му.
- ⁴ На Него едничкия, Който извърши велики чудеса, защото е вечна милостта Му.
- ⁵ На Него, Който премъдро сътвори небесата, защото е вечна милостта Му.
- ⁶ На Него, Който утвърди земята върху водите, защото е вечна милостта Му.
- ⁷ На Него едничкия, Който сътвори великите светила, защото е вечна милостта Му.
- ⁸ Слънцето, за да владее над деня, защото е вечна милостта Му.
- ⁹ Месечината и звездите, за да владеят над нощта, защото е вечна милостта Му.
- ¹⁰ На Него, Който порази Египет с първородните му, защото е вечна милостта Му,

11 И Който изведе Израил отсред тях, защото е вечна милостта Му,
12 С крепка ръка и с въздигната десница, защото е вечна милостта Му.
13 На Него, Който раздели на две Червеното море, защото е вечна милостта Му.
14 На Него, Който преведе Израил посред него, защото е вечна милостта Му,
15 И Който хвърли фараона и войската му в Червеното море, защото е вечна милостта Му,
16 На Него, Който преведе Своя народ в пустинята, защото е вечна милостта Му,
17 На Него, Който порази велики царе, защото е вечна милостта Му,
18 И Който уби силни царе, защото е вечна милостта Му,
19 Сихон, цар аморейски, защото е вечна милостта Му,
20 И Ог, цар васански, защото е вечна милостта Му,
21 И Който даде техните земи за наследство, защото е вечна милостта Му,
22 За наследство на Израил, Своя раб, защото е вечна милостта Му,
23 Понеже в нашата смиреност Господ си спомни за нас, защото е вечна милостта Му,
24 И ни избави от нашите врагове, защото е вечна милостта Му,
25 На Него, Който дава храна на всяка плът, защото е вечна милостта Му,
26 Благодарете на небесния Бог, защото е вечна милостта Му!

На Давид, от Иеремия, 136.

1 Край вавилонските реки — там седяхме и плакахме, когато си спомняхме за Сион.
2 На върбите сред Вавилон ние окачихме нашите свирила,
3 Понеже там ни питаха за думите на песните ни нашите поробители, там (ни думаша) ония, които ни отвещаха: „запейте ни от песните Сионски!“
4 Как да запеем песен Господня в чужда земя?
5 О, ако те забравя, Иерусалиме, нека бъде забравена десницата ми!
6 Прилепни, език мой, към небцето ми, ако не помня тебе, ако не поставя Иерусалим за най-първо мое веселие.
7 Спомни си, Господи, синовете едомски в деня на Иерусалим, които думаша: рушете, рушете го до основи.
8 О, окаяна дъще вавилонска, блажен е оня, който ти въздаде така, както ти ни въздаде,
9 Блажен е оня, който вземе и разбие о камък твоите младенци.

Слава:

Псалом Давидов, на Агей и Захария, 137.

1 Ще Ти благодаря, Господи, от все сърце и пред ангелите ще Те възпявам, понеже Ти чу всички думи на устата ми.
2 Ще се покланям към Твоя свят храм и ще възнасям похвала на името Ти за Твоята милост и за Твоята истина, понеже Ти направи името Си по-велико от всичко.
3 В деня, кога Те призова, по-скоро ме чуй, с Твоята сила укрепи душата ми.

⁴ Нека Те възпяват с благодарност, Господи, всички земни царе, понеже те чува всички думи на устата Ти,

⁵ И да възпяват в пътищата Господни, че е велика славата на Господа,

⁶ Че е висок Господ и гледа с милост на смирените и високомерните отдалече познава.

⁷ Ако тръгна посред скръбта, Ти ще ми вдъхнеш живот, срещу гнева на враговете ми Ти простря ръката Си и Твоята десница ме спаси.

⁸ Господ ще въздаде за мен, Господи, Твоята милост е вечна, не презирай делата на Твоите ръце!

В края, на Давид, псалом Захариев в странство, 138.

¹ Господи, Ти ме изпита и ме позна, Ти знаеш, кога сядам и кога ставам.

² Ти узна моите мисли отдалече,

³ Моята пътека и моето жребие ти изследва и предвиди всички мои пътища, защото няма лукавство в езика ми, ето, Господи, Ти позна всички неща, от последните до първите,

⁴ Ти си ме създал и си сложил върху мен ръката Си.

⁵ Предивно е за мене Твоето познание, то е велико и не мога да го постигна.

⁶ Къде да отида от Твоя Дух и от лицето Ти къде да избягам?

⁷ Ако се възкача на небето, Ти си там; ако се спусна в ада, там си;

⁸ Ако разперя крилетe си в утрото и се вселя в най-далечно море —

¹⁰ и там ръката Ти ще ме напътствува и десницата Ти ще ме придържа.

¹¹ Затова казах: „Може би тъмнината ще ме покрие”, но и нощта е светлина в моята наслада,

¹² Защото с Тебе тъмнината не е тъмнина и нощта е светла като ден, защото каквато е тъмнината ѝ, такава е и светлината ѝ.

¹⁴ Понеже Ти създаде моите вътрешности, Ти ме възприе от майчината ми утроба.

¹⁵ Ще Те възхвалям, понеже Ти се показва страшен и дивен — чудни са делата Ти и душата ми знае (това) твърде добре.

¹⁶ От Тебе не са скрити костите ми, които Ти си сътворил в тайна и моето съставяне в най-дълбоките земни недра.

¹⁷ И незавършеното мое съставяне видяха Твоите очи и в Твоята книга всички люде ще бъдат записани: всеки ден ще бъдат създавани, ала никой от тях (не ще остане незаписан).

¹⁸ А за мен бяха твърде скъпи Твоите приятели, Боже, тяхното владичество стана твърде крепко.

¹⁹ Ще ги изчета, ала те ще стана по-многобройни и от морския пясък: станах и още съм с Тебе.

²⁰ Ако Ти би изтребил грешниците, Боже! Махнете се от мене вие, кръвожадни люде,

²¹ Понеже в мислите си сте гневливи; напразно ще получат те градовете Ти.

²² Не намразих ли, Господи, ония, които Те мразят, и не чезнех ли (от скръб) заради враговете Ти?

²³ С пълна омраза ги намразих — те бяха (и) мои врагове.

²⁴ Изкуси ме, Боже, и узнай сърцето ми, изпитай ме и разбери пътищата ми,

²⁵ И виж, дали у мене има път на беззаконие и ме води към вечен път.

¹ В края, псалом Давидов, 139.

- ² Спаси ме, Господи, от зъл човек, от мъж неправо̀ден ме избави —
³ Те мислеха неправда в сърцето си и цял ден приготвяха война,
⁴ Наостриха езика си като език на змия, под устните им — отрова на аспида.
⁵ Запази ме, Господи, от ръката на грешника, от неправо̀дни човеци ме спаси — те замисляха да спънат стъпките ми.
⁶ Скриха гордите за мене примка и мрежа от въжета простряха за нозете ми, край пътеката ми туриха съблазни.
⁷ Рекох на Господа: Ти си мой Бог, чуй, Господи, гласа на моето моление.
⁸ Господи, Господи, сило на моето спасение, Ти простря крило над главата ми в деня на битка.
⁹ Не ме предавай, Господи, на грешника, по моето желание — замисляха против мене, не ме оставяй, за да не се превъзнесат.
¹⁰ А главата на окръжаващите ме — ще ги покрие злото на техните уста.
¹¹ Ще паднат върху им огнени въглени, ще ги събориш със страдания и не ще устоят.
¹² Човек приказлив не ще се закрепи на земята, злини ще уловят човек неправо̀ден за гибел.
¹³ Познах, че Господ ще отсъди правда на сиромаси и ще въздаде за бедните.
¹⁴ Затуй праведниците ще възнасят благодарност на името Ти и правите ще се веселят от лицето Ти.

Слава:

Псалом Давидов, 140.

- ¹ Господи, към Тебе викнах, чуй ме, послушай гласа на молението ми, когато викам към Тебе.
² Нека възлезе молитвата ми като тамянен дим пред Тебе, въздигането на ръцете ми — като вечерна жертва.
³ Сложи, Господи, стража на устата ми и преградни двери пред устните ми.
⁴ Не оставяй сърцето ми да се отклони към лукави думи за извиняване на грехове заедно с людете, които вършат беззаконие, и няма да се съюзя с избраниците им.
⁵ Ще ме настави праведникът с милост и ще ме изобличи, но нека елеят на грешния да не помазва моята глава, понеже дори и молитвата ми ще е против онова, към което те благоволят.
⁶ Съдниците им бяха погълнати при скалата; ще бъдат чути думите ми, понеже са сладостни.
⁷ Като буца пръст, кога се разтроши върху земята, тъй и костите им се пръснаха при адовата паст.
⁸ Ала очите ми са устремени към Тебе, Господи, Господи, на Тебе се надявах, недей отнема душата ми.
⁹ Запази ме от примката, която ми скроиха и от съблазънта на вършещите беззаконие.
¹⁰ Ще паднат в своята си мрежа грешниците — аз пък съм сам, докле премина.

1 За вразумление на Давид, когато бе в пещерата и се молеше, 141.

² С моя глас викнах към Господа, с моя глас на Господа се помолих.

³ Ще излея пред Него моето моление, ще Му разкажа за моята печал,

⁴ Кога духът ми изнемогваше в мен, тогава Ти позна стъпките ми — на тоя път, по който ходех, ми скриха примка.

⁵ Аз гледах на дясно и видях и никой не ме познаваше; за мене не остана бягство и никой не се грижи за душата ми.

⁶ Викнах към Тебе, Господи, и рекох: Ти си моето упование, Ти си моят дял в земята на живите.

⁷ Чуй молението ми, понеже съм стъпкан докрай; избави ме от гонителите ми, понеже са по-силни от мене.

⁸ Изведи от тъмницата душата ми, за да възхвалям Твоето име! Очакват ме праведниците, докле ми дадеш въздаяние.

Псалом Давидов, когато го преследваше Авесалом, неговият син, 142.

¹ Господи, чуй молитвата ми, послушай молението ми по Твоята истина, чуй ме по Твоята правда,

² И не влизай в съд с Твоя раб, понеже пред Тебе няма да се оправдае никой от живите,

³ Понеже врагът погна душата ми, стъпка живота ми в земята, хвърли ме в тъмнина като отколешните мъртъвци.

⁴ И отпадна в мен духът ми, сърцето ми в мен се смути.

⁵ Спомних си древните дни, размишлявах над всички Твои дела, над стореното от ръцете Ти размислях.

⁶ Въздигнах към Тебе ръцете си, душата ми пред Тебе е като земя безводна.

⁷ Скоро ме чуй, Господи, духът ми отслабна, не отвърщай лицето Си от мене, за да не заприличам на спускащите се в ямата.

⁸ Нека в ранни зори чуя за Твоята милост, понеже на Тебе се надявах, кажи ми, Господи, пътя, по който да тръгна, понеже към Теб възнесох душата си.

⁹ Спаси ме от моите врагове, Господи, към Тебе прибягнах.

¹⁰ Научи ме да върша Твоята воля, понеже Ти си мой Бог. Твоят благ Дух ще ме води към праведна земя.

¹¹ Заради Твоето име, Господи, Ти ще ми вдъхнеш живот, чрез Твоята правда ще изтръгнеш от скръбта душата ми

¹² И по Твоята милост ще изтребиш враговете ми и ще погубиш всички, които тъпчат душата ми, понеже Твой раб съм аз.

Слава:

Катизма 20.

Псалом Давидов, към Голиат, 143.

¹ Благословен е Господ, моят Бог, Който учи ръцете ми на борба и пръстите ми на битка —

² (Той е) за мене милост и мое прибежище, мой застъпник и мой избавител, мой закрилник и на Него се надявах, Той покорява под мен моя народ.

³ Господи, какво е човекът, че си му открил Себе Си? Или човешкият син, че го зачиташ?

⁴ Човекът прилича на суета, дните му отминават като сянка.

⁵ Господи, наклони небесата и слез, докосни планините и те ще задимят,

⁶ Блесни с мълния и ще ги разпилееш, хвърли стрелите Си и ще ги смутиш.

⁷ Спусни ръката Си от висините, спаси ме и ме избави от многото води, от ръцете на чуждите синове,

⁸ Чиито уста говореха суета и чиято десница е десница на неправдата.

⁹ Боже, нова песен ще Ти пея, с десетострунен псалтир на Тебе ще пея,

¹⁰ Който даваш спасение на царете, Който избавяш Своя раб Давида от зъл меч.

¹¹ Избави ме, спаси ме от ръцете на чуждите синове, чиито уста говореха суета и чиято десница е десница на неправдата,

¹² Чиито синове са като новонасадени растения, здраво вкоренени в младостта си, дъщерите им са нагиздени и твърде украсени по подобие на храм.

¹³ Житниците им са пълни, та пресипват от една в друга; овцете им раждат много и се множат край портите им; воловете им са охранени.

¹⁴ Не се рушат оградите им, нито ги проломяват, няма плач из улиците им —

¹⁵ „Блазе им!“ казват за людете, които имат всичко туй; ала блажени са ония люде, на които Господ е Бог.

Хвалебна песен от Давида, 144.

¹ Ще те превъзнасям, Боже мой, Царю мой, и ще благославям името Ти во веки и във вечни векове,

² Всеки ден ще Те благославям и ще възхвалявам името Ти во веки и във вечни векове.

³ Велик е Господ и достоен за възхвала и безкрайно е Неговото величие.

⁴ Род и род ще възхвалят делата Ти и ще разгласят за Твоето могъщество,

⁵ За великолепието на славата на Твоята святост ще заговорят и за Твоите чудеса ще разправят,

⁶ И за чудните и страшни Твои дела ще кажат и Твоето величие ще разкажат,

⁷ Спомена за многото Твои добрини ще прогласят и в Твоята правда ще се зарадват.

⁸ Щедър и милостив е Господ, дълготърпелив и многомилостив,

⁹ Благ е Господ към всички и щедрите Му милости са върху всички Негови дела.

¹⁰ Нека Те възхваляват, Господи, всички Твои дела и нека Твоите светии да Те благославят,

- ¹¹ За славата на Твоето царство те ще говорят и силата Ти ще разгласят,
¹² За да разкажат на човешките синове за Твоята сила и за славното великолепие на Твоето царство.
¹³ Твоето царство е царство за всички векове и Твоето владичество е във всеки род и поколение — верен е Господ във всички Свои слова и свят е във всички Свои дела.
¹⁴ Господ подкрепва всички падащи и въздига всички съборени.
¹⁵ Очите на всички към Тебе гледат с надежда и Ти им даваш храна в благоприятно време,
¹⁶ Отваряш Ти ръката Си и всичко живо изпълваш с Твоето благоволение.
¹⁷ Праведен е Господ във всички Свои пътища и свят е във всички Свои дела.
¹⁸ Близо е Господ до всички, които Го призовават — до всички, които Го призовават в истина.
¹⁹ Той ще изпълни желанието на ония, които Му се боят, ще чуе молитвата им и ще ги спаси.
²⁰ Господ пази всички, които Го обичат, и ще погуби всички грешници.
²¹ Похвала за Господа ще изрекат устата ми — и нека всяка плът да благославя Неговото свято име навеки и във вечни векове.

Слава:

Алилуя, на Агей и Захария, 145.

- ¹ Хвали, душо моя, Господа;
² Ще възхвалям Господа в моя живот, ще пея на моя Бог, докле съществувам.
³ Не се надявайте на князе, на човешки синове — няма в тях спасение.
⁴ Ще излезе духът му и той ще се върне в своята земя, в този ден ще погинат всичките му замисли.
⁵ Блажен е онзи, на когото помощник е Бог Иаковов и чието упование е на Господа своя Бог,
⁶ Който е сътворил небето и земята, морето и всичко, що е в тях, Който пази истината навеки,
⁷ Който въздава правосъдие на оскърбяваните, Който дава храна на гладуващите. Господ развързва окованите,
⁸ Господ учи слепците на мъдрост, Господ въздига съборените, Господ обича праведниците,
⁹ Господ пази странниците, Той приема сирак и вдовица и ще погуби пътя на грешниците.
¹⁰ Ще се възцари Господ навеки — твоят Бог, Сионе, е от рода в род.

Алилуя, 146.

- ¹ Хвалете Господа, понеже добро е псалмопението, нека хвалението се услади на нашия Бог.
² Господ съзижда Иерусалим, Той ще събере ведно разпилените (чеда) Израилеви;
³ Той изцелява съкрушените по сърце и превързва техните рани;
⁴ Той знае броя на множеството звезди и на всяка от тях дава име.

⁵ Велик е нашият Господ и велико е могъществото Му, и Неговият разум е безкраен.

⁶ Господ приема кротките, а грешниците Той смирява доземи.

⁷ Почнете песента си към Бога с благодарение, пейте на нашия Бог с гусли:

⁸ Той облича небето с облаци, приготвя за земята дъжд, Той кара трева да расте по планините и зелени растения за полза на човека.

⁹ Той дава храна на животните и на малките врани, които Го призовават.

¹⁰ Не се радва Той на силата на коня, не благоволи към здравите нозе на мъжете,

¹¹ (но) Господ благоволи към ония, които Му се боят и към уповаващите се на Неговата милост.

Алилуя, на Агей и Захария, 147.

¹ Похвали, Иерусалиме, Господа, възхваляй твоя Бог, Сионе,

² Защото Той укрепи рамената на портите ти, Той благослови синовете ти в тебе,

³ Той дава мир всред пределите ти и те насища с най-едра пшеница;

⁴ Той праща слово Си на земята, словото Му лети много бързо;

⁵ Той дава Своя сняг като вълна, мъглата посипва като пепел;

⁶ Той мята лед като късчета хляб — кой може устоя пред мраза (пращан) от Него?

⁷ Ще прати Той словото Си и ще ги разтопи; ще духне Неговият вятър и ще потекат водите.

⁸ Той възвестява словото Си на Иаков, Своите наредби и съдби — на Израил.

⁹ Не постъпи тъй с всеки народ, нито им яви Своите съдби.

Слава:

Алилуя, на Агей и Захария, 148.

¹ Хвалете Господа от небесата, хвалете Го във висините!

² Хвалете Го, всички Негови ангели, хвалете Го, всички Негови войнства!

³ Хвалете Го, слънце и ти, месечино, хвалете Го, всички звезди и ти, светлино!

⁴ Хвалете Го, небеса над небесата и вода, що е по-високо от небесата!

⁵ Нека възхваляват името Господне, защото Той рече — и тъй стана; той заповяда — и те бяха създадени.

⁶ Той ги постави за вечни векове, повеля даде и тя не ще премине.

⁷ Хвалете Господа от земята, морски същества и всички бездни,

⁸ Огън, градушка, сняг, лед, и ти, бурен ветре, които изпълнявате словото Му,

⁹ Планини и всички хълмове, плодородни дървета и всички кедри,

¹⁰ Зверове и всички животни, влечуги и птици крилати,

¹¹ Земни царе и всички люде, князе и всички земни съдии,

¹² Момци и девойки, старци и деца,

¹³ Да възхвалят Господното име, понеже единствено Неговото име се превъзнесе, Него славословят на земята и на небето,

¹⁴ И Той ще въздигне рога на Своя народ. Песен подобава на всички Негови свети, на всички синове на Израил, на всички люде, които се приближават към Него.

Алилуя, 149.

- ¹ Възпейте на Господа нова песен, възхвала за Него в събранието на светиите.
² Да се развесели Израил за своя Създател и синовете на Сион да се зарадват за своя Цар,
³ Да възхвалят името Му с хор, с тимпан и псалтир да Му пеят,
⁴ Понеже Господ благоволи към Своя народ и ще въздигне кротките със спасение.
⁵ Ще се възхвалят светиите в слава и ще се възрадват върху леглата си,
⁶ Със славословия към Бога са пълни устата им и двуостри мечове има в ръцете им,
⁷ За да извършат отмъщение над езичниците и наказание на народите,
⁸ За да оковат царете им с вериги и прославлените сред тях с железни ръчни окопи,
⁹ За да извършат сред тях писания съд: такава ще е славата на всички Негови свети.

Алилуя, 150.

- ¹ Хвалете Бога в светиите Му, хвалете Го в твърдинята на силата Му,
² Хвалете Го в Неговите могъщи дела, хвалете Го за огромното Му величие.
³ Хвалете Го с глас на тръба, хвалете Го с псалтир и гусли,
⁴ Хвалете Го с тимпан и хор, хвалете Го със струни и с органи,
⁵ Хвалете Го със сладкогласни кимвали, хвалете Го с кимвали възклицаващи,
⁶ Нека всичко, що диша, да хвали Господа.

Слава... и сега... Алилуя...

Този псалом е писан отделно, от Давида, той не е включен в числото на 150-те псалми. За единоборството с Голиат.

- ¹ Най-малък бях сред братята ми и най-млад в дома на баща ми, пасях бащините ми овце.
² Ръцете ми направиха орган и пръстите ми настроиха псалтир.
³ И кой ще възвести на моя Господ? Сам Господ — Сам Той ще чуе.
⁴ Сам Той прати Своя ангел и ме взе от бащините ми овци и ме помаза с елея на Своето помазание.
⁵ Братята ми бяха прекрасни и снажни, ала не в тях благоволи Господ.
⁶ Излязох напред срещу чуждородеца и той ме прокле със своите идоли.
⁷ Аз пък изтръгнах меча от него, обезглавих го и сних позора от синовете Израилеви.

Край на псалтира и слава на нашия Бог!